

การประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี

เอกสารหลังการประชุมวิชาการ
ระดับปริญญาตรี “ครูฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 พ.ศ.2567
EDUCON2024

วันที่ 16-17 มกราคม พ.ศ. 2567
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

<http://edu.aru.ac.th>

การประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี

เอกสารหลังการประชุมวิชาการ
ระดับปริญญาตรี “ครุฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 พ.ศ.2567
EDUCON2024

วันที่ 16-17 มกราคม พ.ศ. 2567
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

<http://edu.aru.ac.th>

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับการนำเสนอแบบบรรยาย
วันที่ 16 มกราคม 2567 เวลา 13.00-16.00 น. และวันที่ 17 มกราคม 2567 เวลา 09.00-12.00 น.
ณ ห้องเรียน อาคารครุสรรพสิทธิ์

กลุ่มนำเสนอ	ห้อง	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คคศ.101	1.อาจารย์ ดร.พัชรภร พูลบุญ 2.อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชาวานา 3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพล แสนบุญส่ง
กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คคศ.103	1.อาจารย์ ดร.กฤษณิศา สุวรรณศิลป์ 2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ทองอร่าม 3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนิตย์ รุ่งราตรี
กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คคศ.110	1.อาจารย์ ดร.สมกมล กาญจนพิบูลย์ 2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เสาวลักษณ์ ประมาน 3.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภัสนันท์ จุนนเกษ
กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คคศ.111	1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนไธสง 2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิทย์ ประมาน 3.อาจารย์ปานหทัย วัชรวิงศ์ ณ อยู่ธยา
กลุ่มภาษาศาสตร์	คคศ.112	1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จันทร์จิรา ทาวิชา 2.อาจารย์ธมลธร ยอดมิ่ง 3.อาจารย์นภัสสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี
กลุ่มภาษาศาสตร์	คคศ.113	1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร 2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรกร หลังประยูร 3.อาจารย์สุชญา หลงเจริญ
กลุ่มการศึกษาปฐมวัยและการประถมศึกษา	คคศ.114	1.อาจารย์ ดร.ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช 2.อาจารย์ ดร.ธานี ชูกำเนิด
กลุ่มการศึกษาปฐมวัยและการประถมศึกษา	คคศ.106	1.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วริศรา จุ้ยดอนกลอย 2.ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภัทราวรรณ จันทรเนตร์ 3.อาจารย์ ดร.อัจฉราพรรณ ก้นสุยะ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ สำหรับการนำเสนอแบบโปสเตอร์
วันที่ 17 มกราคม 2567 เวลา 13.00-16.30 น.
ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

ชุด ที่	ลำดับโปสเตอร์ ช่วงที่ 1 13.00-14.30 น.	ลำดับโปสเตอร์ ช่วงที่ 2 15.00-16.30 น.	ผู้ทรงคุณวุฒิ 1	ผู้ทรงคุณวุฒิ 2
1	1-5	81-84	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา คง เรือง	อาจารย์นพวรรณ จำนวน
2	6-10	85-88	อาจารย์วิจิตรตา โปะะฮอง	อาจารย์วิชชุดา พलयานนอก
3	11-15	89-92	อาจารย์ ดร.อิศรา รุ่งทวีชัย	อาจารย์ปัทมา พักอ่อน
4	16-20	93-96	อาจารย์ณัฐชญา ธาราวุฒิ	อาจารย์ ดร.สุนน ไวยบุญญา
5	21-25	97-100	อาจารย์ศักดิ์ดา จันทราศรี	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชมพูนุท สุข หวาน
6	26-30	101-104	อาจารย์ ดร.ชัยยศ เดชสุระ	อาจารย์ ดร.พัชนี บุญรัมย์
7	31-35	105-108	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ ร.ต. พัส สกรณ์ วีรธรรมมงคล	อาจารย์พัชรพล เถาธรรมพิทักษ์
8	36-40	109-112	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปิยะ มีอนันต์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประยูร บุญใช้
9	41-45	113-116	อาจารย์ ดร.วรวุฒิ ธาราวุฒิ	อาจารย์กรรณก อับเปล
10	46-50	117-120	อาจารย์ ดร.วีรภัทร ภัทรกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ รู้แผน
11	51-55	121-124	อาจารย์ ดร.จิราภรณ์ มีสง่า	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนกานต์ ขาว สำลี
12	56-60	125-128	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วชิรินทร์ เสม มอญ	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รัชดาภรณ์ ตัณฑ์ กุล
13	61-65	129-133	อาจารย์รุ่งทิวา สุภานันท์	อาจารย์ภัทรภร พิกุลขวัญ
14	66-70	134-138	ผู้ช่วยศาสตราจารย์เนตรนิภา เจียม ศักดิ์	อาจารย์ ดร.กิตติภาพ มหาวัน
15	71-75	139-143	อาจารย์อัคนันท์ สนิธประเสริฐ	อาจารย์วิชลดา รอดแก้ว
16	76-80	144-148	อาจารย์สุพินดา เพชรา	อาจารย์ชญาณิศ พันธุ์จินตาวรรณ

สารจากคณบดี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เป็นหน่วยงานในสถาบันอุดมศึกษาที่มีพันธกิจหลักในการผลิตบัณฑิตครูสู่ความเป็นเลิศด้านการศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพครูและความต้องการของท้องถิ่น และผลิตผลงานวิจัยเพื่อเสริมสร้างนวัตกรรมและองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาทางการศึกษาของท้องถิ่น โดยมีการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นหลักสูตรฐานสมรรถนะ พัฒนาคุณภาพของการผลิตครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา และมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ของกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนานักศึกษาให้มีสมรรถนะบัณฑิตราชภัฏ เป็นไปตามโมเดลผลิตบัณฑิตครู

คณะครุศาสตร์ได้เล็งเห็นความสำคัญของสมรรถนะด้านการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียนจึงได้จัดการเรียนการสอนและการวิจัยให้กับนักศึกษาเพื่อให้มีสมรรถนะที่สำคัญดังกล่าว โดยมีการพัฒนานักศึกษาในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ดำเนินการวิจัยในรายวิชาวิจัยของกลุ่มวิชาชีพครูและรายวิชาวิจัยในศาสตร์เฉพาะ และดำเนินการวิจัยขณะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษา เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำกระบวนการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนและวิชาชีพครูในอนาคต ทั้งนี้เพื่อเป็นเวทีให้นักศึกษานำเสนอผลงานวิจัย แลกเปลี่ยนเรียนรู้งานวิจัยและนวัตกรรมทางการศึกษาระหว่างนักศึกษาครู อาจารย์มหาวิทยาลัย ผู้ทรงคุณวุฒิและบุคลากรทางการศึกษา คณะครุศาสตร์จึงได้จัดการประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี "ครุฯ กรุงเทพฯ" ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567 ซึ่งปีนี้ก้าวเข้าสู่ปีที่ 2 และมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับโรงเรียนในกลุ่มเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยาที่นำครูและบุคลากรเข้าร่วมนำเสนอผลงานวิจัยในครั้งนี้อีกด้วย

ท้ายนี้คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพหลัก ขอขอบคุณผู้บริหาร ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผลงานวิจัย คณะกรรมการจัดงาน บุคลากร และนักศึกษาที่ได้อบรมร่วมใจกันจัดการประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี "ครุฯ กรุงเทพฯ" ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567 ครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บวรบุรณะ ชอบทำดี
คณบดีคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

กำหนดการประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี “ครูฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567

ระหว่างวันที่ 16-17 มกราคม 2567 เวลา 08.30-16.30 น.

ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา และ อาคารครุสรรพสิทธิ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

วันที่ 16 มกราคม 2567 ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

เวลา	กิจกรรม
08.00-08.40 น.	- ลงทะเบียนและรับเอกสาร (แผนผังการนำเสนอในแต่ละช่วง)
08.40-09.00 น.	- พิธีเปิด โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ชูสิทธิ์ ประดับเพ็ชร์ รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
09.00-12.00 น.	- กิจกรรมเสวนาในหัวข้อเรื่อง ทิศทางการศึกษาในยุคปัจจุบัน วิทยากรเสวนาโดย 1. ดร.จุไรรัตน์ เอิบกมล ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา สังกัด สพป.พระนครศรีอยุธยา เขต 1 2. นายสามารถ กองโชค ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล(ภาวนา รังสี) สังกัด สพป.พระนครศรีอยุธยา เขต 1 3. อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชาวนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ผู้ดำเนินรายการเสวนาโดย อาจารย์พัชรพล เกาธรรมพิทักษ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
12.00-13.00 น.	- พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00-16.30 น.	- นำเสนอผลงานวิจัยแบบบรรยาย (Oral Presentation) แยกตามกลุ่ม จำนวน 8 ห้อง ณ. อาคารครุสรรพสิทธิ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กลุ่มที่ 1 ห้อง 101 ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพล แสนบุญส่ง อาจารย์ ดร.พัชรภร พูลบุญ อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชาวนา กลุ่มที่ 2 ห้อง 103 ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวนิตย์ รุ่งราตรี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ทองอร่าม อาจารย์ ดร.ภูษณิศลา สุวรรณศิลป์ กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ กลุ่มที่ 1 ห้อง 110 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ ดร.สมกมล กาญจนพิบูลย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ ประมาณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภัสนันท์ จุนนเกษ กลุ่มที่ 2 ห้อง 111

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโกสง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิทย์ ประมาน
อาจารย์อุมาภรณ์ กล้าหาญ

กลุ่มภาษาศาสตร์

กลุ่มที่ 1 ห้อง 112

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทร์จิรา หาวิชา
อาจารย์ธมลธร ยอดมิ่ง
อาจารย์นภััสสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี

กลุ่มที่ 2 ห้อง 113

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรกร หลั่งประยูร
อาจารย์สุचना หลงเจริญ

กลุ่มการศึกษาปฐมวัยและการประถมศึกษา

กลุ่มที่ 1 ห้อง 114

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทรารวรรณ จันทร์เนตร
อาจารย์ ดร.ธานี ชูกำเนิด

กลุ่มที่ 2 ห้อง 106

ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ ดร.ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช
อาจารย์ ดร.อัจฉราพรรณ กันสุขยะ

วันที่ 17 มกราคม 2567 เวลา 08.30-16.30 น. ณ อาคารครุสรรพลีสิทธิ์

เวลา	กิจกรรม
08.30-09.00 น.	- ลงทะเบียน
09.00-12.00 น.	- นำเสนอผลงานวิจัยแบบบรรยาย (Oral Presentation) (ต่อ)

กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

กลุ่มที่ 1 ห้อง 101

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริพล แสสนบุญส่ง
อาจารย์ ดร.พัชรภกร พูลบุญ
อาจารย์ ดร.ศิริรัตน์ ชาวนา

กลุ่มที่ 2 ห้อง 103

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนิตย์ รุ่งราตรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยะธิดา ทองอร่าม
อาจารย์ ดร.ภูษณิศลา สุวรรณศิลป์

กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กลุ่มที่ 1 ห้อง 110

ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ ดร.สมกมล กาญจนพิบูลย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เสาวลักษณ์ ประมาน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นภัสนันท์ จุณนเกษ

กลุ่มที่ 2 ห้อง 111

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโกสง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวิทย์ ประมาน
อาจารย์อุมาภรณ์ กล้าหาญ

กลุ่มภาษาศาสตร์

กลุ่มที่ 1 ห้อง 112

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์จันทร์จิรา หาวิชา
อาจารย์ธมลธร ยอดมิ่ง
อาจารย์นภัสสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี

กลุ่มที่ 2 ห้อง 113

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัสกร หลั่งประยูร
อาจารย์สุชนา หลงเจริญ

กลุ่มการศึกษาปฐมวัยและการประถมศึกษา

กลุ่มที่ 1 ห้อง 114

ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทราวรรณ จันทร์เนตร์
อาจารย์ ดร.ธานี ชูกำเนิด

กลุ่มที่ 2 ห้อง 106

ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ ดร.ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช
อาจารย์ ดร.อัจฉราพรรณ กันสุขยะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิสิรา จัณฑ์อนกลอย

12.00-13.00 น.

- พักรับประทานอาหารกลางวัน

13.00-16.30 น.

- การนำเสนอผลงานวิจัยแบบโปสเตอร์ จำนวน 16 กลุ่ม

ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

กลุ่มที่ 1 ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภัทรา คงเรือง
อาจารย์นพวรรณ จำนวน

กลุ่มที่ 2 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์วิจิตรตา โปะฮอง
อาจารย์วิชชุดา พลยางนอก

กลุ่มที่ 3 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ ดร.อิสรา รุ่งทวีชัย
อาจารย์ปัทมา พิภอ่อน

กลุ่มที่ 4 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ณัฐชญา ธาราวุฒิ
อาจารย์ ดร.สุนน ไวยบุญญา

กลุ่มที่ 5 ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผศ.ดร.ชมพูนุท สุขหวาน
อาจารย์ศักดา จันทร์าศรี

กลุ่มที่ 6 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ ดร.ชัยยศ เดชสุระ
อาจารย์ ดร.พัชนี บุญรัมย์

กลุ่มที่ 7 ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรีพัศกรณ วิวรรณมงคล
อาจารย์พัชรพล เกาธรรมพิทักษ์

กลุ่มที่ 8 ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะ มีอนันต์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประยูร บุญใช้

กลุ่มที่ 9 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ ดร.วรุฒิ ธาราวุฒิ
อาจารย์กรกนก ฮัปปะเปิล

กลุ่มที่ 10 ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ รุ่งแผน

- อาจารย์ ดร.วีรภัทร ภัทรกุล
- กลุ่มที่ 11 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์ ดร.จิราภรณ์ มีสง่า
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชนกานต์ ขาวสำลี
- กลุ่มที่ 12 ผู้ทรงคุณวุฒิ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรินทร์ เสมามอญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชดาภรณ์ ตันพิกุล
- กลุ่มที่ 13 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์รุ่งทิวา สุภานันท์
อาจารย์ภัทรภร พิกุลขวัญ
- กลุ่มที่ 14 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์เนตรนิภา เจียมศักดิ์
อาจารย์ ดร.กิตติภาพ มหาวัน
- กลุ่มที่ 15 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์อัครนันท์ สินธุประเสริฐ
อาจารย์วิชลดา รอดแก้ว
- กลุ่มที่ 16 ผู้ทรงคุณวุฒิ : อาจารย์สุพินดา เพชรา
อาจารย์ชฎานิศ พันธุ์จินดาวรรณ

สารบัญบทความวิจัยภาคบรรยาย (Oral Presentation)

กลุ่มที่ 1 กลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

นำเสนอวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 13:00-16:30 น.

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาการคูณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	นายชนาธิป สังข์วิเศษ	คณิตศาสตร์	1
2	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาการคูณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประจักษ์	นางสาวบุญธิศา พรหมโชติ	คณิตศาสตร์	2
3	ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	นางสาวรุจิรา บุญมาเลิศ	วิทยาศาสตร์	3
4	การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง เทคโนโลยีอวกาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD	นายกฤตพจน์ ชุ่มชื่น	วิทยาศาสตร์	4
5	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารจำนวนนับ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพุทธไธศวรารักษ์	นางสาวณิชานันท์ จักรเงิน	คณิตศาสตร์	5
6	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียวโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	นายพีรพล ทรัพย์บุญ	คณิตศาสตร์	6
7	การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เรื่อง วัสดุรอบตัวเรา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	นางสาวณัฐวรินทร์ รัมมะเพียร	วิทยาศาสตร์	7
8	การพัฒนาการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง พลังงานเสียง โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา	นายภูชิต วงษ์ศักดิ์	วิทยาศาสตร์	8

นำเสนอวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 09:00-12:00 น.

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้สื่อประสมของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	นางสาวพลอย งามนิมิตร	วิทยาศาสตร์	9

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
2	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องระบบหายใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ โดยการจัดการเรียนรู้ แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับสื่อประสม	นางสาวศิริรัตน์ จีสันเทียะ	วิทยาศาสตร์	10
3	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด ร่วมกับสื่อผสม เรื่อง บวก ลบ คุณทศนิยม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่บางปลี	นายปิ่นบุญ จุลโมกข์	คณิตศาสตร์	11
4	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการหารทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค	นางสาวพิมพ์วรรณ เฉลยไข	คณิตศาสตร์	12
5	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการคูณทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน	นางสาวกรองกาญจน์ ไถ่ทอง	คณิตศาสตร์	13
6	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงและการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของวัตถุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม	นายชลธิ์ คงสมลาก	วิทยาศาสตร์	14
7	การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2	นางสาวเพ็ญพิชชา ละอองเอก	วิทยาศาสตร์	15
8	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน โดยใช้เทคนิคการสอน KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอยุธยาธรรม	นายสิทธิพร วงศ์ขมภู	คณิตศาสตร์	16
9	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับเวลา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเจ้าเจ็ดใน โดยใช้เทคนิคการสอน KWDL	นางสาววิภาวดี วงศ์พินิจ	คณิตศาสตร์	17
10	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง สมการกำลังสองตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาลวัดมารวิชัย (เกษม ปกาสิตอนุสรณ์)	นางสาวอาทิตย์อาลัย	คณิตศาสตร์	18

กลุ่มที่ 2 กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

นำเสนอวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 13:00-16:30 น.

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผสานเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	นางสาวอริศรา สมวงษ์	สังคมศึกษา	19
2	การการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสานเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	นางสาวอริศรา หมั่นกุดเวียน	สังคมศึกษา	20
3	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา สาระศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผสานเทคนิคเกมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	นางสาวกมลทิพย์ ดิษฐอยู่	สังคมศึกษา	21
4	การพัฒนาทักษะการรับและส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับออก โดยใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการส่งบาสเกตบอลระดับออกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล”	นายสุรศักดิ์ ลิ้มเงิน	พลศึกษา	22
5	ผลของรูปแบบการฝึกตารางเก้าช่อง ที่มีต่อทักษะการเคลื่อนไหว ในกีฬาบอลเลย์บอลของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนราชภัฏรำไพพรรณี	นางสาววารภรณ์ รื่นสุนทร	การสอนภาษาอังกฤษ	23
6	ผลของโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานที่มีผลต่อความคล่องแคล่ว ว่องไวในกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนนครหลวงอุดมรัชต์วิทยา	นางสาวกัญญากร จิตตสุโข	พลศึกษา	24
7	การพัฒนาทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิสโดยใช้แบบฝึกทักษะ การส่งลูกเทเบิลเทนนิสสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางไทรวิทยา	นายธีรภัทร เกตุสุนทร	พลศึกษา	25
8	ผลของโปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่องที่มีผลต่อความคล่องแคล่ว ว่องไวในกีฬาบอลเลย์บอลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนวัดพุทธไธศวรชัย	นายวุฒินันท์ แทนรัตน์	พลศึกษา	26
9	การพัฒนาใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว ในกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปามอกข์วิทยาภูมิ	นางสาวชมมิกา บุกเจียมอาจ	พลศึกษา	27

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
10	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ผสานเกมการศึกษา	นายณัฐพล จอมกระโทก	สังคมศึกษา	28
11	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาลปูนฯ	นายภักดิ์วัฒน์ ทองสุภาพ	สังคมศึกษา	29
12	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระ เศรษฐศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชัน	นายกันต์รพี ศรีอรุณ	สังคมศึกษา	30

นำเสนอวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 09:00-12:00 น.

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	การพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) โดยใช้เกมการเล่นพื้นบ้านไทย	นายชิษณุพงศ์ มีกุล	พลศึกษา	31
2	ผลของโปรแกรมการฝึกผสมผสานที่มีผลต่อความเร็วในกรีฑาระยะสั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์	นางสาววรรณรดา ชนะโชติ	พลศึกษา	32
3	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้นวัตกรรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	นางสาวชลธิชา แปกกลาง	สังคมศึกษา	33
4	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง มารยาทไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุทัย ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบ Actives Learning ด้วยเทคนิคการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ผสานเกมการศึกษา	นางสาวพิมพ์ภา พบรมเย็น	สังคมศึกษา	34
5	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านโน้ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์	นางสาวอัญชิษฐา ทรัพย์พานิช	ดนตรีศึกษา	35
6	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การขับร้องเพลงชาติไทย ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตยากับการเรียนแบบปกติ ในรายวิชาดนตรี	นางสาววริษา ต้นทวนิช	ดนตรีศึกษา	36
7	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สาระภูมิศาสตร์ เรื่องทวีปแอฟริกา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล" ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้	นางสาววรรณิษา เบี้ยจรัส	สังคมศึกษา	37

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
	แบบสืบเสาะร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน			
8	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สารหน้าที่พลเมือง โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง หน้าที่ของพลเมืองดี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	นางสาวลลิตา ปัญญาสงค์	สังคมศึกษา	38
9	ผลของการฝึกโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ที่มีผลต่อการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย	นายธีรภัทร แยมสมัย	พลศึกษา	39
10	การพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบนในกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี)	นายภาณุพงศ์ หันตรา	พลศึกษา	40
11	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการบำรุงและดูแลรักษาเครื่องดนตรี	นายอดุลย์ ทรัพย์มาก	ดนตรีศึกษา	41
12	การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากล	นายธีรพงษ์ ประไพบุลย์	ดนตรีศึกษา	42

กลุ่มที่ 3 กลุ่มภาษาศาสตร์

นำเสนอวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 13:00-16:30 น.

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา	นางสาวชิววิชญ์ ศาครณ์	การสอนภาษาไทย	43
2	การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4	นางสาวไอริน ชันธธน	การสอนภาษาไทย	44
3	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์"	นางสาวอาทิตย์ยา ทองคำ	การสอนภาษาไทย	45
4	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Everyday Conversation โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมศิลป์วิทยา	นางสาวกัญญาณัฐ จิตริชาติ	การสอนภาษาอังกฤษ	46
5	ผลการใช้บอร์ดเกมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาสุรณี	นายณภกฤต กระสายทอง	การสอนภาษาอังกฤษ	47
6	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงจากแพลตฟอร์มยูทูบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์	นางสาวมนัสนันท์ ชาวกำแพง	การสอนภาษาอังกฤษ	48
7	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค	นางสาวเบญจกัญญาณี บัวผัน	การสอนภาษาไทย	49
8	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้หนังสือนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	นางสาวอลิษา ชันธบารุง	การสอนภาษาไทย	50
9	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยตามหลักการ 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลลาดนางโน (ละอียดอุปถัมภ์)	นางสาวอุษา โคตรสมบัติ	การสอนภาษาไทย	51
10	การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพัญญูเชิง (ไตรรัตน์นายก)	นายพุมพิงค์ บุญเกิด	การสอนภาษาอังกฤษ	52
11	การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง Around me โดยใช้เกม Blooket ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา	นายธนาศักดิ์ เนื้อทอง	การสอนภาษาอังกฤษ	53
12	การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลท่าเรือประชานุกูล	นางสาววารารณ์ แสนสาย	การสอนภาษาอังกฤษ	54

นำเสนอวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 09:00-12:00 น.

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	การพัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	นางสาวกวีรณัน ดิษเอม	การสอนภาษาจีน	55

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
2	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้บัตรคำศัพท์	นางสาวภาวรี จิตธีชาติ	การสอนภาษาจีน	56
3	การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้เกมผ่านแอปพลิเคชัน Quizizz	นางสาวอมิตรา วรณภักดี	การสอนภาษาจีน	57
4	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการสอนอ่าน SQ4R ผ่านวิดีโอบนแพลตฟอร์มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม	นายมงคล ทับทิม	การสอนภาษาอังกฤษ	58
5	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสนาบดี	นางสาวภูษิษา ฤกษ์สมจิต	การสอนภาษาอังกฤษ	59
6	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนป่าโมกษวิทยาคม จังหวัดอ่างทอง	นายธนพล มีประพันธ์	การสอนภาษาไทย	60
7	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1	นางสาวสุสลิหิมา จาวะมาลา	การสอนภาษาไทย	61
8	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมส์ที่สร้างขึ้นจาก Wordwall เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการจำคำศัพท์ในบทเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	นางสาวอภิสร่า สืบซึ้ง	การสอนภาษาจีน	62
9	การพัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรจีน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยาคม”	นางสาวนัฐกานต์ พุ่มขุน	การสอนภาษาจีน	63
10	การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน YCT1 โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านภาษาจีน	นางสาวอรกัญญา พิมพ์พันธุ์ดี	การสอนภาษาจีน	64
11	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม)	นายปฐวี ชุ่มชิด	การสอนภาษาอังกฤษ	65
12	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง)	นางสาวอนุสร่า เหล็กไหล	การสอนภาษาอังกฤษ	66
13	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชันร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	นายสุรเชษฐ์ จิตรประสาร	การสอนภาษาไทย	67
14	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตรงตามมาตรา โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น ร่วมกับเกมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน	นายยอดเพชร สมหวัง	การสอนภาษาไทย	68

กลุ่มที่ 4 กลุ่มการศึกษาปฐมวัยและการประถมศึกษา

นำเสนอวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 13:00-16:30 น.

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสามกอก (วงศ์ประชารัฐ) โดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ	นางสาวกัลยรัตน์ เล็กสาลี	คณิตศาสตร์	69
2	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้แบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเสนาบดี	นางสาวพรพรวษา ชัยมงคล	สังคมศึกษา	70
3	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ active learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนวัดกระโคงทอง (พิบูลประสิทธิ์)	นางสาวชนาภา พวงศิริ	การประถมศึกษา	71
4	การพัฒนาทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรม เกมการศึกษา	นางสาวณัฐธิมา โพธิ์งาม	การศึกษาปฐมวัย	72
5	การพัฒนาทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยโดยใช้จิ๊กซอว์ สร้างภาพ	นางสาวปริยากร แจ่มสุวรรณ	การศึกษาปฐมวัย	73
6	การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากการประดิษฐ์	นางสาววิไลวรรณ กระจ่างกลาง	การศึกษาปฐมวัย	74
7	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ชุดกิจกรรมเรื่อง วัสดุที่ใช้ทำของเล่น ของใช้จากไม้ของนักเรียน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 จังหวัดสระแก้ว	นางสาวชวัลมี ตือราม	การประถมศึกษา	75
8	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในเรื่อง การลบเลข โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์	นางสาวศรีธัญญา สุขสม	การประถมศึกษา	76
9	ผลการใช้ชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำแม่หมียว สีขาตามมาตรฐานตัวสะกด ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพุทธไธศวรารักษ์	นางสาวสุไธดา สาลี	การประถมศึกษา	77
10	การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	นางสาวอัญจิรา ศีลรักษา	การศึกษาปฐมวัย	78
11	การจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริม การกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย	นางสาวมณฑนา มะณีรัตน์	การศึกษาปฐมวัย	79
12	การใช้สื่อเล่นสร้างเพื่อพัฒนาทักษะด้านคณิตศาสตร์ ของเด็กปฐมวัย	นางสาวพิมพ์พัชร สัจจานนท์	การศึกษาปฐมวัย	80

นำเสนอวันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2567 เวลา 09:00-12:00 น.

ลำดับ	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	การพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์เปเปอร์มาเช่	นางสาวฐิติมา จำรูญพันธ์	การศึกษาปฐมวัย	81
2	การพัฒนามารยาทไทยขั้นพื้นฐานของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ	นางสาวกฤติยา สุสาสนี	การศึกษาปฐมวัย	82
3	การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดจำปา โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับแบบฝึกทักษะเรื่อง นิทานสระ	นางสาวบุษยา เรืองสุวรรณ	การประถมศึกษา	83
4	การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้หนังสือนิทานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม)	นางสาวปิยะพร บุญโกศล	การประถมศึกษา	84
5	การพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูปสระเอะ	นางสาวมนัญญา นนทปัญญา	การประถมศึกษา	85
6	การพัฒนาการร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนตัวเลขฮินดูอารบิกไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	นางสาวณัฐพร ล้ำประเสริฐ	การประถมศึกษา	86
7	ผลของการใช้เรื่องราวทางสังคมที่มีต่อการลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา	นางสาวชลิตา ภูมิแจงค์	การศึกษาพิเศษ	87
8	ผลการใช้แอปพลิเคชันเกมที่มีต่อทักษะคณิตศาสตร์ (การบวก) ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	นางสาวยริดา ชูงาม	การศึกษาพิเศษ	88
9	การพัฒนาผลการเรียนรู้สตรึมศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย	นางสาวจิราพร รมณีนัน	การศึกษาปฐมวัย	89
10	การพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัยโดยใช้เกมรูปคต่อภาพ	นางสาวธิดาพร พุทธวรรณะ	การศึกษาปฐมวัย	90
11	ผลการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภวานารังสี)	นางสาววรางคณา ภาคภูมิ	การประถมศึกษา	91
12	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา โรงเรียนสินสังวาลย์อุทิศ	นางสาวโอลดา แก้วมณี	การประถมศึกษา	92

สารบัญบทความวิจัยภาคโปสเตอร์ (Poster Presentation)

กลุ่มที่ 1 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_001 - PP_005 และ PP_081 - PP_084

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_001	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่มวิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา	นายบุญพิทักษ์ หน่อใหม่	สังคมศึกษา	93
2	PP_002	การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนโคกม่วงผดุงศรีภูธรอุปถัมภ์	นายประชัย คำดี	การสอนภาษาไทย	94
3	PP_003	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมโอวาท 3 โดยยึดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	นางสาวเบญญา มั่นพรม	สังคมศึกษา	95
4	PP_004	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค	นางสาวน้ำฝน สามเจริญ	สังคมศึกษา	96
5	PP_005	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยจัดการเรียนรู้ใช้เกมส่การ์ดจับคู่วัฒนธรรม 4 ภาค รายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง วัฒนธรรมไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์ (นรสีหวิทยาการ)	นายธนากร เผ่าภู	สังคมศึกษา	97
6	PP_081	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	นายณัฐกิตติ์ ชุ่มทวี	คณิตศาสตร์	98
7	PP_082	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สารเศรษฐศาสตร์ เรื่องปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการ ระดับชั้นประถมศึกษาที่ 3 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning: CL)	นางสาวศศิภา อรัญญา	สังคมศึกษา	99
8	PP_083	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 วิชาพระพุทธศาสนา เรื่องความสำคัญของศาสนา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning)	นายอนุพงษ์ กรุณา	สังคมศึกษา	100
9	PP_084	การพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิธรรมาประชาสงเคราะห์) โดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริม	นางสาวชุลีตา งามบุญฤทธิ์	การประถมศึกษา	101

กลุ่มที่ 2 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_006 - PP_010 และ PP_085 - PP_088

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_006	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเมืองการปกครองของไทย ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพระยา นุเคราะห์ฯ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม	นายกิตติชัย ชาสินพ	สังคมศึกษา	102
2	PP_007	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึก ทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชน ป้อมเพชร	นายธัญชา รูปกลม	การสอนภาษาไทย	103
3	PP_008	การพัฒนาการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตาม มาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดไม่ตรง ตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัด ชุมพลนิภาคาราม	นางสาวสมภารณ์ ขอน แก้ว	การสอนภาษาไทย	104
4	PP_009	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยการใช้เกมบันไดงู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางไทรวิทยา	นางสาวปลั่งสุวรรณ คุ่ม สุวรรณ	การสอนภาษาไทย	105
5	PP_010	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้ รูปแบบอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลุมพินีอนุ ปถัมภ์	นางสาวเมวรินทร์ สมังเชื้อ	การสอนภาษาไทย	106
6	PP_085	การจัดกิจกรรมการเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้าน การฟังของเด็กปฐมวัย	นางสาวบุญจิตา สม นรินทร์	การศึกษาปฐมวัย	107
7	PP_086	การส่งเสริมสุขภาวะอนามัยของเด็กปฐมวัย ด้วยกิจกรรม การเล่านิทานประกอบภาพ	นางสาวอัญชลี ศรีม่วง พงษ์	การศึกษาปฐมวัย	108
8	PP_087	ผลของการลดพฤติกรรมอยู่นิ่งของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้ชุดสื่อเล่านิทาน	นางสาวเกตุรุ้ง เปรี๊ญขุน ทด	การศึกษาพิเศษ	109
9	PP_088	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้บัตร คำศัพท์	นางสาวเปรมฤดี ปักกัณฑ์	การสอนภาษาจีน	110

กลุ่มที่ 3 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_011 - PP_015 และ PP_089 - PP_092

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_011	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม)	นางสาวกิตติยาพร เจริญมั่นคง	การสอนภาษาไทย	111
2	PP_012	การพัฒนาทักษะการพูดรายงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5โดยใช้ชุดกิจกรรมเชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา	นางสาวกนกวรรณ นักดนตรี	การสอนภาษาไทย	112
3	PP_013	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแถววิทยาคาร	นางสาวพานิดา เพ็ญพรหม	การสอนภาษาไทย	113
4	PP_014	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกทักษะในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์บำรุง)	นางสาวศิริวรรณ ผลทอง	การสอนภาษาไทย	114
5	PP_015	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเทคนิค 4MAT ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ ๑”	นายดนัยพฤทธิ์ พงษ์วัฒน์กุล	การสอนภาษาอังกฤษ	115
6	PP_089	การพัฒนาความสามารถในการสร้างแบบรูปและความสัมพันธ์ด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย	นางสาวศุภาพิชญ์ เถาสมบูรณ์	การศึกษาปฐมวัย	116
7	PP_090	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงท้ายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วย-edโดยใช้เกมบิงโกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดคานหาม	นางสาวพิมลภา แดงจ้อย	การสอนภาษาอังกฤษ	117
8	PP_091	การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR ร่วมกับบาร์โมเดล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนาค	นายชยะนันต์ อดทน	คณิตศาสตร์	118
9	PP_092	พัฒนากิจกรรมการปั้นประกอบการแต่ง	นางสาวชนิตา กำลิ่งดี	การศึกษาปฐมวัย	119

กลุ่มที่ 4 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_016 - PP_020 และ PP_093 - PP_096

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_016	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์"	นายธัชชา ปาขจร	การสอนภาษาอังกฤษ	120
2	PP_017	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย เรื่องมาตราตัวสะกดตรงตามมาตรา โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์ (นรสีหวิทยาคาร)	นายเจษฎา สารสาร	การสอนภาษาไทย	121
3	PP_018	การพัฒนาทักษะทางการแก้ไขปัญหาคณิตศาสตร์และการลบ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับ แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระญาติการาม (ศุภสุขบำรุง)	นางสาววรรณวลี เรืองเขต	การประถมศึกษา	122
4	PP_019	การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Past simple tense โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนภาชี "สุนทรวิทยานุกูล"	นางสาวสุชาดา อุบลวงศ์	การสอนภาษาอังกฤษ	123
5	PP_020	ผลของการฝึกโดยใช้สปีดแลนเดอร์อัตโนมัติรูปตัวเอ็กซ์ (X) พัฒนาสมรรถภาพความเร็วความคล่องแคล่วว่องไว	นายจักรมงคล สิงห์วี	พลศึกษา	124
6	PP_093	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการเล่นของเด็กไทย	นายปรีมี งามสมมล	การประถมศึกษา	125
7	PP_094	การพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียเรื่อง การใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	นายปราโมทย์ วิโรจน์รัตน์	คอมพิวเตอร์ศึกษา	126
8	PP_095	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การบวก ลบ คูณหารจำนวนนับ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม)	นางสาวศศิกันต์ ขำเลิศ	คณิตศาสตร์	127
9	PP_096	การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมประดิษฐ์ฉากนันทนาการจากวัสดุธรรมชาติ	นางสาวพริษฐ์ภัทร จั่นพลอย	การศึกษาปฐมวัย	128

กลุ่มที่ 5 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_021 - PP_025 และ PP_097 - PP_100

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_021	การพัฒนาการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี)	นางสาวนุชธิดา แดงสุข	การสอน ภาษาอังกฤษ	129
2	PP_022	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทศนิยมกับการวัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกลางคลองสระบัว(ศาลิเคลือบราษฎร์บำรุง) โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม	นางสาวภัทรชล ชื่นอุรา	คณิตศาสตร์	130
3	PP_023	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Daily life โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่างทอง (บุญบำรุงราษฎร์)	นางสาวสุธิดา สมบุญ	การสอน ภาษาอังกฤษ	131
4	PP_024	การศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรปและแอฟริกาโดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สืบค้นข้อมูล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบโมเดลซิปปา	นายพัชรพล ใจดี	สังคมศึกษา	132
5	PP_025	การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับเวลา และระยะเวลา โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	นางสาวพุกษา รุจิโกชน	คณิตศาสตร์	133
6	PP_097	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเขาน้ำวัด	นายเกรียงศักดิ์ ไสสุข	การสอนภาษาไทย	134
7	PP_098	การพัฒนาทักษะการฟังภาษาจีนโดยใช้คลิปเสียงคำศัพท์ภาษาจีน	นางสาวสุกัญญา มาตราเงิน	การสอนภาษาจีน	135
8	PP_099	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคดีสโมสร โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย	นางสาวนารีรัตน์ จิมขุนทด	การประถมศึกษา	136
9	PP_100	การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง	นางสาวขวัญข้าว คีตรอบ	การประถมศึกษา	137

กลุ่มที่ 6 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_026 - PP_030 และ PP_101 - PP_104

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_026	การใช้สื่อเล่นสร้างเพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กปฐมวัย	นางสาววิชุดา พาละแพน	การศึกษาปฐมวัย	138
2	PP_027	การพัฒนาทักษะการพูดถามตอบภาษาอังกฤษโดยใช้เกมกระดานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดฝั่งแดง (บุญสืบวิชชูปถัมภ์)	นางสาวนฤพร อินทรโชติ	การสอนภาษาอังกฤษ	139
3	PP_028	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think – Pair – Share) เรื่อง ความคล้าย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย	นางสาววรวิลักษณ์ นะธิศรี	คณิตศาสตร์	140
4	PP_029	การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์ภายยานี 11 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Active Learning ร่วมกับแอปพลิเคชัน Blended Learning สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปะหัน	นางสาวปิยธิดา ใจกล้า	การสอนภาษาไทย	141
5	PP_030	การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	นางสาวพิมพ์กานต์ หวังก้ากลาง	การสอนภาษาไทย	142
6	PP_101	ผลของการใช้กิจกรรมเกมดิจิทัลที่มีต่อความสามารถการอ่านคำในแม่ ก กา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	นางสาวคอดียะ หมดาทัง	การศึกษาพิเศษ	143
7	PP_102	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่อง เลขยกกำลัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์”	นางสาวกชนิภา ใจปันหา	คณิตศาสตร์	144
8	PP_103	ผลของการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่มีต่อความสามารถในการรู้จักจำนวน 1-10 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	นางสาววาสนา ลอยเกตุ	การศึกษาพิเศษ	145
9	PP_104	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์	นางสาวปิยะวดี ลีเจริญ	คณิตศาสตร์	146

กลุ่มที่ 7 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_031 - PP_035 และ PP_105 - PP_108

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_031	การพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่อง โดยใช้วิธีการสอนแบบ CIRC ร่วมกับชุดแบบฝึกหัดการเขียน ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	นางสาวณัฐธิชา ลิ้นนาค	การสอนภาษาไทย	147
2	PP_032	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง ประเภทของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม	นางสาวธนภรณ์ เงินดี	สังคมศึกษา	148
3	PP_033	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพีระยานุเคราะห์ฯ 1	นายอนุชา พันตรี	การสอนภาษาไทย	149
4	PP_034	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรพิณีพิทยาคาร	นางสาวจิตสุภา กรัดนุถะ	คณิตศาสตร์	150
5	PP_035	การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการเขียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน เรื่อง การเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	นางสาวพลอยชมพู สุวพงษ์	วิทยาศาสตร์	151
6	PP_105	การพัฒนาทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ	นางสาววิสุตา แหยมนุด	การประถมศึกษา	152
7	PP_106	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ในวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง อ่านสนุก เขียนเพลิดเพลิน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดคานหาม	นางสาวชรินทร์ เกิดโกลา	การประถมศึกษา	153
8	PP_107	การพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบน(การเซต)โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3โรงเรียนวังน้อยวิทยาภูมิ	นายชัยยศ ดีพยุง	พลศึกษา	154
9	PP_108	ผลการใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการตีลูกโพร์แฮนด์ และแบ็คแฮนด์ ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว ในกีฬาเทเบิลเทนนิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล”	นางสาวสุวรรณา กล่อมฤทธิ์	พลศึกษา	155

กลุ่มที่ 8 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_036 - PP_040 และ PP_109 - PP_112

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_036	การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเรื่อง Vocabularies เกี่ยวกับทักษะชีวิตและอาชีพโดยใช้บอร์ดเกมบันไดงูของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพระยานุเคราะห์๑๑ จังหวัดสระแก้ว	นางสาวเจริญทรัพย์ นันทะจินดา	การประถมศึกษา	156
2	PP_037	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพรพินิตพิทยาคาร	นางสาวนัจญวา อิสลาม	การประถมศึกษา	157
3	PP_038	ผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	นางสาวนริศรา ธรรมวิจารณ์	วิทยาศาสตร์	158
4	PP_039	การพัฒนาทักษะการทดลองและผลการเรียนรู้ เรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลอง	นางสาวธัญญารัตน์ บัวประดิษฐ์	วิทยาศาสตร์	159
5	PP_040	การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม Word search ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพุทธไธศวรารักษ์	นางสาวนุรไอนี โตะตีอราม	การสอน ภาษาอังกฤษ	160
6	PP_109	การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์แสนสนุก	นางสาวปิยรัตน์ พรหมชัย	การศึกษาปฐมวัย	161
7	PP_110	โปรแกรมการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานกีฬาฟุตบอลที่ส่งผลต่อทักษะการรับ-ส่งลูกบอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ ๕ โรงเรียนวัดพระงาม (อรรถฤกษ์ประชารัฐ)	นายพลพัฒน์ รัชมีนา	พลศึกษา	162
8	PP_111	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา	นางสาววิภารัตน์ บุญเขต	การประถมศึกษา	163
9	PP_112	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะ	นางสาวปภัสสร สารรัตน์	คณิตศาสตร์	164

กลุ่มที่ 9 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_041 - PP_045 และ PP_113 - PP_116

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_041	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องสั้นภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย	นางสาววราณี เทียงเจริญ	การสอน ภาษาอังกฤษ	165
2	PP_042	การพัฒนาทักษะการทดลอง เรื่องพลังงานเสียง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ขั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะ การทดลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	นางสาวจิตตินาถ พิมมะ	วิทยาศาสตร์	166
3	PP_043	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จังหวัด พระนครศรีอยุธยา	นายไกรสร ศรีเจริญ	การสอนภาษาไทย	167
4	PP_044	การพัฒนาทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล เรื่อง แรงโน้มถ่วงของโลก โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4	นางสาวบัณฑิตา วงษ์วิหก	วิทยาศาสตร์	168
5	PP_045	การพัฒนาการคิดรวบยอดของเด็กปฐมวัยด้วยการจัด กิจกรรมการพิมพ์ภาพกับแม่พิมพ์หลากหลาย	นางสาวกัญญารัตน์ แก้ว มาตย์	การศึกษาปฐมวัย	169
6	PP_113	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สารเศรษฐศาสตร์ เรื่องการออมและการลงทุน ของนักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่ม แข่งขันทำกิจกรรม (TGT) ร่วมกับกระบวนการจัดการ เรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL)	นายธนพล กลิ่นน้ำหอม	สังคมศึกษา	170
7	PP_114	การฝึกการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) โดยใช้สื่อ มัลติมีเดีย	นางสาวเกษศรา เอก สันฐาน	การสอนภาษาจีน	171
8	PP_115	ผลของนวัตกรรมเป็ถ่วงน้ำหนักที่มีผลต่อความเร็วในกีฬา ฟุตซอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัด ประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์ุบำรุง)	นายกิตติพันธ์ พินภาค	พลศึกษา	172
9	PP_116	การแก้ไขปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสุพรรณสมนิทวงศ์ พิทยา โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด	นางสาวนัฐนรี รารามนัส	การประถมศึกษา	173

กลุ่มที่ 10 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_046 - PP_050 และ PP_117 - PP_120

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_046	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องปัจจัยความเจริญสมัยอยุธยาและการปกครอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อการเรียนรู้กิจกรรมเกม빙โก	นายนพรุจ สวัสดิ์	สังคมศึกษา	174
2	PP_047	การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนาบดี	นายศุภรัตน์ มีชอบ	การสอนภาษาไทย	175
3	PP_048	การสร้างสรรค์งานกระดาษแบบร่วมใจที่มีต่อพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย	นางสาวจุฑาทิพย์ คิตพิณิจ	การศึกษาปฐมวัย	176
4	PP_049	การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง	นางสาวอรุณศิริ ศรีชื่น	การสอนภาษาอังกฤษ	177
5	PP_050	ผลของโปรแกรมการฝึก SHMZ ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนวัดช่างเหล็ก(พิบูลเกียรติ)	นายณัฐวุฒิ แทนรัตน์	พลศึกษา	178
6	PP_117	การพัฒนากิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมลายเส้นเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย	นางสาวแก้วมณี ศรีอนงค์	การศึกษาปฐมวัย	179
7	PP_118	การพัฒนาการออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนกลาง	นางสาวนาพร โชติมณี	การสอนภาษาจีน	180
8	PP_119	การพัฒนาความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้หนังสือสามมิติประกอบปริศนาคำทาย	นางสาวโนมา วรยศ	การศึกษาปฐมวัย	181
9	PP_120	ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสานชุดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสระเอียและสระอัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	นางสาวฐิตาภา แยมสะอาด	การประถมศึกษา	182

กลุ่มที่ 11 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_051 - PP_055 และ PP_121 - PP_124

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_051	การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง	นางสาวธีรนนท์ จำปาเงิน	คณิตศาสตร์	183
2	PP_052	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเศษส่วน โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสนาบดี	นางสาวนภัสกร มั่นยิ่ง	คณิตศาสตร์	184
3	PP_053	การพัฒนาชุดเกมการเล่นเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย	นางสาวรัชพร ยอดสุข	การศึกษาปฐมวัย	185
4	PP_054	การพัฒนาทักษะการส่งลูกบาสโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูก 2 มีระดับบอกในกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม)	นางสาวอมิตา พงษ์พิกิจ	พลศึกษา	186
5	PP_055	ผลของโปรแกรมการฝึกวิ่งกระโดดที่มีต่อพลังของกล้ามเนื้อขาในการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศ ของกีฬาฟุตบอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประจักษ์	นายอิทธิชัย คมคาย	พลศึกษา	187
6	PP_121	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาหน้าที่พลเมืองเรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวันและสิทธิมนุษยชน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐาน(PBL)ร่วมกับเกมการศึกษา	นายรัฐภูมิ ม่วงไทย	สังคมศึกษา	188
7	PP_122	การพัฒนาการออกเสียงวรรณยุกต์โดยใช้คำศัพท์ภาษาจีน	นายปฏิภาณ พวงแย้ม	การสอนภาษาจีน	189
8	PP_123	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนพิธีโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสนาบดี	นางสาวสาริตา ศรีดาวเรือง	สังคมศึกษา	190
9	PP_124	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของสาร โดยใช้การจัดการแบบกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโคกข้าง (ราษฎร์บำรุง)	นางสาวแพรว งามนิมิตร	วิทยาศาสตร์	191

กลุ่มที่ 12 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_056 - PP_060 และ PP_125 - PP_128

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_056	การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอว์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดอินทิลยา	นางสาวหทัยกาญจน์ กล้าหาญ	การสอนภาษาไทย	192
2	PP_057	ผลของโปรแกรมฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	นางสาวลัดดา ยอดแก้ว	พลศึกษา	193
3	PP_058	ผลการพัฒนาทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ในกีฬาแชร์บอลสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	นายวัลลภ วุฒิปัทธ์	พลศึกษา	194
4	PP_059	ผลของโปรแกรมฝึกทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัย	นายวงศธร แจกจั่น	พลศึกษา	195
5	PP_060	ผลของการใช้โปรแกรมการฝึกที่มีผลต่อทักษะการเลี้ยงลูกบอลของกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนฝักให้สุทธาประมุข	นายชินวัตร พุ่มโพธิ์	พลศึกษา	196
6	PP_125	การพัฒนาการอ่านภาษาจีน จากการใช้วงล้อสะกดคำ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 5	นางสาวกัญญวรา เทพท้วม	การสอนภาษาจีน	197
7	PP_126	การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำร่วมกับเกมจับคู่ประสมคำกับภาพ	นางสาวสุพิชชา ลีมีประเสริฐศักดิ์	การประถมศึกษา	198
8	PP_127	การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานสระแสนสนุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	นางสาวรุ่งรัตน์ กาญจนเรชา	การประถมศึกษา	199
9	PP_128	การพัฒนาการเคลื่อนไหว เดิน วิ่ง กระโดดโดยใช้โปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหว	นายกิตติธัช โพล้งสกุล	พลศึกษา	200

กลุ่มที่ 13 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_061 - PP_065 และ PP_129 - PP_133

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_061	การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจุฬามณี(ชุมชนจันทนประชาสรรค์)	นางสาวกานต์รวี ศรีชาติ	การสอน ภาษาอังกฤษ	201
2	PP_062	การพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างโดยใช้การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่างทอง (บุญบารุงราษฎร์)	นายพีรพัฒน์ พงษ์นิกร	พลศึกษา	202
3	PP_063	ผลโปรแกรมการฝึกวิ่งกระโดดที่มีต่อพลังของกล้ามเนื้อขา ในการกระโดดเล่นลูกอากาศของกีฬาพุดซอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแถววิทยาคาร	นายณัชชา เลหาบุตร	พลศึกษา	203
4	PP_064	การพัฒนาความสามารถด้านคณิตศาสตร์ โดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย	นางสาวเด่นภา เรืองนารี	การศึกษาปฐมวัย	204
5	PP_065	การพัฒนาทักษะการเดาะหน้ามือสลับหลังมือกีฬาเทเบิลเทนนิส โดยใช้แบบฝึกผสมผสานของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดม่วงหวาน	นายภูธเนศ บัวบาน	พลศึกษา	205
6	PP_129	การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยการ ฝึกปะ ประกอบเรื่องราว	นางสาววริศรา เกตุภู	การศึกษาปฐมวัย	206
7	PP_130	การพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนวัดท่าใหม่	นางสาวศิริปัญญา หวังผล	การประถมศึกษา	207
8	PP_131	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก(สุทธิธรรมาประชาสงเคราะห์)	นางสาวนริชา ตีปัญญา	วิทยาศาสตร์	208
9	PP_132	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง โขอาหาร รายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร	นางสาวจณิสตา คงสัตย์	วิทยาศาสตร์	209
10	PP_133	การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบสอบแบบแนะแนวทาง เรื่อง การดำรงชีวิตพืช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	นายอภิวัฒน์ สุขชีวุฒิ	วิทยาศาสตร์	210

กลุ่มที่ 14 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_066 - PP_070 และ PP_134 - PP_138

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_066	การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก โดยการใช้กิจกรรมการสร้างสรรค์ประดิษฐ์สิ่งของ	นางสาวกชกร การเขตต์	การศึกษาปฐมวัย	211
2	PP_067	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD	นางสาวภาวิณี จิตริชาติ	สังคมศึกษา	212
3	PP_068	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมบัติของเลขยกกำลัง โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบ ร่วมมือเทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดพญานาง (ไตรรัตนนายก)	นางสาวศิริพร ภัคทรัพย์	คณิตศาสตร์	213
4	PP_069	ผลของการใช้สมุดสะสมคะแนนที่มีต่อการสร้างแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ในการส่งงานในวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา ของนักเรียนโรงเรียน ตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 จังหวัดสระแก้ว	นางสาวสวิตตา เอี่ยมกลิ่น	การประถมศึกษา	214
5	PP_070	การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอน แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิดรมาประชาสงเคราะห์)	นางสาวดวงทอง หวังดี	การสอนภาษาไทย	215
6	PP_134	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อมัลติมีเดีย การคูณ โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาลำปูน พระราชสิทธิมงคล (สวัสดิ์ โสทธิพิศโต)	นางสาวสิริลักษณ์ อวาส	การประถมศึกษา	216
7	PP_135	การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดฝั่งแคด (บุญสืบวิชชูปถัมภ์)	นางสาวชนากานต์ สิทธิ์น้อย	การประถมศึกษา	217
8	PP_136	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลังโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง	นางสาวณัฐธินิชา ดวงรัตน์	คณิตศาสตร์	218
9	PP_137	การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ "ตันติวิทยานุกูมิ"	นางสาวกิงกาญจน์ ทอง ประเสริฐ	การสอนภาษาจีน	219
10	PP_138	ผลของแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐาน กีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย	นายปณณธร ทองเกตุ	พลศึกษา	220

กลุ่มที่ 15 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_071 - PP_075 และ PP_139 - PP_143

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_071	การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนโดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนบางปะอิน "ราชานุเคราะห์ ๑"	นางสาวกนกพร กิจที่พึ่ง	การสอนภาษาจีน	221
2	PP_072	การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยการสร้างสื่อการสอน และเกมผ่านแอปพลิเคชัน PowerPoint เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง	นางสาวธัญญรัตน์ ลิ้มสุวรรณศิลป์	การสอนภาษาจีน	222
3	PP_073	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5	นางสาวฐิติกาญจน์ ศรีลาธรรม	การสอนภาษาจีน	223
4	PP_074	การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปะอิน "ราชานุเคราะห์ ๑"	นางสาวไหมทอง ทองน้อย	การสอนภาษาจีน	224
5	PP_075	การพัฒนาการส่งเสริมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีน	นางสาวนันท์ชญาน์ ภัทร์ธำรงเกียรติ	การสอนภาษาจีน	225
6	PP_139	การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ หาความรู้ (5E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	นางสาวอมรรรัตน์ สาลีผล	วิทยาศาสตร์	226
7	PP_140	ผลของโปรแกรมการกระโดดตบมือเหนือศีรษะที่มีต่อความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประจักษ์ชัย	นายศิริวิธ อุทัยธรรม	พลศึกษา	227
8	PP_141	การพัฒนาทักษะในการอ่าน การเขียนโน้ตไทยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยเพียงออสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์	นายสุพลวงษ์ งามขำ	ดนตรีศึกษา	228
9	PP_142	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ความสามารถการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย	นางสาวทิพย์สุดา ปั่นทอง	ดนตรีศึกษา	229
10	PP_143	เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI	นายสรวิชัย จรรย์รักษ์	ดนตรีศึกษา	230

กลุ่มที่ 16 ลำดับโปสเตอร์ที่ PP_076 - PP_080 และ PP_144 - PP_148

ลำดับ	ลำดับโปสเตอร์	ชื่องานวิจัย	ชื่อผู้นำเสนอ	สาขาวิชา	หน้า
1	PP_076	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL เรื่อง รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพระขาว(ประชานุเคราะห์)	นายรฐนนท์ กองสุผล	คณิตศาสตร์	231
2	PP_077	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัสโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจุฬามณี (ชุมชนจันทนประชาสรรค์)	นางสาวนันธิญา ทองเพชร	คณิตศาสตร์	232
3	PP_078	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	นายจิติพงศ์ พลเจียก	คณิตศาสตร์	233
4	PP_079	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา สารระประวัติศาสตร์ เรื่อง สมัยสุโขทัยในดินแดนไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์”	นางสาวธราธร สุขสมนาค	สังคมศึกษา	234
5	PP_080	การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เกมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย	นางสาวพิยดา จินดา	การสอน ภาษาอังกฤษ	235
6	PP_144	พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโซลตัน โคคาย	นางสาวรัชนิกร อ่อนน้อมดี	ดนตรีศึกษา	236
7	PP_145	ทักษะการอ่านตัวโน้ตไทย	นายธนกร เกิดทรัพย์	ดนตรีศึกษา	237
8	PP_146	การใช้แบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตูลำ	นายพรชัย คุณตะโหนด	ดนตรีศึกษา	238
9	PP_147	เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาดนตรีการพัฒนากิจกรรมเป่าขลุ่ยของนักเรียน	นางสาวทิพวรรณ พรหมภักดี	ดนตรีศึกษา	239
10	PP_148	การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบสื่อประสมการเรียนรู้	นางสาวณิชนันท์ สอนแก้ว	สังคมศึกษา	240

ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
เรื่องโจทย์ปัญหาการคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร

The results of cooperative learning using Think-Pair-Share technique on academic
achievement in mathematics. About multiplication problems of 4th grade students at
Chumchonpomphet School

ชนาธิป สังข์วิเศษ¹ และ ปิยะธิดา ทองอร่าม²
Chanathip Sangviset¹ and Piyathida Tongaram²

1นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 2ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชา
คณิตศาสตร์คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา 1Email: 16315002@aru.ac.th; 2Email: piyathida.to@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด ตามเกณฑ์ร้อยละ 70 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด 3) ศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องโจทย์ปัญหาการคูณ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องโจทย์ปัญหาการคูณ 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องโจทย์ปัญหาการคูณ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทดสอบค่าที(t-test for dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค เพื่อนคู่คิด เรื่องโจทย์ปัญหาการคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่สร้างขึ้นมีค่า เท่ากับ 81.53 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ70 2) การ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องโจทย์ปัญหาการคูณ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องโจทย์ปัญหาการคูณ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่าผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ เรื่องโจทย์ปัญหาการคูณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียนสามารถนำไปใช้ แก้ปัญหาได้เป็นอย่างดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์
เรื่อง โจทย์ปัญหาการคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประตู่ชัย

The Development of Learning Achievement by Using Think-Pair-Share Techniques with
Mathematics Skill Exercises on Multiplication Problems of

Prathomsuksa 3 Students, Pratoochai School

บุญนิศา พรหมโชติ¹ และ นพวรรณ จำนวน²

Boonnisa Phromchot¹ and Noppawan Jumnuan²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิตสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315170@aru.ac.th; ²Email: Noppawan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาการคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประตู่ชัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประตู่ชัย หลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์กับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประตู่ชัย 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประตู่ชัย ที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประตู่ชัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 7 ห้อง ทั้งหมด 280 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/7 จำนวน 36 คน ได้กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ จำนวน 4 แผน ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกแผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 เป็นแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ โดยแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 เป็นแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่าเฉลี่ยร้อยละ, E_1/E_2 , และการทดสอบค่า t-test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาการคูณ ได้ค่า $E_1/E_2 = 87.63/89.19$ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2) หลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประตู่ชัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 89.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80

3) หลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนประตู่ชัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$, $SD = 0.52$)

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / เทคนิคเพื่อนคู่คิด / แบบฝึกทักษะ / นักเรียน / คณิตศาสตร์

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

The Effect of Inquiry-based Learning Activities Management (5E) together with Multimedia on Biodiversity to Improve Learning Achievement and Analytical Thinking of Grade 4 Students.

รุจิรา บุญมาเลิศ¹ และ พัชรพล เถาธรรมพิทักษ์²

Rujira boomalert¹ and Phatcharaphon Taothamphitak²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315018@aru.ac.th; ²Email: tphatcharaphon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม 2) เพื่อศึกษาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนขยายโอกาสแห่งหนึ่งในอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 2) แบบวัดการคิดวิเคราะห์ 3) แบบสอบถามพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง ความหลากหลายของสิ่งมีชีวิต ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และ 2) ผลการคิดวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์ระดับคุณภาพที่ใช้ประเมินทักษะการคิดวิเคราะห์พบว่า คะแนนการคิดวิเคราะห์ หลังการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม มีคะแนนทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านความสัมพันธ์ ด้านหลักการ อยู่ในระดับดี และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E) ร่วมกับสื่อประสม พบว่านักเรียนมีคะแนนความพึงพอใจเท่ากับ 4.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 0.40 และมีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (5E), สื่อประสม, การคิดวิเคราะห์

การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง เทคโนโลยีอวกาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
Development of scientific communication skills on space technology of Grade 9 students by Using inquiry-based learning (5Es) with cooperative learning using STAD techniques.

กฤตพจน์ ชุ่มชื่น¹ และ พัชรภรณ์ พูลบุญ ²
Krittaphoj Chumchuen¹ and Patcharaporn Poolbun²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ ดร. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315255@aru.ac.th; ²Email: ppatcharaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง เทคโนโลยีอวกาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD 2) พัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง เทคโนโลยีอวกาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/10 โรงเรียนสตรีอ่างทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD 2) แบบวัดทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ที่ 0.98 2) นักเรียนมีทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ในภาพรวมอยู่ในระดับสูงมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.45 คิดเป็นร้อยละ 89.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.55 และมีคะแนนเพิ่มสัมพัทธ์ ร้อยละ 92.54 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.40

สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง เทคโนโลยีอวกาศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีการสื่อสารความรู้วิทยาศาสตร์ให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจผ่านการนำเสนอด้วยการพูด และ การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ อีกทั้งนักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับเพื่อนสมาชิกภายในกลุ่ม โดยที่สมาชิกทุกคนช่วยเหลือเกื้อกูลสนับสนุนความสำเร็จซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือตนเองโดยใช้ศักยภาพให้มากที่สุดเพราะทุกคนในกลุ่มมีส่วนช่วยให้งานประสบผลสำเร็จได้

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es), เทคนิค STAD, ทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารจำนวนนับ
โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพุทธโสธรวรย์
THE DEVELOPMENT OF MATHEMATICS LEARNING ACHIEVEMENT FOR PRATHOMSUKSA 4
STUDENTS IN THE TOPIC OF ADDITION SUBTRACTION MULTIPLICATION AND DIVISION OF
CARDINAL NUMBER USING KWDL TECHNIQUE AT WATPHUTTHAISAWAN SCHOOL

ณิชนันท์ จักรเงิน¹ และ อัครนันท์ สินธุประเสริฐ²
Nichanan Chakgoen¹ and Akaranan Sinthuprasert²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315167@aru.ac.th; ²Email: ssirapop@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารจำนวนนับ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดพุทธโสธรวรย์ จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารจำนวนนับ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารจำนวนนับ เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL เรื่อง การบวก ลบ คูณ และหารจำนวนนับ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL, ความพึงพอใจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว
โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

DEVELOPMENT OF ACADEMIC ACHIEVEMENT IN MATHEMATICS ON THE TOPIC OF LINEAR
INEQUALITIES IN ONE VARIABLE USING SKILL TRAINING FOR MATHAYOM 3 STUDENTS

พีรพล ทรัพย์บุญ¹ และ ชี้อ อัครนันท์ สินธุประเสริฐ²
Peerapol Supboon¹ and Akaranan Sinthuprasert²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315174@aru.ac.th; ²Email: ssirapop@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แผน โดยมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก 2) แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 82/86.70 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, อสมการเชิงเส้นตัวแปรเดียว

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา
เรื่อง วัสดุรอบตัวเรา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
Development of Creative Thinking using STEM Education on Materials Around Us
For Grade 3 students

ณัฐวรินทร์ ร่มมะเพียร¹ และ ภัทรภร พิกุลขวัญ²
Nutwarin Rummapean¹ and Pattaraporn Pikunkwan²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315181@aru.ac.th; ²Email: ppattaraporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

ความคิดสร้างสรรค์ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นผู้สร้างนวัตกรรม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เรื่อง วัสดุรอบตัวเรา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) ศึกษาระดับความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เรื่อง วัสดุรอบตัวเรา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3) หาแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขนาดกลางในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ และอนุทินหลังสอน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดสร้างสรรค์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา ก่อนการจัดการเรียนรู้มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.08 และหลังการจัดการเรียนรู้มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12 เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
2. ระดับความคิดสร้างสรรค์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา เรื่อง วัสดุรอบตัวเรา สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับดีทั้ง 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ความคิดริเริ่ม ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น และความคิดละเอียดลออ
3. ข้อค้นพบแนวทางการปฏิบัติที่ดี ได้แก่ 1) เปิดโอกาสนำเสนอชิ้นงานเพื่อการปรับปรุง และ 2) สถานการณ์กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์, การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา

การพัฒนาการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง พลังงานเสียง
โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา
The Development of Creative Problem Solving of Grade 5 Students
in Sound Energy by STEM Education

ภูชิต วงษ์ศักดิ์¹ และ พัชรพร พิกุลขวัญ²
Phuchit wongsakda¹ and Pattaraporn Pikunkwan²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315183@aru.ac.th; ²Email: ppattarapornr@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ส่งเสริมให้นักเรียนปรับตัวได้ดีในสถานการณ์ที่ซับซ้อน การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และ 2) เพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา 2) แบบวัดการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และ 3) บันทึกหลังการสอน สถิติที่ใช้ในการวิจัย สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง พลังงานเสียง โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา มีค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการก่อนและหลังเรียนอยู่ที่ร้อยละ 88.7 อยู่ในระดับพัฒนาการที่สูงมาก และข้อค้นพบแนวปฏิบัติที่ดี ได้แก่ 1) การเรียนรู้ด้วยการถามคำถาม 2) การเรียนรู้ร่วมกัน และ 3) การเชื่อมโยงในโลกแห่งความเป็นจริง งานวิจัยนี้เป็นแนวทางสำหรับครูเพื่อใช้พัฒนานักเรียนให้มีความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ภายใต้บริบทสังคมไทยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

คำสำคัญ: การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางสะเต็มศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ และทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล
เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือด โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้สื่อประสม
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

The Development of Science Learning Achievement and Organizing and Communicating Data Skills on
Circulatory System topic of High School Grade 8th Students using 5 step Inquiry-based Learning and
Multimedia

พลอย งามนิมิตร¹ และ วิชชуда พลยางนอก²

Ploy Ngamnimit¹ and Witchuda Ponyangnok²

1นักศึกษาลัทธิศรัทธาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

2สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

1Email: 16315017@aru.ac.th; 2Email: witchuda.wp@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้สื่อประสม เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือดเทียบ และ 2) เพื่อพัฒนาทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้สื่อประสม เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุทัย จำนวน 40 คน ซึ่งกำลังศึกษาในรายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้สื่อประสม เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือด 4 แผน จำนวน 8 คาบ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือด และ 3) แบบประเมินทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมาย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้สื่อประสม ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 9.63 และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 18.43 ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้สื่อประสม เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือด ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายของข้อมูล มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.06 อยู่ในระดับมากที่สุด จากการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้สื่อประสม เรื่อง ระบบหมุนเวียนเลือด ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้น และมีทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูลดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น, สื่อประสม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการจัดกระทำและสื่อความหมายข้อมูล, ระบบหมุนเวียนเลือด

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่องระบบหายใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับสื่อประสม
Development of scientific achievements on respiratory systems of Mathayom 2 students
Jomsurang UPatham School by conducting knowledge-seeking learning (5Es) in conjunction
with composite media.

ศิริรัตน์ จีสันเทียะ¹ และ ชมพูนุท สุขหวาน²
Sirirat Ngisanthia and Chompunut Sukwan²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315184@aru.ac.th; ²Email: chompunut@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ระบบหายใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับสื่อประสม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 12 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 8 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ระบบหายใจ เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้(5Es) ร่วมกับสื่อประสม จำนวน 4 แผน 8 ชั่วโมง มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ การทดสอบค่า T-test (t-test for dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ระบบหายใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับสื่อประสมสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง ระบบหายใจ, การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้(5Es), สื่อประสม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม เรื่อง บวก ลบ คูณทศนิยม
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม

The Development of Learning Achievement by Using Think-Pair-Share Techniques
with Mixed Media on Addition, Subtraction, Multiplication of Decimal
of Prathomsuksa 5 Students, Watmaenangpleum Municipal School

ปิ่นบุญย์ จุลโมกษ์¹ นพวรรณ จำนวน²
Panboon Jullamoke¹, Noppawan Jumnuan²

¹นักศึกษาศาสาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email: 16315171@aru.ac.th; ²Email: Noppawan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม ให้เป็นไปตามเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้มที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้อง จำนวน 43 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 21 คน ได้กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม จำนวน 4 แผน ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกแผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 เป็นแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 เป็นแบบสอบถามที่มีประสิทธิภาพ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่า E_1/E_2 , ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่าเฉลี่ยร้อยละ และค่าสถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม ได้ค่า $E_1/E_2 = 86.90/80.47$ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2) หลังการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 80.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80

3) หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, $SD = 0.54$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เทคนิคเพื่อนคู่คิด, นักเรียน, คณิตศาสตร์, สื่อผสมเทคโนโลยี

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด
เรื่องการหารทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค
The Development of Mathematics Learning Achievement on Division of decimals by Using
Cooperative Learning Management Think - Pair - Share technique for Grade 5 students
at Thesabanwatpakho School

พิมวรรณ เฉลยไช¹ และ สุพินดา เพชร²

Pimwan Chaloeiykhai¹ and Supinda Pectchara²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315173@aru.ac.th; ²Email: supinda@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การหารทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think – pair – share) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่อง การหารทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดเทศบาลนคร พระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 โรงเรียน 12 ห้องเรียน จำนวนทั้งสิ้น 302 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการ วิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่อง การหารทศนิยม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน มีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญในด้ว การสอนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 3 ท่าน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00 ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญในด้วการสอนวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 3 ท่าน และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) 1 ทุกข้อ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญในด้วการสอนวิชา คณิตศาสตร์ จำนวน 3 ท่าน และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มัธยฐาน รฐานนิยม และ ค่าสถิติ t-test แบบ dependent samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการหารทศนิยมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลัง การได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการ เรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด โดยค่า t มีค่าเท่ากับ 32.88 และค่า Sig. มีค่าเท่ากับ .000 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ลักษณะของข้อมูล $\bar{X} = 16.29$ S.D. = 1.93 ค่ามัธยฐาน 16 คะแนน และค่าฐานนิยม 16 คะแนน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด ทั้งหมด 5 แผนการจัดการเรียนรู้ พบว่าในชั้นเพื่อนคู่คิด นักเรียนมีการทำความเข้าใจ และแก้ปัญหาที่ มอบหมายให้ด้วยตนเอง เห็นได้จากพฤติกรรมของนักเรียนในการทำกิจกรรม และร้องลอยการแก้ปัญหา จากนั้นนักเรียนมีการพูดคุย แลกเปลี่ยนคำตอบและวิธีการแก้ปัญหาของตนเองระหว่างกันภายในคู่ ซึ่งนักเรียนเกิดการแก้ปัญหาที่มอบหมายให้อีกครั้ง เพื่ออภิปราย หาข้อสรุปของคำตอบร่วมกัน เมื่อนักเรียนหาข้อสรุปภายในคู่ของตนเองเรียบร้อยแล้ว นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอความคิดของ คู่ตนเองกับนักเรียนทั้งชั้นเรียน ซึ่งนักเรียนมีการเชื่อมโยงแนวคิดของตนเองกับทั้งชั้นเรียน และมีการตรวจสอบคำตอบของตนเองอีก ครั้ง เพื่อให้ได้แนวคิดที่ดีที่สุดสำหรับคู่ตนเอง 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่องการ หารทศนิยม $\bar{X} = 4.55$ และ S.D. = 0.26 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ,การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด ,การหารทศนิยม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด
เรื่องการคูณทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน

The Development of Mathematics Learning Achievement on Multiplication of Decimals
by Using Cooperative Learning Management Think – Pair – Share Technique
for Grade 5 Students at Wat Khian Municipality School

กรองกาญจน์ ไถทอง¹ และ ศิริรัตน์ ชานา²
Krongkan Thaithong¹ and Sirirat Chaona²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315164@aru.ac.th; ²Email: csirirat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องการคูณทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think – Pair – Share) และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดเรื่องการคูณทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 75 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเทศบาลวัดเขียน จำนวน 37 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด จำนวน 6 แผน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.26 ซึ่งถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการคูณทศนิยมชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ระหว่าง 0.67 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.785 ซึ่งถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดเรื่องการคูณทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ข้อคำถาม มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาเท่ากับ 1 ทุกข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ มัชฌิมฐาน ฐานนิยม และทดสอบค่า t แบบ dependent

ผลการวิจัย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์เรื่องการคูณทศนิยมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดเรื่องการคูณทศนิยมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.23

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด, การคูณทศนิยม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงและการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของวัตถุ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการ
สืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม

The Development of Science Learning Achievement On Topic Force and Motion For
Prathomsuksa 3 Students Using Inquiry learning cycle (7Es) With Multimedia

ชลธิ คงสมลาภ¹ และ ชมพูนุท สุขหวาน²
Chonlatee Kongsomlap¹ and Chompunut Sukwan²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315223@aru.ac.th; ²Email: chompunut@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง แรงและการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของวัตถุ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงและการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของวัตถุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง แรงและการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของวัตถุ จำนวน 8 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังเรียน 1 ฉบับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม 1 ฉบับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า และการหาประสิทธิภาพ E1/E2

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง แรงและการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของวัตถุ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 82.12/81.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง แรงและการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของวัตถุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม สูงกว่าก่อนเรียน โดยมีร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 25.28 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es ร่วมกับสื่อประสม เรื่อง แรงและการเปลี่ยนแปลงการเคลื่อนที่ของวัตถุ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์, การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 7Es, สื่อประสม, ความพึงพอใจ

การพัฒนาความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2
Development of Critical Thinking Abilities by Using Problem-Based Learning on Grade 4
Students'

เพ็ญพิชชา ละอองเอก¹ และ ภูษณิศ สุวรรณศิลป์²
Penpitcha Longaek¹ and Pusanisa Suwansil²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ดร. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315185@aru.ac.th ²Email: pusanisa.suwansil@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการคิดอย่างมี
วิจารณญาณให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และมีค่าความเหมาะสมของการนำไปใช้อยู่ในระดับมากขึ้นไป 2) เปรียบเทียบ
ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และ 3)
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่ม
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการ
เลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) แบบวัดความสามารถในการคิดอย่างมี
วิจารณญาณ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
และสถิติทดสอบที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถการคิดอย่างมี
วิจารณญาณมีประสิทธิภาพ 83.01/86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และมีความเหมาะสมของการนำไปใช้อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X}
= 4.79, S.D.= 0.08) 2) คะแนนความสามารถการคิดอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียนและหลังเรียน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน, ความสามารถการคิดอย่างมีวิจารณญาณ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน โดยใช้เทคนิคการสอน KWDL
ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์
Comparison of Learning Achievement in Mathematics on the Subject of Parallel Lines using
the KWDL Teaching Technique. Together with the Program that Responds to the Teaching
of Mathayom 2 Students at Ayutthaya Nusorn School

สิทธิพร วงศ์ชมภู¹ และ ศิริรัตน์ ชวานา²
Siththiporn Wongchomphoo¹ and Sirirat Chaona²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร.สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315178@aru.ac.th; ²Email: csirat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการสอนโดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคการสอน KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการสอน KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์ หน่วยการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง เส้นขนาน จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เส้นขนาน ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.0 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอน KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน วิชาคณิตศาสตร์เรื่อง เส้นขนาน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.66 – 1.0 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาแผนการสอนโดยใช้เทคนิค KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 76.625/80.125 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนได้รับเทคนิคการสอน KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเทคนิคการสอน KWDL ร่วมกับโปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน พบว่ามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดย 3 ประเด็นที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ 1) การจัดการเรียนรู้ช่วยให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการส่งงาน และร่วมกันทำงานได้สำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.63 2) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.58 และ 3) บรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ ทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.50

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, โปรแกรมที่ตอบสนองต่อการเรียนการสอน, เทคนิคการสอน KWDL

การเตรียมบทความวิจัยสำหรับงานประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี
“ครุฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty

¹วิภาวดี วงศ์พินิจ Wipawadee Wongphinit, ²ปิยะธิดา ทองอร่าม Piyathida Tongaram

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315010@aru.ac.th; ²Email: piyathida.to@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการสอนโดยใช้เทคนิคการสอน KWDL กับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของ นักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคการสอน KWDL 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคการสอน KWDL โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน ทั้งหมด 8 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอน KWDL แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ และการทดสอบค่า t-test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังการสอนโดยใช้ เทคนิคการสอน KWDL ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 88.57 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ หลังการสอนโดยใช้เทคนิคการสอน KWDL สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้เทคนิคการสอน KWDL ค่าเฉลี่ยภาพรวมคือ 4.66 นักเรียน มีความพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / เทคนิคการสอน KWDL / โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับเวลาและระยะเวลา / คณิตศาสตร์/ เทคนิคการสอน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง สมการกำลังสองตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาลวัดमारวิชัย (เกษม ปากาสิตอนุสรณ์)

Developing academic achievement Using cooperative learning, STAD techniques, combined with training on quadratic equations with a single variable. of students in Mathayom 3/1 at WatMarawichai Municipality School (Kasem Pakasit Anusorn)

อาทิตยา อาลัย¹ และ ลีอร ทาสาสน์ศรี²
Atitaya Alai¹ and Sion Hasadsri²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315012@aru.ac.th; ²Email: hsion@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่างการวิจัย กลุ่มประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2 ห้อง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเทศบาลวัดमारวิชัย (เกษม ปากาสิตอนุสรณ์) สังกัดเทศบาลตำบลบางนมโค อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 40 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเทศบาลวัดमारวิชัย (เกษม ปากาสิตอนุสรณ์) สังกัดเทศบาลตำบลบางนมโค อำเภอสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งสิ้น 20 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลการวิเคราะห์ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.70 2) แบบสอบถามความพึงพอใจเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวนข้อคำถาม 15 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 3) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง สมการกำลังสองตัวแปรเดียว 3 แผน 4) แบบฝึกทักษะ เรื่อง สมการกำลังสองตัวแปรเดียว จำนวน 3 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิจัย การหาค่าประสิทธิภาพและประสิทธิผล (E_1/E_2) สถิติทดสอบค่า T แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (dependent sample t-test) และสถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง สมการกำลังสองตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาลวัดमारวิชัย (เกษม ปากาสิตอนุสรณ์) พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 เท่ากับ 95.16/96.5 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ คือ ผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่อง สมการกำลังสองตัวแปรเดียว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาลวัดमारวิชัย (เกษม ปากาสิตอนุสรณ์) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการจัดการเรียนรู้ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเทศบาลวัดमारวิชัย (เกษม ปากาสิตอนุสรณ์) หลังจากที่ได้ทำแบบฝึกทักษะ จำนวน 3 ชุด พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในการทำแบบฝึกทักษะในระดับมากที่สุด เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD, แบบฝึกทักษะ

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผสานเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
Comparing academic achievement Social Studies Religion and culture Buddhism
Using cooperative learning using the STAD technique combined with educational games of
Mathayom 2 students

อริศรา สมวงษ์¹ และ พัสสกรณ์ วิวรรณมงคล²
Arisra Somwong¹ and Phatsakon Wiwanthamongkhon²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315201@aru.ac.th; ²Email: wphatsakon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผสานเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 2 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผสานเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผสานเกมการศึกษา ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนอุดมศิลป์วิทยา จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ค่าร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) 4) การทดสอบค่าที (t-test dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผสานเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 90.24/81.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผสานเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผสานเกมการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.35, S.D.=0.68)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เทคนิคSTAD, เกมการศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Developing academic achievement Social studies learning group Religion and culture
Economics Using active learning management combined with educational games of students
in Grade 6

อาริสสา หมั่นกุดเวียน¹ และ สมกมล กาญจนพิบูลย์²
Arrisa Mankutwian¹ and Somkamol Kanchanapiboon²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315202@aru.ac.th; ²Email: ksomkamol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา วิชาสังคมศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา วิชาสังคมศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดม่วงหวาน (ส่วน กระบวยพุทธ ประชาสรรค์) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ห้อง ป.6/1 จำนวนทั้งสิ้น 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาสังคมศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสาน เกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ 2) นวัตกรรม เกมการศึกษา วิชาสังคมศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เกมการศึกษาจำนวน 8 เกม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา สาระภูมิศาสตร์ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา วิชาสังคมศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผู้จัดทำได้ค่าเท่ากับประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 85.48/81.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้า คือ 35.7 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา วิชาสังคมศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, เกมการศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

The Development of Learning Achievement Social Studies Religious Content, Morality and
Ethics Using Cooperative Learning Management
Combined with Game-based Techniques of Primary 1

กมลทิพย์ ดิษฐอยู่¹ และ พัสสรณ์ วิวรรณมงคล²
Kamolthip Disyoo¹ and Phatsakon WiWanthamongkhon²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315022@aru.ac.th; ²Email: wphatsakon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 มีจำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐาน จำนวน 8 แผน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐาน จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E1/E2) ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที(t-test dependent samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.42/85.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือผสมผสานเทคนิคเกมเป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิคเกมเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ความพึงพอใจของผู้เรียน, สังคมศึกษา

การพัฒนาทักษะการรับและส่งลูกบาสเกตบอลสองมือระดับอกโดยใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการส่งบาสเกตบอล
ระดับอกสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล”

Improving the skills of receiving and passing a basketball with two hands at chest level. Using
a program to practice basketball passing skills at chest level. For Mathayom 3 students at Tha
Ruea “Nittaya Nukul” School.

นายสุรศักดิ์ ลิ้มเงิน¹ และ ชนกานต์ ขาวสำลี²
Surasak limngoan and¹ Chanakarn Khaosamlee²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

²อาจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315099@aru.ac.th , ²Email: chonakam@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการส่งลูกบาสเกตบอลระดับอก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะส่งบอลระดับอกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเลือกเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการส่งบอลระดับอก

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการส่งบอลระดับอก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือมีการส่งบอลระดับอกได้ถูกต้อง และ 2) ทักษะการส่งบอลระดับอก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” หลังใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการส่งบาสเกตบอลระดับอก สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการส่งบอลระดับอก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้ด้วยโปรแกรมการส่งบาสเกตบอลระดับอก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึกทักษะการส่งบาสเกตบอลระดับอก

ผลของรูปแบบการฝึกตารางเก้าช่อง ที่มีต่อทักษะการเคลื่อนไหวในกีฬาวอลเลย์บอลของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนราษฎร์นिरมิตร
Effects of the nine-channel grid training model on motor skills in volleyball 6th Grade
Student, Rat Niramit School

วราภรณ์ รื่นสุนทร¹ และ วรวุฒิ ธาราวุฒิ²
Waraphorn Runesunthorn¹ and Vorawood Tarawood²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร.สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315098@aru.ac.th, ²Email: Vorawood@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่องที่มีผลต่อทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกโปรแกรมฝึกตารางเก้าช่องก่อนและหลังการฝึกที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาวอลเลย์บอล กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนราษฎร์นिरมิตร จำนวน 26 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) โปรแกรมการฝึกการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐานแบบรูปค 2) แบบประเมินทักษะการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ(t-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบระดับความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาวอลเลย์บอลจากผลการทดสอบตารางเก้าช่องก่อนการฝึกความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 พบว่าอยู่ระดับดี จำนวน 17 คน ระดับปานกลางจำนวน 9 คน ส่วนหลังการใช้โปรแกรม พบว่า มีการพัฒนาความคล่องแคล่วว่องไวดีขึ้น คือ ระดับดีมาก จำนวน 19 คน ระดับดี จำนวน 7 คน และ 2) เปรียบเทียบระดับความคล่องแคล่วว่องไว ก่อนและหลังการฝึกโปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่อง จากผลการทดสอบการเคลื่อนไหวก่อนใช้โปรแกรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 31.364วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.232วินาที หลังใช้โปรแกรม พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 20.461วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.062วินาที ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยหลังการฝึกทักษะนั้นเพิ่มขึ้นและแสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 มีทักษะและศักยภาพเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่อง, ความคล่องแคล่วว่องไว, กีฬาวอลเลย์บอล

ผลของโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว
ในกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 โรงเรียนนครหลวงอุดมรัชต์วิทยา
The results of the integrated training program affecting agility in Sepak Takraw
of Mathayom 2 students, Nakhonluang Udomrat Wittaya School

กัลยกร จิตตสุโก¹ และ วัชรินทร์ เสมามอญ²
Kanyakorn jittasupho¹ and Watcharin semamon²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹E-mail: 16315133@aru.ac.th , ²Email: semamon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกผสมผสานที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาเซปักตะกร้อ และ 2) เปรียบเทียบผลของโปรแกรมการฝึกผสมผสาน ก่อนและหลังการฝึกที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2/2 โรงเรียนนครหลวงอุดมรัชต์วิทยา จำนวน 33 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) โปรแกรมการฝึกผสมผสาน มีค่าความเที่ยงตรง 0.88 และ แบบทดสอบความคล่องแคล่วว่องไว มีค่าความเที่ยงตรง 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทีแบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาก่อนการฝึกโปรแกรมผสมผสานที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.54 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.34 และหลังการฝึกการฝึกโปรแกรมผสมผสานที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.02 และ 2) ผลการเปรียบเทียบผลของโปรแกรมผสมผสานที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาเซปักตะกร้อก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 พบว่า สูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการพัฒนาด้วยโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานมีการพัฒนาความคล่องแคล่วว่องไวดีขึ้น

คำสำคัญ : โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน, ความคล่องแคล่วว่องไว, กีฬาเซปักตะกร้อ

การพัฒนาทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิส โดยใช้แบบฝึกทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิส
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางไทรวิทยา

Development of table tennis ball passing skills, computer, table tennis ball passing skill
practice for students.Mathayom 4, Bang Sai Witthaya School

ธีรภัทร เกตุสุนทร¹ และ วัชรินทร์ เสมามอญ²

Theeraphat ketsoonthour¹ and Watcharin semamon²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315091@aru.ac.th; ²Email: semamon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิสที่มีผลต่อการส่งลูกเทเบิลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางไทรวิทยา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบการส่งลูกเทเบิลเทนนิสระหว่างก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางไทรวิทยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนบางไทรวิทยา จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะเทเบิลเทนนิส มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 1.00 2) แบบทดสอบการส่งลูกเทเบิลเทนนิส มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบการส่งลูกเทเบิลเทนนิสก่อนการฝึกและหลังฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสถิติค่าที่ t – test dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่าง ก่อนการฝึกทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 5.75 และหลังการฝึกทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิส มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.56 และ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิสระหว่างก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 พบว่า สูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการพัฒนาด้วยแบบฝึกทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิสมีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการส่งลูกเทเบิลเทนนิสในช่วงหลังการฝึกได้

คำสำคัญ: ทักษะส่งลูกเทเบิลเทนนิส, แบบฝึกทักษะเทเบิลเทนนิส

ผลของโปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่องที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาบอลเลย์บอลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนวัดพุทธโสธรวรย

The results of the nine grid training program affecting agility in volleyball of Mathayom 2/1 students at Wat Phutthaisawan School

วุฒินันท์ แทนรัตน์¹ และ ประวิทย์ ประมาน²
Wutthinan tanrat¹ and Prawit Pramann²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315143@aru.ac.th; ²Email: prawit@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่องที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาบอลเลย์บอลและ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกโปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่อง ก่อนและหลังการฝึกที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาบอลเลย์บอล โรงเรียนวัดพุทธโสธรวรย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทดสอบความคล่องแคล่วว่องไวก่อนการฝึกและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบ Illinois agility run test มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88 และ 2) โปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่อง มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบระดับความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาบอลเลย์บอลจากการทดสอบ Illinois Agility Run test ก่อนใช้โปรแกรมฝึกความคล่องแคล่วว่องไว มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 20.36 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.66 วินาที ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 5 คน ระดับต่ำ จำนวน 12 คน ระดับต่ำมาก 11 คน และภายหลังใช้โปรแกรมฝึก พบว่า มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.81 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.19 วินาที มีส่วนต่างของค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.55 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.47 โดยมีพัฒนาความคล่องแคล่วว่องไวดีขึ้น คือ ระดับดีมาก จำนวน 1 คน ระดับดี จำนวน 16 คน ระดับปานกลาง จำนวน 6 คน และ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคล่องแคล่วว่องไว ก่อนและหลังการฝึกโปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่อง พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า โปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่องสามารถแก้ไขปัญหาความคล่องแคล่วว่องไวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนวัดพุทธโสธรวรยได้

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึกตารางเก้าช่อง, ความคล่องแคล่วว่องไว, กีฬาบอลเลย์บอล

การพัฒนาใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว
ในกีฬาฟุตบอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปามอกซ์วิทยาคม
Development of a football dribbling skills training program that affects agility
in football for Mathayom 4 students at Pamok Witthayaphum School

เขมมิกา บุคเจียมอาจ¹ และ ประวิทย์ ประมาน ²
Kemmak Bookjiam-art¹ and Prawit Pramann ²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315146 @aru.ac.th; ²Email: prawit@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอลด้วยความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาฟุตบอลสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปามอกซ์วิทยาคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4/2 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบ Illinois agility run test มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.73 และ 2) โปรแกรมการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกฟุตบอล มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการทดสอบความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาฟุตบอล จากผลการทดสอบ Illinois Agility Run test ก่อนการฝึก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.26 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.27 วินาที ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 4 คน ระดับต่ำ จำนวน 2 คน ระดับต่ำมาก 17 คน กับภายหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.71 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 วินาที โดยมีการพัฒนาการความคล่องแคล่วว่องไวดีขึ้น คือ ระดับดีมาก จำนวน 7 คน ระดับดี จำนวน 10 คน ระดับปานกลาง จำนวน 1 คน ระดับต่ำ 5 คน ซึ่งมีส่วนต่างของค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.55 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.5 และ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาฟุตบอลระหว่างก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า ผลการพัฒนาระหว่างการฝึกระหว่างเรียน ปรากฏว่า สูงขึ้นตามลำดับโดยมีคุณภาพระดับ ดี ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า เป็นไปตามทฤษฎีของ เอ็ดเวิร์ด ลี ธอมด์ไค (Edward Lee Thomdike) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ระบุไว้ว่า กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อยๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้มั่นคงทน โดยส่งผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาฟุตบอลได้

คำสำคัญ: การเลี้ยงลูกฟุตบอล, ความคล่องแคล่วว่องไว,

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ผสานเกมการศึกษา
Development of academic achievement in social studies subjects Religion and culture
Culture learning unit sufficiency economy of Mathayom 3 students By organizing 5E
inquiry-based learning, combining educational games.

ณัฐพล จอมกระโทก¹ และ ธีระวัฒน์ มอนไธสง²
Nattapon Jomkratok¹ and Teerawat Montaisong²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315227@aru.ac.th; ²Email: teerawatmontaisong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ผสานกับเกมการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ที่เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ผสานกับเกมการศึกษา รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนบางปะหัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1-8 รายวิชา เศรษฐศาสตร์ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง สถิติที่ใช้ในการวิจัย 1) ค่าร้อยละ 2) ค่าเฉลี่ย 3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ผสานกับเกมการศึกษา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 85.33/ 83.50 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E และ ผสานกับเกมการศึกษา มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ในการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ผสานกับเกมการศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ผสานกับเกมการศึกษา สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5E, เกมการศึกษา

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนฯ**
**Developing Academic Achievement Using the Community as a Base About
Local History For Grade 6 Students Wat Sala Poon Municipal School**

ภักวิวัฒน์ ทองสุภาพ¹ และ พัสสรณ์ วิวรรณมงคล²
Pakkawat Thongsupap¹ and Phatsakon Wiwanthamongkhon²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315024@aru.ac.th; ²Email: wphatsakon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนฯ 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียน โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนฯ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนฯ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนฯ จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ จำนวน 8 แผน มีค่าความสอดคล้อง(IOC) ระหว่าง 0.67-1.00 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนเป็นแบบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น 0.82 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบ ที (T แบบ Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนฯ ได้ประสิทธิภาพเท่ากับ 80.94/87.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์การเรียน โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนฯ หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนฯ อยู่ในระดับมาก โดยความพึงพอใจอันดับแรกเท่ากัน 3 รายการ คือ ผู้เรียนเห็นคุณค่าและความสำคัญของชุมชนตนเอง นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตได้ กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนมีจิตสำนึกรักในชุมชนตนเอง

คำสำคัญ: แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน, ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระ เศรษฐศาสตร์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชัน

Development of academic achievement in social studies subjects Religion and culture, topic
of economics, grade 4, using gamification learning management techniques.

กันตร์พี ศรีอรุณ¹ และ ชีอ ธีระวัฒน์ มอนไรสง²
Kanrapee Sriaroon¹ and Teerawat Montaisong²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษาศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาสังคมศึกษาศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315212@aru.ac.th; ²Email: teerawatmontaisong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระ เศรษฐศาสตร์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชัน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชัน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือเป็นนักเรียนประถมที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดช่างทอง(บุญบำรุงราษฎร์) จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนจำนวน 10 ข้อ 4 ตัวเลือก 2) แผนการจัดการเรียนรู้ สาระ เศรษฐศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการสอนเกมมิฟิเคชัน จำนวน 14 แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบสอบถามประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระ เศรษฐศาสตร์ ทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชัน มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระ เศรษฐศาสตร์ หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชัน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชันซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบเกมมิฟิเคชัน, เศรษฐศาสตร์

การพัฒนาสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านไทย
Subject: Development of physical fitness abilities of 2nd grade students
Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University Demonstration School (Primary Division)
using Thai folk games.

ชัชณพพงศ์ มีกุล¹ และ ชนกานต์ ชาวสำลี²
Chitsasnuphong meekun¹ and Chanakarn kaosamlee²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email.com 16315234@aru.ac.th, ²Email.com chanakarn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านไทยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) ก่อนและหลังการใช้โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านไทย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) ที่มีต่อเกมการละเล่นพื้นบ้านไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 23 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาโดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านไทย 2) แบบทดสอบสมรรถภาพทางกาย และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเกมการละเล่นพื้นบ้านไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า

ผลการศึกษาพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษา โดยใช้เกมการละเล่นพื้นบ้านไทย มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 82.07/82.70 ซึ่งผ่านเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ 80/80
2. ผลการทดสอบความสามารถทางด้านสมรรถภาพทางกาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) 1) กลุ่มตัวอย่างก่อนการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.11 และ 2) กลุ่มเป้าหมายก่อนการทดสอบสมรรถภาพทางกายมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.47 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเกมการละเล่นพื้นบ้านไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$)

คำสำคัญ: การพัฒนาสมรรถภาพทางกาย, เกมการละเล่นพื้นบ้าน

ผลของโปรแกรมการฝึกผสมผสานที่มีผลต่อความเร็วในกรีฑาระยะสั้น
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์
Effects of a combined training program on speed in short-distance athletics.
of Mathayom 2 students at Chomsurang Uppatham School

วรรณรดา ชนะโชติ¹ และ เสาวลักษณ์ ประมาน²
Wanrada Chanachot¹ and Saowaluk Pramann²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต (4ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315142@aru.ac.th; ²Email: saowaluk57@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกผสมผสานที่มีผลต่อความเร็วในกรีฑาระยะสั้น และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบความเร็วในกรีฑาระยะสั้น ก่อนและหลังการฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2/4 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวิ่งเร็ว 50 เมตร มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.73 และโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา เท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D), และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบระดับความเร็วในกรีฑาระยะสั้น โดยใช้แบบทดสอบวิ่งเร็ว 50 เมตร ก่อนใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน ก่อนใช้โปรแกรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.76 วินาที และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.956 วินาที ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 4 คน ระดับดี จำนวน 10 คน ระดับปานกลาง จำนวน 17 คน ระดับต่ำ จำนวน 4 คน ระดับต่ำมาก จำนวน 4 คน และหลังใช้โปรแกรม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.33 วินาที และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.872 วินาที ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 14 คน ระดับดี จำนวน 13 คน ระดับปานกลาง จำนวน 8 คน ระดับต่ำ จำนวน 4 คน โดยมีการพัฒนาความเร็วดีขึ้น และ 2) ผลเปรียบเทียบระดับความเร็วในกรีฑาระยะสั้น ก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 พบว่า สูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 สรุปได้ว่าโปรแกรมการฝึกผสมผสานสามารถพัฒนานักเรียนความเร็วในกรีฑาระยะสั้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย เนื่องจากมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึกผสมผสาน, ความเร็ว, กรีฑาระยะสั้น

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา โดยใช้นวัตกรรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Academic Achievement Development Social studies using the innovative Break Time ladder
game learning activity series on important Buddhist days of Grade 4 students.

ชลธิชา แปกกลาง¹ และ สมกมล กาญจนพิบูลย์²

Cholthicha paeklang¹ and somkamol Kanchanapiboon²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาสังคมศึกษาศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315023@aru.ac.th; ²Email: ksomkamol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time สำหรับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัยและ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของการจัดการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time สำหรับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน 1 ชั่วโมง เพื่อใช้ในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้นวัตกรรมชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time สำหรับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาแบบปรนัย จำนวน 2 ฉบับ ฉบับละ 15 ข้อ เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 3) นวัตกรรมทางการศึกษา วิชาสังคมศึกษา สารที่ 1 ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time สำหรับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา จำนวน 1 เกม 5 ใบงาน 4) แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time สำหรับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.66 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ร้อยละความก้าวหน้า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time สำหรับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่ามีค่าประสิทธิภาพ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยนวัตกรรม ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time สำหรับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.9 คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน 12.9 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้า คือ 32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 25) และ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เกมบันได Break Time สำหรับวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61 จากคะแนนเต็ม 5 คะแนน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด และนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.61

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้ด้วยชุดนวัตกรรม, เกมการศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง มารยาทไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนอุทัย ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบActive Learning ด้วยเทคนิคการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E
ผสมผสานเกมการศึกษา

Development of academic achievement, civic duties, Thai manners of secondary education 2
Uthai School with the Active Learning process with 5E question-asking teaching techniques
with educational games

พิมภา พบรมเย็น¹ และ ปิยะ มือนันต์²

Pimpa Pobromyen¹ and Piya Mee-Anunt²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315198@aru.ac.th; ²Email: Piyatogether2516@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง มารยาทไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบActive Learning โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ผสมผสานเกมการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง มารยาทไทยด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบActive Learning โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ผสมผสานเกมการศึกษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอุทัย ประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 27 คนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวสืบเสาะหาความรู้ 5E จำนวน 2 แผนการจัดการเรียนรู้ และ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน แบบปรนัย 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E1/E2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test แบบ for one sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้วิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง มารยาทไทย ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบActive Learning โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ผสมผสานเกมศึกษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 92/89 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการเรียนรู้แบบActive Learning โดยใช้เทคนิคการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ 5E ผสมผสานเกมการศึกษาวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง มารยาทไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่านักเรียนที่เรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่อง มารยาทไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวสืบเสาะหาความรู้ 5E ผสมผสานเกมศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

จากการวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะพบว่า เมื่อครูผู้สอนจะนำการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะแสวงหา 5E ครูต้องสำรวจและศึกษา เพื่อประยุกต์ให้เหมาะกับห้องเรียนได้อย่างเหมาะสม ครูคอยดูนักเรียนทำกิจกรรมในชั้นต่าง ๆ ในฐานะโค้ชผู้ชี้แนะไม่ใช่ผู้บอก ในแต่ละขั้นการจัดการเรียนรู้ครูควรใช้เวลาแก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ครูควรหาเกมใหม่ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ไม่น่าเบื่อสำหรับผู้เรียน ครูไม่ควรใช้เกมทุกคาบ อาจจะทำให้ประสิทธิภาพการเรียนไม่คงที่ ครูควรใช้เกมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน เพื่อไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของการจัดการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งถัดไป ควรมีการศึกษาคำนึงถึงผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะแสวงหา 5E ร่วมกับการใช้เกมการศึกษา ว่ามีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด การศึกษาครั้งต่อไป ลองใช้กระบวนการอื่นมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะแสวงหา 5E การศึกษาครั้งต่อไป ควรลองใช้เทคนิคการสอนแบบอื่น เพื่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ในการศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านโน้ต
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

THE DEVELOPMENT OF ACADEMIC ACHIEVEMENT OF READING INTERNATIONAL MUSIC
NONATION TO ENCHANCE PRIMARY 6 BY USING NONATION READING SKILL PRACTICE.

อัญชิษฐา ทรัพย์พานิช

Anchittha Subpanich

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, PHRANAKHON SI AYUTTHAYA RAJABHAT UNIVERSITY

พระนครศรีอยุธยา

PHRANAKHON SI AYUTTHAYA

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รายวิชาดนตรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้มี 2 ชนิด ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านโน้ต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ (IOC) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ E1/E2

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.73/81.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตดนตรีสากล พบว่า อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 สรุปได้ว่า การนำแบบฝึกทักษะมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน เรื่อง การอ่านโน้ตดนตรีสากล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยได้ประยุกต์และพัฒนาแบบฝึกทักษะ โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา การออกแบบและการตรวจสอบคุณภาพที่พัฒนาขึ้น โดยทำเป็นลำดับขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ได้รับแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

คำสำคัญ: การพัฒนา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, การอ่านโน้ต

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การขับร้องเพลงชาติไทย ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตาย ในรายวิชาดนตรีโรงเรียน ประตู่ชัย

นางสาววริษา ตันชวณิช

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, PHRANAKHON SI AYUTTHAYA RAJABHAT UNIVERSITY

พระนครศรีอยุธยา

PHRANAKHON SI AYUTTHAYA

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การขับร้องเพลงชาติไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตาย 2) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การขับร้องเพลงชาติไทย ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติ 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การขับร้องเพลงชาติไทย หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตาย และหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ตัวอย่างที่ใช้ทดลองสื่อในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน ประตู่ชัย ศึกษาเรื่องการขับร้องเพลงชาติไทย จากการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จากจำนวนนักเรียน 4 ห้อง มาจับฉลาก 2 ห้องเรียน แล้วจับเลือกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง 30 คนและกลุ่มควบคุม 1 ห้อง 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการขับร้องเพลงชาติไทย ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตาย 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการขับร้องเพลงชาติไทย ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ 3) แบบประเมินทักษะการขับร้องชาติไทย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าที (t-test) แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนการขับร้องเพลงชาติไทย หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตาย นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน 18.63 (=18.63) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 13.90 (= 13.90) หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตายช่วยให้ นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) คะแนนการขับร้องเพลงชาติไทย

หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน 15.06 (=15.06) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 10.96 (= 10.96) หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) ผลเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนเรื่องการขับร้องเพลงชาติไทย หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตาย และหลังการจัดการเรียนรู้แบบปกติโดย พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน 15.06 (=15.06) และ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตาย นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน 18.63 (=18.63) แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบทฤษฎีโคตตายทำให้นักเรียนมีทักษะการขับร้องเพลงชาติไทยดีขึ้นกว่าการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ สาระภูมิศาสตร์ เรื่องทวีปแอฟริกา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล"

ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning)

Learning achievement development Geography About Africa
Of Mathayomsuksa 2/4 students at the Tha Ruea "Nittayanukul" School
With By Inquiry-based learning together with Problem - Based Learning.

วรรณิษา เบี้ยจรัส¹ และ ปิยะ มินันต์²

Wannisa Biachrat¹ and Piya MeeAnunt²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315026@aru.ac.th; ²Email: Piyatogether2516@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทวีปแอฟริกา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning) และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล" อำเภอท่าเรือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มเลือกเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เรื่อง ทวีปแอฟริกา จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ เรื่องทวีปแอฟริกา และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning) เรื่องทวีปแอฟริกา จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระภูมิศาสตร์ เรื่องทวีปแอฟริกา โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 9.62 และ 13.69 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 2.48 และ 3.68 ตามลำดับ และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 มีความพึงพอใจในการเรียน สาระภูมิศาสตร์ เรื่องทวีปแอฟริกา โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning) อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 สรุปได้ว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระภูมิศาสตร์ เรื่องทวีปแอฟริกา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล" โดยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning) ผลการวิจัยเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้ 1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ 1.1 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning) ผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางก่อน ที่จะเริ่มดำเนินการสอนหรือทำการวิจัย และ 2. ข้อเสนอแนะการวิจัยต่อไป 2.1 ควรทำการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้แบบสืบเสาะ (Inquire-based Learning) ร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem - based Learning) ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนและสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่ตนเองอยู่ เพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้ไปใช้ใน การแก้ปัญหาใกล้ตัวของผู้เรียน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้, การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระหน้าที่พลเมือง
โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง หน้าที่ของพลเมืองดี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
Development of Learning Achievement in Social Studies Religion and Culture Citizenship
Matters Using STAD Cooperative Learning Technique on Good Citizenship Duties of Grade
5 Students

ลลิตา ปัญญาพงศ์¹ และ สมกมล กาญจนพิบูลย์²

Lalita Panyayong¹ and Somkamol Kanchanapiboon²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315025@aru.ac.th; ²Email: ksomkamol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ทางผู้วิจัยเล็งเห็นว่าการวิจัยเชิงทดลอง โดยผู้วิจัยนั้นวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ การจัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง หน้าที่ของพลเมืองดี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2566กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดลาดชะโด(ประกาศวิทยาคาร) จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง หน้าที่ของพลเมืองดี 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ทางผู้วิจัยจะนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายนักเรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเน้นให้ผู้เรียนเกิดการทำงานและการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม หรือแบบทีม เป็น การศึกษากระบวนการทำงานร่วมกันในเรื่อง หน้าที่ของพลเมืองดี จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์และประเมินความรู้ความเข้าใจของ ผู้เรียน และผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD วิชาสังคมศึกษา เรื่อง หน้าที่ของพลเมืองดี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคเทคนิค STAD วิชาสังคมศึกษา เรื่อง หน้าที่ของพลเมืองดี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับ เห็นด้วยมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ผลของการฝึกโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ที่มีผลต่อการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย

Results of training using a table tennis racket grip training model. that affects the control of
the table tennis racket face of students in Mathayom 1/5, Ayutthaya Wittayalai School

ธีรภัทร แยมสมัย¹ และ เสาวลักษณ์ ประมาน²
Theerapat yaemsamai¹ and Saowaluk Pramann²

1 นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email: 16315092@aru.ac.th; Email: saowaluk@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ศึกษาผลของการฝึกโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้เทเบิลเทนนิสที่มีผลต่อการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส 2. เปรียบเทียบผลของการฝึกโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้ เทเบิลเทนนิส ก่อน และหลังการฝึก ที่มีผลต่อการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จำนวน 40 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้มาจากการสุ่มเลือกแบบเจาะจง ฝึกโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้เทเบิลเทนนิส บันทึกเวลาผลการทดสอบด้วย Illinois Agility run test ก่อนการฝึก และหลังการฝึก ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของเวลาก่อนการฝึก (pre-test) กับหลังการฝึก (post-test) โดยใช้สถิติ (dependent t – test) เพื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ก่อนและหลังการฝึก

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลของการพัฒนาสื่อการฝึกโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ที่มีผลต่อการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย มีคุณภาพอยู่ในระดับดีมาก 2) ผลของการฝึกโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ที่มีผลต่อการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้น แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้เทเบิลเทนนิสที่มีผลต่อการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิสมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส สูงขึ้น 3) ผลของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส ด้วยการฝึกโดยใช้โมเดลฝึกจับหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ที่มีผลต่อการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย พบว่า มีค่าร้อยละความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา ทักษะกีฬาเทเบิลเทนนิส เท่ากับร้อยละ 16.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

คำสำคัญ : โมเดลฝึกจับหน้าไม้ , ทักษะการควบคุมหน้าไม้เทเบิลเทนนิส

การพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบนในกีฬาวอลเลย์บอล สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี)

Improving the skills of playing with two upper hands in volleyball for Mathayom 3 students
Wat Yai Chaimongkol School(Phawana Rangsi)

ภาณุพงศ์ หันตรา¹ และ สมชาย สุวรรณ²
Phanuphong Huntar¹ and Somchai Suwanna²

¹นักศึกษาลัทธิศรัทธาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315095@aru.ac.th; ²Email: somchays3414@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบนในกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี) และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเล่นลูกสองมือบนในกีฬาวอลเลย์บอลก่อนการฝึก และหลังการฝึกโดยใช้แบบฝึกการพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบน (การเซตบอล) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 37 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือบนเดี่ยว และการเล่นลูกสองมือบนประเภทคู่ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 และแบบทดสอบทักษะการเล่นลูกสองมือบน (การเซตบอล) กีฬาวอลเลย์บอล มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.88 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบก่อนและหลังการฝึก 4 สัปดาห์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบนในกีฬาวอลเลย์บอลของนักเรียน ก่อนการฝึกมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 10.02 และ หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 4 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 16.41 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น 6.39 และ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการเล่นลูกสองมือบน (การเซตบอล) กีฬาวอลเลย์บอล ก่อนและหลังการฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือบนเดี่ยว และการเล่นลูกสองมือบนประเภทคู่ สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบนในกีฬาวอลเลย์บอล โดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือบนเดี่ยว และการเล่นลูกสองมือบนประเภทคู่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาพลศึกษา เรื่อง กีฬาวอลเลย์บอล สูงขึ้นได้

คำสำคัญ : ทักษะการเล่นลูกสองมือบน (การเซตบอล), กีฬาวอลเลย์บอล

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการบำรุงและดูแลรักษาเครื่องดนตรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดमारวิชัย (เกษม ปากีสตอนุสรณ์)

อดุลย์ ทรัพย์มาก

สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email:16322192@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีการดูแลและรักษาเครื่องดนตรีที่มากขึ้น 2. เพื่อแก้ปัญหาเครื่องดนตรีมีความเสียหายให้ลดน้อยลง งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ผู้วิจัยได้แรงจูงใจจากนักเรียนไม่เข้าใจหลักของการวิธีการบำรุงเครื่องดนตรีหลังการใช้งาน การแก้ปัญหาดังกล่าวในครั้งนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีการบำรุงเครื่องดนตรีหลังการใช้งานมากยิ่งขึ้นและผู้วิจัยยังหวังว่างานวิจัยเรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้บ้างตามสมควร การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนายบัญชา เอกธรรม ที่กรุณาให้คำแนะนำการทำวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลงด้วยดี

ผลการวิจัย พบว่า

1. แบบฝึกทักษะการบำรุงและดูแลรักษาเครื่องดนตรี ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ต่อการทำแบบฝึกทักษะการบำรุงและดูแลรักษาเครื่องดนตรี อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการบำรุงและดูแลรักษาเครื่องดนตรี,

การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลของนักเรียนโรงเรียนวัดกระโงงทอง
(พิบูลประสิทธิ์) ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตสากล
จรัสชัย ประไพบุลย์

สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email:16322186@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากลของนักเรียนโรงเรียนวัดกระโงงทอง (พิบูลประสิทธิ์) ด้วยแบบฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียน โรงเรียนวัดกระโงงทอง (พิบูลประสิทธิ์) จำนวน 30 คน ดำเนินการทำการวิจัยโดยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละความก้าวหน้าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

- 1) แบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตสากลจำนวน 1 ชุด
- 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านโน้ตสากลแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (ใช้ชุดเดียวกัน แต่สลับข้อคำตอบ)

ผลการวิจัย พบว่า

1. การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากล ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากล อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่านโน้ตสากล

การเตรียมบทความวิจัยสำหรับงานประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี
“ครูฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา

Development reading-aloud spelling skills using Reading-Aloud Spelling of Thai Words
exercises for 3th Grade Education Anuban Phranakhon Si Ayutthaya School.

อชิรวิชญ์ ศากรณ์¹ และ รุ่งทิวา สุภานันท์²
Achirawit Sakon¹ and Rungtiva Supanunt²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์รุ่งทิวา สุภานันท์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315047@aru.ac.th; ²Email: rungtiva.s@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2)เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สะกดคำภาษาไทย 3)เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สะกดคำภาษาไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 1 ห้อง ทั้งหมด 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ ดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย 1)แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน และหลัง 3)แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า และการทดสอบด้วยสถิติที (t-test for dependent)

ผลการศึกษาพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ86.38/85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทักษะการอ่านสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ ภาษาไทย อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ (Keyword) ของการวิจัย การอ่านสะกดคำ, แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 Developing spelling abilities to Use exercises to practice writing and spelling words for grade 4

ไอริน ชันธธน¹ และ ชญานิต พันธุ์จินดาวรรณ²
Irin khunthaton¹ and Chayanit Panjindawan²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315238@aru.ac.th, ²Email:jchan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. พัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ 3. ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 86.24/89.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการได้รับการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการได้รับการใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ความสามารถด้านการเขียน, การเขียนสะกดคำ, แบบฝึกทักษะ

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์”

Developing reading comprehension skills using skills training of mathayom 1 Students Sena “senaprasit” school

อาทิตยา ทองคำ¹ และ จันท์จิรา หาวิชา²
Artitiya Thongkum¹ and Janjira havicha²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315161@aru.ac.th, ²Email: hjanjira@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญ และ3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน จับใจความสำคัญ 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.926 และ3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบ T (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.96/85 ซึ่ง สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ การอ่านจับใจความสำคัญสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 และ3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” ที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียน สามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนา การเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่าน, การอ่านจับใจความสำคัญ, แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Everyday Conversation โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมศิลป์วิทยา

Development of English Speaking Skill for Communication on Everyday Conversation Using Role-Playing Activities for Grade 7 Students at Udomseel Wittaya School

กัญญาณัฐ จิตรชีชาติ¹ และ เนตรนิภา เจียมศักดิ์²
Kanyanat Jittreechat¹ and Nednipa Jiemsak²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315059@aru.ac.th; ²Email: nednipa29@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Everyday Conversation ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มวัดสองครั้ง ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอุดมศิลป์วิทยา จำนวน 56 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนอุดมศิลป์วิทยา จำนวน 28 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Everyday Conversation ที่สร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.68 / 84.89 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Everyday Conversation ของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเรื่อง Everyday Conversation นักเรียนมีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .13

คำสำคัญ: ทักษะการพูด, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, กิจกรรมบทบาทสมมติ

ผลการใช้บอร์ดเกมเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์
The Effects of Using Board Game to Develop English Speaking Skill
for Grade 7 Students at Ayutthaya Nusorn School

ณภกฤต กระสายทอง¹ และ เนตริณีภา เจียมศักดิ์²
Napakrit Krasaithong¹ and Nednipa Jiemsak²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315219@aru.ac.th; ²Email: nednipa29@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบอร์ดเกมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกม และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกม กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 434 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์ จำนวน 38 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกม เรื่อง Daily conversation 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) บอร์ดเกมมีประสิทธิภาพ 80.33/81.45 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกมสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกมในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.29 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .11 สรุปได้ว่า บอร์ดเกมเรื่อง Daily conversation สามารถสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ มีความสนุกสนาน และได้รับประสบการณ์ในการพูดจริง ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: ทักษะการพูด, ภาษาอังกฤษ, บอร์ดเกม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงจากแพลตฟอร์มยูทูป
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

The Learning Development of English Vocabulary Using Songs from YouTube Platform in
Students Grade 9 at Chomsurang Upatham School

มนัสนันท์ ชawkampheang¹ และ กรกนก ฮัปเปล²

Manassanun Chawkampheang¹ and Kornkanok Hapl²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315069@aru.ac.th; ²Email: k.hapl@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ ระเบียบการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มวัดสองครั้ง ประชากรคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์จำนวน 565 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์จำนวน 39 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ T แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, เพลง, คำศัพท์

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค

Developing academic achievement in the subject of spelling using learning management
methods using educational games. of students in Grade 5 of Wat Pa Kho School

เบญจกัลยาณี บัวผัน¹ และ ชยานิต พันธุ์จินดาวรรณ²
Benchakanlayani Buaphan¹ and Chayanit Panjindawan²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315056@aru.ac.th; ²Email: jchan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อหาประสิทธิภาพของวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา เรื่อง มาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษาในเรื่อง มาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลทดสอบประสิทธิภาพของวิธีการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เกมการศึกษา เรื่อง มาตราตัวสะกดชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมศึกษามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 80.65/93.23 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยการใช้วิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3. ความพึงพอใจของนักเรียน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา เรื่อง มาตราตัวสะกด ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา, มาตราตัวสะกด, การเขียนสะกดคำ

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้หนังสือนิทานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Improving spelling skills using storybooks of grade students at 5 a school in Demonstration
School of Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

อลิชา ชันธุ์บำรุง¹ และ จันทร์จิรา หาวิชา²
Alicha Khanbumrung¹ and Janjira Havicha²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315054@aru.ac.th, ²Email: hjanjira@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหนังสือนิทานที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม รูปแบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน จำนวน 8 แผน หนังสือนิทานจำนวน 2 เรื่อง แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้หนังสือนิทาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ T แบบ Dependent (T-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) หนังสือนิทานที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.59/90.44 2) ทักษะการเขียนสะกดคำหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน อยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า ว่าการใช้หนังสือนิทานประกอบการเขียนสะกดคำ สามารถพัฒนาด้านเขียนของนักเรียนได้ดีขึ้น

คำสำคัญ : ทักษะการเขียนสะกดคำ, การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ, หนังสือนิทาน

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทยตามหลักการ 5W1H
เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนอนุบาลวัดนางโน (ละเอียดอุปถัมภ์)

Developing reading comprehension skills using skill exercises based on the 5W1H principles
About reading comprehension of students in Grade 6
Wat Nang Nai Kindergarten School (detailed patronage)

นางสาวอุษา โคตรสมบัติ¹ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร²
Usa Kotsombat¹ and and Nuengruethai Chavanalikhikorn²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315162@aru.ac.th , ²Email: naamnueng37@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยตามหลัก 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความตามหลัก 5W1H ของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะตามหลัก 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลวัดนางโน (ละเอียดอุปถัมภ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะตามหลัก 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (x) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ ค่าที (t-test) แบบ Dependent samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะทักษะการอ่านจับใจความสำคัญที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 94.13/80 2) ทักษะการทักษะการอ่านจับใจความสำคัญหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามหลัก 5W1H สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามหลัก 5W1H อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญตามหลัก 5W1H อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความสำคัญ, แบบฝึกทักษะตามหลัก 5W1H เรื่อง การอ่านจับใจความ,
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพนัญเชิง (ไตรรัตนนายก)
Development of English Vocabulary Retention Using the Game
of Grade 7 Students at Wat Phanang Choeng (Trai Rattana Nayok) School

พุฒิพงศ์ บุญเกิด¹ และ เนตริภา เจียมศักดิ์²
Phutthiphong Bunkoed¹ and Nednipa Jiemsak²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315067@aru.ac.th; ²Email: nednipa29@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพนัญเชิง (ไตรรัตนนายก) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 25 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการจดจำคำศัพท์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมในการจดจำคำศัพท์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการจดจำคำศัพท์ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .34 สรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้คำศัพท์โดยใช้เกมมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้

คำสำคัญ: การจดจำคำศัพท์, ภาษาอังกฤษ, เกม

การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง Around me โดยใช้เกม Blooket
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา
The Development of English Vocabulary Learning on The Topic Around me
Using Blooket Game for 3rd-Grade Students at Anuban Phranakhon Si Ayutthaya School

ธนาศัคดี เนื้อทอง¹ และ ธมลธร ยอดมิ่ง²
Thanasak Nueathong¹ and Thamonthon Yordming²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315063@aru.ac.th; ²Email: thamonthon.y@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง Around me โดยใช้เกม Blooket ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง Around me โดยใช้เกม Blooket และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง Around me โดยใช้เกม Blooket กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2566 จำนวน 181 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา จำนวน 46 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม Blooket 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง Around me โดยใช้เกม Blooket ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 87.93/88.04 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษเรื่อง Around me โดยใช้เกม Blooket ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง Around me โดยใช้เกม Blooket มีค่าเฉลี่ยคือ 4.74 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.11 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, เกม Blooket

การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลท่าเรือประชานุกูล

The development of English writing skills using vocabulary exercises for fourth-grade students
at ThaRuea Prachnukul Municipality School.

วรารณ แสนสาย¹ และ ธมลธร ยอดมิ่ง²
Waraporn Saensai¹ and Thamonthon Yordming²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315210@aru.ac.th; ²Email: thamonthon.y@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการได้รับแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลท่าเรือประชานุกูลจำนวน 90 คน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 โรงเรียนเทศบาลท่าเรือประชานุกูล จำนวน 23 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการเขียนคำศัพท์(pre/post-test) และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ t แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/3 มีประสิทธิภาพ 72.46/86.30 2) ทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังได้รับพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, แบบฝึกทักษะ

การเตรียมบทความวิจัยสำหรับงานประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี
“ครุฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

ภีรานัน ดิษเอม¹ และ สุชานา หลงเจริญ²
Peeranan Disaem¹ and Suchana Longjaroen²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322202@aru.ac.th; ²Email: lsuchana@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการจดจำคำศัพท์ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์ ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 2 แผน รวม 2 ชั่วโมง 30 นาที 2) แผ่นบัตรคำศัพท์ภาษาจีนจำนวน 30 ใบ 3) แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์ภาษาจีนมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ รูปแบบวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน (The One-Group Pretest – Posttest Design) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียน หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์ สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์ มีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนได้ดีขึ้น เห็นได้จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผ่นบัตรคำศัพท์

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน , ชุดฝึกทักษะ

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้บัตรคำศัพท์
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

ชื่อ นางสาวภาววี จิตรีชาติ¹ และ อาจารย์ชาญเดช เทียนทอง²
Miss. Pharavee Jittreechat¹ and Mr. Chandat Thianthong²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ชาญเดช เทียนทอง สาขาวิชาการสอนภาษาจีน ,คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322318@aru.ac.th; ²Email: chandat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำศัพท์ และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการอ่านภาษาจีน โดยใช้บัตรคำศัพท์ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บัตรคำศัพท์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบทักษะการอ่าน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีน โดยใช้บัตรคำศัพท์ พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ใน ระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.03 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.10 อยู่ในระดับมาก ผลการประเมินที่มากที่สุด ได้แก่ รายการประเมินที่ 6 สื่อที่นำมาใช้สอนมีความเข้าใจง่าย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 อยู่ในระดับมาก รายการประเมินที่น้อยที่สุด ได้แก่ รายการประเมินที่ 3 นักเรียนชอบเรียนภาษาจีนมากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการอ่าน, บัตรคำศัพท์

การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน
โดยใช้เกมผ่านแอปพลิเคชัน Quizizz
Improving skills in learning Chinese vocabulary
By using games through the Quizizz application.

ชื่อ นางสาวอมิตรา วรรณภักดี¹ และ อาจารย์ชาญเดช เทียนทอง²
Miss. Amitra Wannapakdee¹ and Mr. Chandat Thianthong²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ชาญเดช เทียนทอง สาขาวิชาการสอนภาษาจีน ,คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322207@aru.ac.th; ²Email: chandat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอยุธยาสุวรรณ ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้เกมผ่านแอปพลิเคชัน Quizizz และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้เกมผ่านแอปพลิเคชัน Quizizz ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอยุธยาสุวรรณ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 42 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เกมจดจำคำศัพท์ภาษาจีนผ่านแอปพลิเคชัน Quizizz 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้เกมผ่านแอปพลิเคชัน Quizizz ก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 19.83 และค่า S.D. เท่ากับ 2.90 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้เกมผ่านแอปพลิเคชัน Quizizz พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจ มีค่าเฉลี่ย \bar{x} เท่ากับ 4.62 และค่า S.D.= 0.51

คำสำคัญ:การพัฒนาทักษะ, เกม, แอปพลิเคชัน

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษโดยใช้วิธีการสอนอ่านSQ4Rผ่านวิดีโอบนแพลตฟอร์มของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม

Developing English language reading comprehension skills using the SQ4R reading method
through video platform for grade 8 students at Wat Mae Nang Pluem Municipal School.

มงคล ทับทิม¹ และ ผศ.ดร.ภัทรพร หลั่งประยูร²

Mongkol Tubtim¹ and Asst.prof. Patthaporn Langprayoon, Ph.D.²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315068@aru.ac.th; ²Email: patthaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านจับใจความสำคัญทั้งก่อนและหลังการได้รับวิธีการสอนอ่าน SQ4R ผ่านวิดีโอบนแพลตฟอร์ม 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่าน SQ4R ผ่านวิดีโอบนแพลตฟอร์ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม จำนวน 25 คน ที่ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) วิดีโอการสอนเทคนิคการอ่านจับใจความ SQ4R บนแพลตฟอร์ม 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการสอนอ่าน SQ4R บนแพลตฟอร์ม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการได้รับการเรียนรู้วิธีการสอนอ่าน SQ4R บนแพลตฟอร์ม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจหลังการได้รับวิธีการสอนอ่าน SQ4R บนแพลตฟอร์ม อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษ, วิธีการสอนอ่านSQ4R, วิดีโอบนแพลตฟอร์ม

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสนาบดี
The development of English reading skills by using English reading exercises
for students in grade 5 of Senabodee school.

ภูษิขญา ฤกษ์สมจิต¹ และ ผศ.ดร. ภัทรพร หลังประยูร²
Phurichaya Rueksomjit¹ และ Asst.Prof.Dr. Patthaporn Langprayoon²

¹สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315221@aru.ac.th; ²Email: patthaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเสนาบดี จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.32/83.90 2) การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ .05 3) นักเรียนมีพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ, แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยวิธีการสอนแบบ SQ4R
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปามอกซ์วิทยาคม จังหวัดอ่างทอง

Development of Reading Comprehension Exercises by SQ4R Teaching Method for Mathayom
Suksa 2 Students at Pamok Wittayaphum School, Ang Thong Province

ชื่อ นายธนพล มีประพันธ์¹ และ ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร²
Thanaphon Meeprapan¹ and Nuengruethai Chavanalikhorn²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315151@aru.ac.th; ²Email: naamneng37@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ที่ใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R และการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนปามอกซ์วิทยาคม จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบจงเจาะงานวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทดลองเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) แบบ (Dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.21/80.50 2) ผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการใช้แบบฝึก สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาด้านการอ่านจับใจความ, วิธีการสอนแบบ SQ4R, แบบฝึกทักษะ, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตำรวจ
ตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1
developing spelling skills using Skills training for 2nd grade students at Pracharath Bamrung
Border Patrol Police School 1

นางสาวมุสลิหม๊ะ จาวะมาลา¹ และ อาจารย์ รุ่งทิวา สุภานันท์²
Muslimah Jawamala¹ and Rungtiva Supanunt²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315051@aru.ac.th; ²Email: rungtiva.s@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 22 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง เพราะนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีปัญหาในการเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะอาจเป็นปัญหาต่อการเรียนในวิชาอื่น ๆ อีกด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตรา จำนวน 8 แบบฝึกทักษะ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านสะกดคำตามมาตรา แบบปรนัย 20 ข้อ แบบประเมินแบบทดสอบสะกดตามมาตราตัวสะกด และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำตามมาตราตัวสะกด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบค่าที (t)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตรา จำนวน 8 แบบฝึกทักษะ มีค่าเท่ากับ 83.32 / 81.71 ซึ่งว่ามีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) มีความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การเขียนสะกดคำตามมาตรา โดยรวมเฉลี่ย อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เกมที่สร้างขึ้นจาก Wordwall
เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการจำคำศัพท์ในบทเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
Using wordwall in learning management to enhance mathayom 2 students learning
achievement on vocabulary memorization

อภิสรรา สืบซึ้ง¹ และ สุชนา หลงเจริญ²
Apissara Subsuieng¹ and Suchana Longjaroen²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322206@aru.ac.th; ²Email: lsuchana@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการจำคำศัพท์ของนักเรียนก่อนและหลังเรียนวิชาภาษาจีนโดยใช้เกมที่สร้างขึ้นจาก Wordwall ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 42 คน โดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เกมที่สร้างขึ้นจาก Wordwall และแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติ (t - test)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการจำคำศัพท์ของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: Wordwall,การจัดกิจกรรมการเรียนรู้,ภาษาจีน,นักเรียน

การพัฒนาทักษะการเขียนตัวอักษรจีน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยานุกูมิ”

The Development of Chinese characters writing skills using the Chinese character writing
practice exercises of Mathayom 1 students at Wisetchaichan Tanti Wittayapoom School

นัฐกานต์ พุ่มขุน¹ และ สุชนา หลงเจริญ²
Nattakan Pumkun¹ and Suchana Longjaroen²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322440@aru.ac.th; ²Email: lsuchana@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการเขียนตัวอักษรจีนที่ถูกต้องตามหลักการเขียนตัวอักษรจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยานุกูมิ” ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยานุกูมิ” จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 3 บท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติ (T-Test)

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า 1) คะแนนค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการเขียนตัวอักษรจีนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีน เมื่อทดสอบหลังเรียน พบว่ามีคะแนนเท่ากับ 21.95 โดยมีค่า t-test เท่ากับ 22.34 และค่า sig ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.00 ดังนั้น คะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนภายหลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนตัวอักษรจีน หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: การเขียนตัวอักษรจีน, แบบฝึกทักษะ, นักเรียน

การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน YCT1 โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านภาษาจีน Development of YCT1 Chinese vocabulary pronunciation using Chinese reading skills exercises

อรกัญญา พิมพันธุ์¹ และ นภัสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี²
Onkanya Pimpandee¹ and Napatsorn Luengsakri²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์นภัสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 163122216@aru.ac.th; ²Email: lnapatsorn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาจีนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านภาษาจีน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่วงวิทยา จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะด้านการอ่านภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ (T-Test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไผ่วงวิทยา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: การอ่านออกเสียง, คำศัพท์ YCT1, แบบฝึกทักษะ

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม)
The Development of Writing Exercise for 8th-Grade Students at Satit School of Phranakorn Si
Ayutthaya Rajabhat University.

นายปฐวี ชุ่มชิต¹ และ ผศ.ดร.ภัทร หลั่งประยูร²
Patawee Chumchit¹ and Asst. Prof. Dr. Patthaporn Langprayoon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315205@aru.ac.th; ²Email: patthaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา(ฝ่ายมัธยม)จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน 2) แบบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิจัยความถี่, ค่าเฉลี่ย (X), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ร้อยละและ ค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) แบบฝึกทักษะการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 80.24/83.39
- 2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด (X = 4.94, S.D. = 0.09)

คำสำคัญ: แผนการสอน, แบบฝึกทักษะการเขียน, การสอน, การวิจัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2
โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง)

The Developing English Vocabulary Learning Achievement Through Songs of Elementary
Grade 5th Students at Wat Khok Chang School (Ratbamrung)

อนุสรรา เหล็กไหล¹ และ กรกนก ฮัปเปล²
Anutsara Leklai¹ and Kornkanok Hapl²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315073@aru.ac.th ; ²Email: k.hapl@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้สูตรของยามานะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.6 – 1.0 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.73 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.6 – 1.0 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 1.0 3) แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.23 และ 4) สื่อเพลงสำหรับการจัดการเรียนรู้ มีค่าความเหมาะสมเท่ากับ 4.26 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ สถิติทดสอบ T-test dependent ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) หลังได้รับการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลง (\bar{X} = 23.36, S.D. = 2.44) สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้ (\bar{X} = 17.36, S.D. = 2.32) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เพลงโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.48, S.D. = 0.14)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ, เพลง, คำศัพท์

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้
เกมมิฟิเคชันร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
Development of Thai Words Spelling Writing by Using Gamification
Techniques Learning Management With Exercises Set for Grade 8

สุรเชษฐ์ จิตรประสาร¹ และ วิชลดดา รอดแก้ว²
Surachet Jitprasarn¹ and Vichollada Rodkaew²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315159@aru.ac.th; ²Email: r.vichol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเกมมิฟิเคชันร่วมกับแบบฝึกทักษะ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชันร่วมกับแบบฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนเทศบาลวัดเขยีน จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยรูปแบบการสุ่ม กลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดแบบฝึกหัดที่ใช้การจัดการเรียนรู้แบบเกมมิฟิเคชัน จำนวน 4 ชุด 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนด้านการเขียนสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเกมมิฟิเคชันร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชันร่วมกับแบบฝึกทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย(\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) และสถิติทดสอบค่าT แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ82.34/83.54 มีค่าประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำก่อนและหลังเรียนด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลวัดเขยีนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้เกมมิฟิเคชันร่วมกับแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนสะกดคำ, เกมมิฟิเคชัน, แบบฝึกทักษะ

**การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำตรงตามมาตรา โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น
ร่วมกับเกมการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน**
**The Development of Thai Words With The Standard Final Consonant Rules Spelling Writing
Skill by Using 5-Step Ladder Organizing Learning Method With Game Learning for Grade 3
Students of Wat Sala Poon School**

ยอดเพชร สมหวัง¹ และ วิชลดา รอดแก้ว²
Yodpetch Somwang¹ and Vichollada Rodkaew²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315155@aru.ac.th; ²Email: r.vichol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น ร่วมกับเกมการเรียนรู้ เรื่อง ทักษะการเขียนคำสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำที่ตรงตามมาตรา ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคบันได 5 ขั้น ร่วมกับเกมการเรียนรู้ ให้มีทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น ร่วมกับเกมการเรียนรู้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้นร่วมกับเกมการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง 2) แบบวัดทักษะการเขียนสะกดคำตรงตามมาตรา ก่อนและหลังใช้แผนการจัดการเรียนรู้ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.724 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบบันได 5 ขั้น ร่วมกับเกมการเรียนรู้ เรื่อง การเขียนสะกดคำตรงตามมาตรา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบ T แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้นร่วมกับเกมการเรียนรู้ เท่ากับ 81.01/88.33 ซึ่งตรงตามประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ 80/80 2) ทักษะการเขียนสะกดคำตรงตามมาตรา ก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้นร่วมกับเกมการเรียนรู้ มีทักษะการเขียนสะกดคำหลังได้รับการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้นร่วมกับเกมการเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่พึงพอใจในการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น ในภาพการสอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่าผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 3 ข้อ

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนสะกดคำตรงตามมาตรา, การจัดการเรียนรู้แบบบันได 5 ขั้น, เกมการเรียนรู้

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสามกอ (วงศ์ประชารัฐ) โดยการใช้ แบบฝึกเสริมทักษะ
A development of academic achievement in mathematics subject matter on addition and
subtraction problem solving of students Grade 2, Wat Sam Kor School (Wong Pracharat)
by using drill exercises

กัลยรัตน์ เล็กสาลี¹, พรเทพ รุ่งแผน² และ วีรภัทร ภัทรกุล³
Kanyarat Leksalee¹, Pornthep Rupan² and Weerapat Phattharkul³

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรเทพ รุ่งแผน สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

³ดร. วีรภัทร ภัทรกุล สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315100@aru.ac.th ²Email: drpornthep@aru.ac.th ³Email: p_weeraphat@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการใช้แบบฝึกทักษะกับเกณฑ์ ร้อยละ 70 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสามกอ (วงศ์ประชารัฐ) จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบจำนวน 2 เล่ม และแบบทดสอบชนิดปรนัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 10 ข้อ โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนที่เรียนเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบหลังจากเรียนโดยใช้

แบบฝึกเสริมทักษะมีคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ร้อยละ 70

คำสำคัญ: วิชาคณิตศาสตร์ โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ แบบฝึกเสริมทักษะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยใช้แบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเสนาบดี

The Development of Learning Achievement in Social Studies, Religion and Culture Subject on
The Buddhist Holidays By Using Buddhist Skill Exercises of Grade 2 in Senabdee School

พรพวงษา ชัยมงคล¹ และ รัชดาภรณ์ ตันติกุล²
Panwasa Chaimongkol¹ and Rachadaporn Tantikul²

¹นักศึกษาลัทธิสุตตรศาสนาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315078@aru.ac.th; ²Email: trachadaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/3 ที่กำลังศึกษาอยู่ใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเสนาบดี สังกัดเทศบาลเมืองเสนา จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า T (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเท่ากับ 83.14/86.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะรอบรู้พระพุทธศาสนา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, พระพุทธศาสนา, ความพึงพอใจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ active learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนวัดกระโตงทอง(พิบูลประสิทธิ์)
The Development of Learning Achievement in Thai Language Subject By Using Active Learning Management in Combination Reading Spelling Skill Exercises of Grade 2 in WatKradongthong (PhibunPrasit) School

ชนาภา พวงศิริ¹ และ รัชดาภรณ์ ตันติกุล²
Chanapa Puangsiri¹ and Rachadaporn Tantikul²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315076@aru.ac.th; ²Email:trachadapom@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบ active learning ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ๒) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ active learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ active learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดกระโตงทอง (พิบูลประสิทธิ์) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 2 จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ active learning จำนวน 6 แผน ซึ่งผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญและมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ active learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละของความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ active learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ มีประสิทธิภาพ (E_1/ E_2) เท่ากับ 83.57/85.95 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ active learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีร้อยละของความก้าวหน้าเท่ากับ 46.4 และ (3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ active learning ร่วมกับแบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.33)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน , การจัดการเรียนรู้แบบ active learning ,แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ, ความพึงพอใจ

การพัฒนาทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา Developing EF brain skills in early childhood by organizing educational game activities.

นางสาวณัฐธิมา โพธิ์งาม¹ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญไทย เจริญผล²
Natthima Paongam¹ and Assistant Professor Boonthai Charoenpol²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315034@aru.ac.th; ²Email: Boonthai@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและพัฒนาทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาทักษะสมอง EF ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุ 4 - 5 ปี กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัยปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายปฐมวัย) จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) เกมการศึกษาจำนวน 12 ชุด 2) แผนการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา 12 แผน 3) แบบสังเกตพฤติกรรมการพัฒนาทักษะสมอง EF การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง กำหนดช่วงเวลาดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 20 นาที รวม 12 ครั้ง และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานทางการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง t-test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาทักษะสมอง EF ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.001

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมเกมการศึกษา, พัฒนาทักษะสมอง EF

การพัฒนาทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยโดยใช้จิ๊กซอว์สร้างภาพ Developing the logical thinking skills of early childhood using jigsaw puzzles.

ปริยากร แจ่มสุวรรณ¹ และ ณิชญา ธาราวุฒิ²
Pariyakorn Jamsuwan¹ and Natchaya Tarawut²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315233@aru.ac.th; ²Email: noojoyful@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้จิ๊กซอว์สร้างภาพ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนนครหลวง (พิบูลประเสริฐวิทย์) อำเภอ นครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้จิ๊กซอว์สร้างภาพ จำนวน 6 แผน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 ต้นไม้ที่รัก หน่วยที่ 2 คมนาคม หน่วยที่ 3 ฉันทน์รักเมืองไทย โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.67-1.00 2) แบบวัดทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย แบ่งออกได้เป็น 2 ชุด ได้แก่ ชุดที่ 1 แบบวัดทักษะการคิดเชิงเหตุผลด้านการเปรียบเทียบ จำนวน 10 ข้อ ชุดที่ 2 แบบวัดทักษะการคิดเชิงเหตุผลด้านการจัดประเภท จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบด้วยสถิติที (t-test for dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) คะแนนของผู้เรียนก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้จิ๊กซอว์สร้างภาพเพื่อพัฒนาทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย พบว่า ทักษะการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แสดงให้เห็นว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้จิ๊กซอว์สร้างภาพ ส่งผลให้เด็กมีทักษะการคิดเชิงเหตุผลสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ร้อยละ 10.5 โดยทักษะการคิดเชิงเหตุผลด้านการจัดประเภทสูงเป็นอันดับแรก รองลงมาคือด้านการเปรียบเทียบ

คำสำคัญ: ทักษะการคิดเชิงเหตุผล, เด็กปฐมวัย, จิ๊กซอว์สร้างภาพ

การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จาก
การประดิษฐ์
Developing the ability to use small muscles in early childhood using creative art activities
from invention

วิไลวรรณ กระโทงกลาง¹ และ ณิชญา ธาราวุฒิ²
Wilaiwan Katongkang¹ and Natchaya Tarawut²

¹นักศึกษาศาสาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315127@aru.ac.th ; ²Email: noojoyful@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จากการประดิษฐ์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จากการประดิษฐ์ กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย คือ เด็กนักเรียนชั้นเตรียมปฐมวัย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายปฐมวัย) จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จำนวน 4 แผน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 เรื่อง คือ ประดิษฐ์วันน้อย, โมบายมะเขือเทศ, ผักน้อยหรรษา, ผลไม้โยกเยก มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 2) แบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย หลังการจัดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์จากการประดิษฐ์ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : กล้ามเนื้อมัดเล็ก, เด็กปฐมวัย, ศิลปะสร้างสรรค์

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร่วมกับทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้
(5E) ชุดกิจกรรม เรื่อง วัสดุที่ใช้ทำของเล่น ของใช้จากไม้ของนักเรียนโรงเรียนน
ตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 จังหวัดสระแก้ว

ชื่อ ชลมี ดือราแม¹ และ ชื่อ ธาณี ชุกำเนต²
Salmee Dueramae¹ and Thanee Chukamnerd²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315243@aru.ac.th; ²Email: cthane@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อพัฒนากิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม เรื่อง วัสดุที่ใช้ทำของเล่น ของใช้จากไม้ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม เรื่อง วัสดุที่ใช้ทำของเล่น ของใช้จากไม้ (3) เพื่อเปรียบเทียบทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ กิจกรรมสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม เรื่อง วัสดุที่ใช้ทำของเล่น ของใช้จากไม้ (4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้กิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม เรื่อง วัสดุที่ใช้ทำของเล่น ของใช้จากไม้ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง วัสดุที่ใช้ทำของเล่น ของใช้จากไม้ 2) ชุดกิจกรรม วัสดุรอบตัวเรา เรื่อง วัสดุที่ใช้ทำของเล่น ของใช้จากไม้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิทยาศาสตร์ 4) แบบวัดทักษะกระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์ และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของกิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุด กิจกรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 82.90/ 84.75 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับ ชุดกิจกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดกิจกรรมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.55$, S.D. = 0.13)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์, กิจกรรมแบบสืบเสาะหาความรู้, โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ในเรื่อง การลบเลข โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์

Development of academic achievement in mathematics on the subject of subtraction using 7E.
Of 1st grade students at Wat Sawang Arom School.

นางสาวศรัณยา สุขสม¹ และ ประยูร บุญไช้²
Saranya suksom¹ and Prayoon Boonchai²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315109@aru.ac.th ; ² Email: prayoon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การลบเลข ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสว่างอารมณ์ จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ แบบวัฏจักร 7E

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบวัดผลความสามารถในการเรียนรู้ และ 4) แบบวัดความพึงพอใจ ของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ความก้าวหน้า และการทดสอบด้วยสถิติที (t-test for dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การลบเลข ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.5 2) ความสามารถในการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การลบเลข ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 โดยภาพรวมมีความสามารถอยู่ในระดับมาก และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E วิชาคณิตศาสตร์เรื่องการลบเลข อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, จัดการเรียนรู้แบบวัฏจักร 7E, ทักษะ

ผลการใช้ชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำมะเหมี่ยวสี่ขาตามมาตราตัวสะกด
ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพุทไธสวรรย์

The results of using a set of stories to practice reading and writing skills in spelling four-legged
maews according to the spelling section.of students in Grade 1 of Wat Phutthaisawan School

สุไฮดา สาลี¹ และ อัจฉราพรณ กันสุยะ²
Suhaida Saai¹ and Ajcharapun Kunsuya²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315247@aru.ac.th; ²Email: kajcharapun@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมะเหมี่ยวสี่ขาตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1 โรงเรียนวัดพุทไธสวรรย์ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1 ก่อนและหลังเรียนโดยใช้ชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมะเหมี่ยวสี่ขาตามมาตราตัวสะกด 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1 ที่มีต่อชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมะเหมี่ยวสี่ขาตามมาตราตัวสะกด กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดพุทไธสวรรย์ จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยเลือก แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำมะเหมี่ยวสี่ขาตามมาตราตัวสะกด จำนวน 8 ชุด2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและการเขียนมะเหมี่ยวสี่ขาตามมาตราตัวสะกด สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่1 โรงเรียนวัดพุทไธสวรรย์ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดนิทานมะเหมี่ยวสี่ขามีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด มีทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมะเหมี่ยวสี่ขาตามมาตราตัวสะกด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ชุดนิทานฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำมะเหมี่ยวสี่ขาตามมาตราตัวสะกด

การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
The Development the English speaking abilities of early childhood children using role playing
activities

อัญจิดา ศีลรักษา¹ และ สุภัทรา คงเรือง²
Anjida Sinraksa¹ และ Supatthara Kongruang²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email : 16315040@aru.ac.th ; ²Email : ksupatthara@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นบทบาทสมมติ เป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปฐมวัย 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายปฐมวัย) จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้กิจกรรมบทบาทสมมติจำนวน 4 แผน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 เรื่อง คือ การทักทาย, การบอกทิศทาง, การบอกลักษณะบุคคล, การบอกชื่อสิ่งของในห้องเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 2) แบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ, กิจกรรมบทบาทสมมติ, เด็กปฐมวัย

การจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย Organizing role playing activities to promote self-expression in early childhood children

นางสาวมณฑนา มณีรัตน์¹ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญไท เจริญผล²
Mantana Maneerat¹ and Boonthai Charoenpol²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผศ.บุญไท เจริญผล สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา¹
¹Email: 16315125@aru.ac.th; ²Email: teacher@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติเพื่อส่งเสริมการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านการกล้าแสดงออกของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4-5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปฐมวัย 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายปฐมวัย) จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ จำนวน 6 แผน และแบบสังเกตการกล้าแสดงออก ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและกำหนดช่วงเวลาดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 30 นาที รวม 12 ครั้ง และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานทางการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง t - test แบบ Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ มีพฤติกรรมการกล้าแสดงออกหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 10.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 58.08 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองเท่ากับ 13.85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 79.92

คำสำคัญ: การแสดงบทบาทสมมติ, การกล้าแสดงออก, เด็กปฐมวัย

การใช้สื่อเล่นสร้างเพื่อพัฒนาทักษะด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย Using play lab for development mathematic skill of early childhood children

พิมลพัชร สัจจานนท์¹ และ ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช²
Pimonpat Sajjanon¹ and Tanawan Raksapongpanich²

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ดร. สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315036@aru.ac.th; ²Email: nunatanawan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทำกิจกรรมศิลปะการใช้สื่อเล่นสร้าง และ 2) เพื่อศึกษาทักษะคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้จัดกิจกรรมศิลปะการใช้สื่อเล่นสร้าง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์โดยการใช้สื่อเล่นสร้าง มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะด้านคณิตศาสตร์ โดยการใช้สื่อเล่นสร้าง 3) แบบประเมินการวัดความสามารถทักษะด้านคณิตศาสตร์ โดยการใช้สื่อเล่นสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาความก้าวหน้าของความสามารถการใช้สื่อเล่นสร้างของเด็กปฐมวัย เพื่อพัฒนาความสามารถทักษะด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย นักเรียนชาย-หญิง อายุ 5-6 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยการใช้สื่อเล่นสร้าง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน ด้านการนับ ก่อนเรียนเท่ากับ 5.15 หลังเรียนเท่ากับ 9.09 ด้านการเปรียบเทียบ ก่อนเรียนเท่ากับ 5.12 หลังเรียนเท่ากับ 8.87 ด้านการจัดลำดับ ก่อนเรียนเท่ากับ 4.54 และหลังเรียนเท่ากับ 8.96 2) เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจในการใช้สื่อเล่นสร้างเพื่อพัฒนาทักษะด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย คือ เด็ก ๆ มีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส สนใจ กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการใช้สื่อเล่นสร้าง สามารถพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถในการใช้ทักษะคณิตศาสตร์สูงขึ้น

คำสำคัญ: การใช้สื่อเล่นสร้าง, เด็กปฐมวัย, ทักษะคณิตศาสตร์

การพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมสร้างสรรค์เปเปอร์มาเช่

The Improving concentration of early childhood children using creative paper mache activities

ฐิติมา จำรูญพันธ์¹ และ พัชรารวรรณ จันทร์เนตร²Thitima Chumroonpen¹ and Pattarawan Channate²

¹นักศึกษาศาสาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email : 16315330@aru.ac.th ; ²Email : cpattarawan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบการพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เปเปอร์มาเช่. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนอนุบาลวัดนางใน(ละเหยียดอุปถัมภ์) จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1)แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้กิจกรรมสร้างสรรค์เปเปอร์มาเช่ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 2) แบบประเมินพฤติกรรมการมีสมาธิของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาสมาธิของเด็กปฐมวัยโดยใช้จัดกิจกรรมสร้างสรรค์เปเปอร์มาเช่หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ :การพัฒนาสมาธิ, กิจกรรมสร้างสรรค์เปเปอร์มาเช่, เด็กปฐมวัย

การพัฒนามารยาทไทยขั้นพื้นฐานของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบ การแสดงบทบาทสมมติ

Development of basic Thai manners in early childhood children By organizing storytelling
activities with role-playing.

กฤติยา สุสาสนี¹ และ พัชรารวรรณ จันทร์เนตร²
Krittaya Susasane¹ and Pattarawan Channate²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315032@aru.ac.th, ²Email: cpattarawan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ (1) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเล่นบทบาทสมมติเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงมารยาทไทยขั้นพื้นฐานของเด็กปฐมวัย ในช่วงการจัดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชาย และหญิง อายุระหว่าง 4 ถึง 5 ปี ชั้นอนุบาล 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเสนาบดี จำนวน 15 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงและจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเล่นบทบาทสมมติเป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ (1)เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเล่นบทบาทสมมติ และแบบสังเกตพฤติกรรมการแสดงมารยาทไทยที่ขั้นพื้นฐานของเด็กปฐมวัย (2) แบบสังเกตมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบผลในระหว่างการจัดกิจกรรมด้วยการวิเคราะห์สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าร้อยละและการทดสอบค่า (t – test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเล่นบทบาทสมมติของเด็กปฐมวัยมีคะแนนพฤติกรรมการแสดงมารยาทไทยขั้นพื้นฐานโดยรวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นได้อย่างชัดเจน พฤติกรรมที่แสดงออกมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นตลอดเวลาจะเป็นมารยาทด้านการทำความเคารพ แสดงออกอย่างชัดเจนเช่นกัน ยกเว้นมารยาทด้านวาจาในช่วงสัปดาห์ที่ 4 เท่านั้นที่เพิ่มขึ้นเล็กน้อยแสดงว่ากิจกรรมการเล่านิทานประกอบการเล่นบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถส่งเสริมให้เด็กปฐมวัยมีพฤติกรรมแสดงมารยาทไทยขั้นพื้นฐานโดยรวมมีการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: มารยาทไทยขั้นพื้นฐาน, การเล่านิทานประกอบการแสดงบทบาทสมมติ, เด็กปฐมวัย

การเตรียมบทความวิจัยสำหรับงานประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี
“ครุฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำในวิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวัดจำปา โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง นิทานสระ
Develop reading and spelling skills in Thai for Grade 3 students at Wat Champa School
by using active learning management in conjunction with Practice the skills of vowel tales.

บุษยา เรืองสุวรรณ¹ และ จิราภรณ์ มีสง่า²
Busaya Ruangsuwan¹ and Jiraporn Meesanga²

¹นักศึกษาลัทธิสุทธศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315077@aru.ac.th ; ²Email: Jiramee@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะ เรื่อง นิทานสระ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดจำปา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเชิงรุกร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง นิทานสระ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเชิงรุกร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง นิทานสระ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดจำปา จำนวน จำนวน 22 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะ เรื่อง นิทานสระ จำนวน 3 แบบฝึก 2) แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก 3) แบบทดสอบทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง นิทานสระ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ 83.63 / 91.81 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดจำปา โดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง นิทานสระ สูงกว่าก่อนเรียน 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เชิงรุกร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง นิทานสระ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านสะกดคำ, การเขียนสะกดคำ, แบบฝึกทักษะ, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้หนังสือนิทาน
ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม)

Developing reading and spelling skills using storybooks

Grade 2, Demonstration School of PhranakhonSiAyutthaya Rajabhat University (Primary Division)

นางสาวปิยะพร บุญโกสุม¹ และ ดร. สุมณ ไวยบุญญา²
Piyaporn Bungosoom¹ and Sumon Waiboonya²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สุมณ ไวยบุญญา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315105@aru.ac.th; ²Email: mookdajaidee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 1/2 โรงเรียน สาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเรื่องกรอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้หนังสือนิทาน 2) แบบทดสอบก่อน-หลังการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเขียนสะกดคำโดยใช้หนังสือนิทานของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/2 และ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้การเรื่องกรอ่านและเขียนสะกดคำโดยใช้หนังสือนิทาน ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 82.83/90.29 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้และ 2) ทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการ เรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การนำหนังสือนิทานมาใช้ในการจัดการ เรียนรู้ เป็นนวัตกรรมที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนสะกดคำได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: แผนการจัดการเรียนรู้, หนังสือนิทาน

การพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน
และการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป สระเอะ
Development of reading and spelling by using practice to enhance reading skills
And spelling writing that is compounded by transformation vowels.

มนัชญา นนทปัญญา¹ และ สุพัตรา ฟ้าอ่อน²
Manachaya Nonthapanya¹ and Supattra Faton²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315246@aru.ac.th; ²Email: pupooedu@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป สระเอะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป สระเอะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดโตนดเตี้ย จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป สระเอะ และ 3) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป สระเอะ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป สระเอะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนสูงกว่าก่อนใช้ชุดแบบฝึกทักษะพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ประสมด้วยสระเปลี่ยนรูป สระเอะ

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ, ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

การพัฒนาการร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนตัวเลข ฮินดูอารบิกไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Developing Collaborative Learning to Promote Reading and Writing Numbers Hindu-Arabic not more than 100 for first grade Students.

ณัฐพร ล้ำประเสริฐ¹ และ ดร.สมน ไวยบุญญา²
Natthaporn Lamprasert¹ and Dr.Sumon Waiboonya²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315103@aru.ac.th ²Email: mookdajaiidee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนตัวเลขฮินดูอารบิกไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดกลาง (ปากกรณสามัคคี) อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนตัวเลขฮินดูอารบิกไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดกลาง (ปากกรณสามัคคี) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดกลาง (ปากกรณสามัคคี) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบวัดการอ่านและการเขียนเลขฮินดูอารบิกไม่เกิน 100 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนตัวเลขฮินดูอารบิกไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดกลาง (ปากกรณสามัคคี) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาพรวมก่อนเรียน คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.94 หรือคิดเป็นร้อยละ 44.71 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน หลังเรียน คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 14.53 หรือคิดเป็นร้อยละ 72.65 จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีความก้าวหน้า คะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 5.59 คิดเป็นร้อยละ 27.94 โดยภาพรวมผลการร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนตัวเลขฮินดูอารบิกไม่เกิน 100 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการอ่านและการเขียนตัวเลขฮินดูอารบิกไม่เกิน 100 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดกลาง (ปากกรณสามัคคี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การร่วมมือกันเรียนรู้, แบบสอบถามความพึงพอใจ, การอ่านและการเขียนตัวเลขฮินดูอารบิกไม่เกิน 100

ผลของการใช้เรื่องราวทางสังคมที่มีต่อการลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา (The effects of using social stories to decrease inappropriate behaviors for children with Intellectual disabilities)

ชลิดา ภูมิแจดำ¹ และ กิ่งสร เกาะประเสริฐ²
Chalida Phoomjaedam¹ and Kingsorn Kohprasert²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศิลปะ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315248@aru.ac.th; ²Email: k kingsorn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาโดยการสอนด้วยเรื่องราวทางสังคม และ 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการสอนด้วยเรื่องราวทางสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กบกพร่องทางสติปัญญาและไม่มีสติปัญญา มีความพิการซ้อน มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ เรียนอยู่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญาคุณกุล ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการสอนเรื่องราวทางสังคม 2) แบบบันทึกพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single Subject Design) โดยใช้การทดลองแบบหลายเส้นฐานต่างสถานการณ์ (Multiple Baseline across Situations) โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 2 ระยะ: 1) ระยะเส้นฐาน (A) บันทึกพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็ก 1 คน 3 สถานการณ์ (ฐานอาชีพ ห้องเรียน หอพัก) โดยไม่มีการแทรกแซงใด ๆ ใช้เวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 3 ครั้ง 2) ระยะการจัดการกระทำ (B) เป็นการนำแผนการสอนเรื่องราวทางสังคมมาใช้กับเด็กกลุ่มตัวอย่างใช้เวลา 5 สัปดาห์ จำนวน 18 ครั้ง บันทึกผลความสามารถของกลุ่มตัวอย่างหลังการสอนแต่ละครั้ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ และแสดงผลโดยกราฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กบกพร่องทางสติปัญญา มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์หลังจากการสอนเรื่องราวทางสังคมลดลง 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ของเด็กบกพร่องทางสติปัญญาหลังการสอนด้วยเรื่องราวทางสังคมลดลงมากกว่าก่อนการทดลอง

คำสำคัญ: เด็กบกพร่องทางสติปัญญา, พฤติกรรมไม่พึงประสงค์, เรื่องราวทางสังคม

ผลการใช้แอปพลิเคชันเกมที่มีต่อทักษะคณิตศาสตร์ (การบวก) ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา Effects of using game teaching application on mathematical skills (addition) for children with intellectual disabilities

ยารिता ชูงาม¹ และ กิ่งสร เกาะประเสริฐ²
Yareeta Chungam¹ and Kingsorn Kohprasert²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315251@aru.ac.th; ²Email: k kingsorn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้การสอนด้วยแอปพลิเคชันเกมที่มีต่อทักษะคณิตศาสตร์ (การบวก) ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้การสอนด้วยแอปพลิเคชันเกมที่มีต่อทักษะคณิตศาสตร์ (การบวก) ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและ หลังการสอนด้วยแอปพลิเคชันเกม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 3 คน ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนละเชิงเทราปัญญาคุณ ซึ่งได้มาโดย การคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แอปพลิเคชันเกม 2) แบบประเมินความสามารถในทักษะทางคณิตศาสตร์ (การบวก) แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single Subject Design) โดยใช้วิธีหลายเส้นฐานต่างบุคคล (Multiple Baseline across Individuals) โดยแบ่งการทดลองออกเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 (A) เส้นฐาน บันทึกผลความสามารถด้านทักษะคณิตศาสตร์ (การบวก) ของเด็กทั้ง 3 คน โดยไม่มีการแทรกแซงใดๆ ใช้เวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 3 ครั้ง ระยะที่ 2 (B) การจัดการกระทำ นำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แอปพลิเคชันเกม มาทดลองใช้กับเด็กทั้ง 3 คน ใช้เวลา 5 สัปดาห์ จำนวน 15 ครั้ง บันทึกผลความสามารถของกลุ่มตัวอย่างหลังการสอนแต่ละครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ความถี่ ร้อยละ และแสดงผลโดยกราฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่ได้รับการพัฒนาทักษะคณิตศาสตร์ (การบวก) หลังการสอนโดยใช้สอนแอปพลิเคชันเกมอยู่ในระดับสูงขึ้น 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะคณิตศาสตร์ (การบวก) ที่มีต่อความสามารถของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หลังจากการใช้การสอนด้วยแอปพลิเคชันเกมอยู่ในระดับที่สูงกว่าก่อนการทดลอง

คำสำคัญ: ทักษะคณิตศาสตร์, นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา, แอปพลิเคชันเกม

การพัฒนามุมการเรียนรู้สตรึมศึกษาเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัย
Developing a STEAM Education Learning Corner to develop the logical thinking abilities of
Early Childhood Children.

จิราพร รมณรัตน์¹ และ สุภัทรา คงเรือง²
Jiraporn Romreun¹ and Supatthara Kongruang²

¹นักศึกษา สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email : 16315119@aru.ac.th, ²Email : ksupatthara@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้มุมการเรียนรู้สตรึมศึกษา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เด็กนักเรียนปฐมวัยชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนประตู่ชัย จำนวน 30 คน ได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมมุมการเรียนรู้สตรึมศึกษา จำนวน 12 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดเชิงเหตุผล มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านการคิดเชิงเหตุผลของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมมุมการเรียนรู้สตรึมศึกษาสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : มุมการเรียนรู้สตรึมศึกษา, ความสามารถด้านการคิดเชิงเหตุผล, เด็กปฐมวัย

Keywords : STEAM Learning Corner, Logical thinking abilities, Early Childhood Children.

การพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย โดยใช้เกมรูบิคต่อภาพ Developing problem-solving skills of early childhood children Using a Rubik's cube game.

จิตาพร พุทธวรรณ¹ และ ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช²
Thidaporn Puttawanna¹ and Tanawan Raksapongpanich²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร. สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315035@aru.ac.th; ²Email: nunatanawan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลการใช้เกมรูบิคต่อภาพของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ และ 2) เพื่อส่งเสริมทักษะการคิดของเด็กปฐมวัย โดยใช้เกมรูบิคต่อภาพ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เด็กที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ห้องที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนอนุบาลวัดนางใน (ละอียดอุบลรัตน์) อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์ตามหน่วย โดยใช้เกมรูบิคต่อภาพเป็นการสรุปทเรียน มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 1.00 2) แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 103) แบบประเมินวัดความสามารถของเด็กปฐมวัย โดยใช้เกมรูบิคต่อภาพ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ และร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์โดยใช้เกมรูบิคต่อภาพ สามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนสิ่งที่ตนคิดกับเพื่อนในกลุ่มได้ แม้ในบางครั้งจะมีการโต้แย้งกันแต่ทุกคนก็พร้อมจะรับฟังความขัดแย้งนั้น ทำให้เกิดพัฒนาการการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล มีความคิดที่ชัดเจนขึ้น จะเห็นได้ว่าหลังการใช้เกมรูบิคต่อภาพ เด็กจึงมีพัฒนาการในการแก้ปัญหาที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน 2.15 และ 34.56 ตามลำดับ โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.14 และ 5.39 ตามลำดับ และ 2) เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจในการเล่นเกมรูบิคต่อภาพ คือ เด็กๆมีใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส สนใจ กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการคิดแก้ปัญหาของเด็กปฐมวัย โดยใช้เกมรูบิคต่อภาพ สามารถพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถด้านการคิดแก้ปัญหาสูงขึ้น

คำสำคัญ: เกมรูบิคต่อภาพ, เด็กปฐมวัย, ทักษะการคิดแก้ปัญหา

ผลการจัดการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี)

The effect of learning management with CIRC technique on writing achievement Imaginative
short story of students grade 4 students at Watyaichaimongkol School

วารางคณา ภาคภูมิ¹, พรเทพ รุ่งแผน² และวีรภัทร ภัทรกุล³

Varangkana Pakpoom¹, Pornthep Rupan² and Weeraphat Phattharakul³

¹นักศึกษาลัทธิศรัทธาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

³อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315079@aru.ac.th; ²Email: drpornthep@aru.ac.th; ³ Email:p_weeraphat@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี) ด้วยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ การเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี) จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการแบบอัตนัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า และการทดสอบด้วยสถิติที่ (t-test for dependent) และ 3) แบบประเมินการเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการของนักเรียน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ ด้วยเทคนิค CIRC ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น มีค่าเท่ากับ 80.14 /84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทักษะด้านการเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : เรื่องการเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ, การเรียนรู้ด้วยเทคนิค CIRC, ผลสัมฤทธิ์การเขียนเรื่องสั้นตามจินตนาการ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา โรงเรียนสินสังวาลย์อุทิศ
Development of academic achievement in spelling of second grade students
By organizing learning using educational games Sinsangwan Uthit School

ไอลดา แก้วมณี¹ และ สุพัตรา ฟักอ่อน²
Ailada Kaewmanee¹ and Supattra Faton²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315084@aru.ac.th; ²Email: pupoedu@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังเรียน 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เกมการศึกษา ด้านการเขียนสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติการสอน ระยะเวลาที่ใช้การทดลอง 8 ชั่วโมง เป็นการวิจัย กึ่งทดลองมีแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้การวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อเกมการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละความก้าวหน้า ผลต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน ค่าดัชนีประสิทธิผล และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียน การใช้เกมการศึกษา สูงกว่าก่อนเรียนการใช้เกมการศึกษา 2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้เกมการศึกษา ด้านการเขียนสะกดคำมากขึ้น มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมการศึกษา, เกมการศึกษา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการเขียนสะกดคำ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม
วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา
Developing academic achievement and group working behavior
Civic duties and morals Using cooperative learning, TGT techniques
for students For 1 year Vocational Certificate students
Phra Nakhon Si Ayutthaya Technical College

บุญพิทักษ์ หน่อใหม่¹ และ พัสสรณ์ วิวรรณมงคล²
Boonpitak Normai¹ and Phatsakon Wiwanthamongkhon²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315197@aru.ac.th; ²Email: wphatsakon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา 2) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา และ 3) ศึกษาพฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ช่างก่อสร้าง กลุ่ม 1-2 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น จำนวน 33 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับฉลาก จำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.75 และ 3) แบบประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้(E1/E2) ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบทดสอบสมมุติฐาน โดยใช้การทดสอบค่าที (T-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.15/86.90 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และ 3) พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม วิชาหน้าที่พลเมืองและศีลธรรม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา พบว่าโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก(\bar{X} = 4.04, S.D. = 0.75)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, พฤติกรรมการทำงานเป็นกลุ่ม, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค TGT

การพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนโคกม่วงผอัญศรีภูธรอุบลรัตน์

Developing basic vocabulary writing skills using basic vocabulary writing exercises.
of students in Grade 5 of Khok Muang Phaein Sriphuthon Utpatham Community School

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนโคกม่วงผอัญศรีภูธรอุบลรัตน์ อำเภอกาฬสินธุ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนคำพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนโคกม่วงผอัญศรีภูธรอุบลรัตน์ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานกลุ่มสาระภาษาไทย โดยใช้ระเบียบวิธีการทดลองรูปแบบกลุ่มเดียววัดสองครั้ง ประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนโคกม่วงผอัญศรีภูธรอุบลรัตน์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนคำพื้นฐาน และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ T แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80/88.13 2) ทักษะการเขียนคำพื้นฐานหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการเขียน, แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมโอวาท 3
โดยยึดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
Development of Academic Achievement in Buddhism, Principles of Teachings 3
Based on Gagne's Primary for Year 6 Students.

เบญญา มั่นพรม¹ และ พัสสกรณ์ วิวรรณมงคล²
Banya Manphom¹ and Phatsakon Wiwanthamongkhon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315203@aru.ac.th; ²Email: wphatsakon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมโอวาท 3 โดยยึดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียนการสอน วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมโอวาท 3 โดยยึดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของกาเย่ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ (IOC) 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test แบบ (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมโอวาท 3 โดยยึดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผลต่อการเรียน วิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมโอวาท 3 โดยยึดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง หลักธรรมโอวาท 3 โดยยึดรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้และส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบรรลุจุดหมายในการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การเรียนการสอนตามแนวคิดของกาเย่ , ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน , พระพุทธศาสนา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ
ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค
Development of Academic Achievement in Social Studies Subjects Knowledge about Products and Services
by Organizing Problem-Based Learning of 4th Grade Students at Wat Pa Kho Municipal School

น้ำฝน สามเจริญ¹ และ พัสสรณ์ วิวรรณมงคล²
Namfon Samcharoen¹ and Phatsakon Wiwanthamongkhon²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315196@aru.ac.th; ²Email: wphatsakon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดป่าโค ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รายวิชาสังคมศึกษา จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 8 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิดเลือกคำตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าประสิทธิภาพ (E1/E2) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความก้าวหน้า ค่าทดสอบที (T-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 97.5/96.25 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่องรู้เท่าทันสินค้าและบริการ อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน, สังคมศึกษา

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยจัดการเรียนรู้ใช้เกมส์การ์ดจับคู่วัฒนธรรม 4 ภาค
รายวิชาสังคมศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียน ชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์ (นรสีห์วิทยาคาร)
Preparation of Manuscript for 1st Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2023)

ธนาکار เผ่าภู¹ และ ดร.สมกมล กาญจนพิบูลย์²
Thanakan Phaophu¹ and somkamol kanchanapiboon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร. สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315193@aru.ac.th; ²Email: Ksomkamol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยจัดการเรียนรู้ใช้เกมส์การ์ดจับคู่วัฒนธรรม 4 ภาครายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง วัฒนธรรมไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์ (นรสีห์วิทยาคาร) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 จำนวน 17 คน โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์ (นรสีห์วิทยาคาร) ปีการศึกษา 2565 ได้เลือกมาแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) เกมส์การ์ดจับคู่ 2) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน 4) หนังสือวิชาสังคมศึกษา เรื่อง วัฒนธรรมไทย

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยจัดการเรียนรู้ใช้เกมส์การ์ดจับคู่วัฒนธรรม 4 ภาค รายวิชาสังคมศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียน ชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์ (นรสีห์วิทยาคาร) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้าคือ 43.5

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เกมการศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย
Development of Mathematics Achievement on Multiplication by Using Skill Exercises for
4th Grade Students, Wat Rattanachai School

ณัฐกิตติ์ ชุ่มทวี¹ และ สุพินดา เพชรา²
Natthakit Chumthawi¹ and Supinda Pectchara²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315165@aru.ac.th; ²Email: supinda@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สังกัดเทศบาลนครพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 8 โรงเรียน จำนวนห้องเรียน 11 ห้อง ทั้งสิ้น 245 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 ชุด 3 แบบฝึกทักษะ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การคูณ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76 ถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน มีค่าความสอดคล้องระหว่าง(IOC) 1 ทุกข้อ ถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ฐานนิยม, มัธยฐาน และค่าสถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ผู้เรียนทุกคนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนได้ใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ ค่า t เท่ากับ 12.33 และค่า Sig. มีค่า .000 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ลักษณะของข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.1 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.31 ค่ามัธยฐาน 16 คะแนน และค่าฐานนิยม 16 คะแนน 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาพรวมนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.53

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, การคูณ

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สารเศรษฐศาสตร์ เรื่องปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning: CL) development of learning skills in 21 basic contents of production and hall level 3 with Active Learning learning management software using cooperative learning techniques (Cooperative Learning: CL)

ศศิภา อริญญา¹ และ ปิยะ มือนันต์²
Sasipa Arunya¹ and Piya Meeanunt²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315199@aru.ac.th; ²Email: Piyatogether2516@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ เรื่องปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคคู่คิด และ 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคคู่คิด กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดอินทกัลยา จำนวน 18 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงที่กำลังศึกษาวิชาเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 5 แผนการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน เรื่อง ปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการ จำนวน 20 ข้อ แบบปรนัย จำนวน 4 ตัวเลือก และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้เรื่องปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคคู่คิด สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเศรษฐศาสตร์ เรื่องปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.66 – 1.00 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิเคราะห์ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเศรษฐศาสตร์ โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย เรื่อง การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เรื่อง การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ วิชาเศรษฐศาสตร์ เรื่องปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดอินทกัลยา อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีผลดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

1.1) ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (เทคนิคคู่คิด) ผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจทฤษฎี หลักการ และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดเพื่อที่จะสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตรงตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สูงสุดจากการเรียนการสอน

1.2) ผู้สอนต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของนักเรียนให้มากที่สุด และจะต้อง มีความต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนการสอนมากที่สุด

1.3) การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบนี้ครูผู้สอนจะต้องสังเกตบริบทของนักเรียนว่ามีความเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ต่อรูปแบบการเรียนการสอนนี้

1.4) ครูผู้สอนอาจปรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้สารเศรษฐศาสตร์ เรื่องปัจจัยการผลิตสินค้าและบริการให้เหมาะสมกับบริบทของนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1) ควรมีการศึกษาค้นคว้าเทคนิควิธีที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อเข้าใจถึงความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทคนิควิธีแต่ละวิธีและจะนำเทคนิควิธีการนั้นไปพัฒนาต่อไป

2.2) ควรมีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อการเรียนรู้ที่เกิดประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning.

การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 วิชาพระพุทธศาสนา
เรื่องความสำคัญของศาสนา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยแนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
The Development Learning skills in the 21st century Buddhism subject
about the Importance of Religion in Grade 5 by Active Learning Management

อนุพงษ์ กรุณา¹ และ ปิยะ มือนันต์²
Anupong Karuna¹ and Piya Mee-Anunt²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315028@aru.ac.th; ²Email: Piyatogether2516@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 วิชาพระพุทธศาสนา เรื่องความสำคัญของศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ มีค่าเท่ากับ 0.67 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8 2) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุกแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าเฉลี่ย 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.49 อยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 วิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกระบวนการ จัดการเรียนรู้เชิงรุกเรื่องความสำคัญของศาสนา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก วิชาพระพุทธศาสนา เรื่องความสำคัญของศาสนา มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เชิงรุก เป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้ 1) การจัดการเรียนการสอนควรจัดเวลาการสอนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น 2) ผู้วิจัยควรติดตามพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 3) นักวิจัยควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกอย่างต่อเนื่อง 4) ควรศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาทางการเรียนรู้และพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกกับกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ ที่ต่างออกไป

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

การพัฒนาทักษะการคิดคำนวณ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิธรรมาประชาสงเคราะห์) โดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริม
Developing numeracy skills in Grade 2 students Wat Sakae School
(Sutthithamma Prachasongkroh) using remedial exercises.

ชุลีตา งามบุญฤทธิ์¹ และ จิราภรณ์ มีสง่า²
Chuleeta Ngamboornit¹ and Jiraporn Meesanga²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315101@aru.ac.th; ²Email: Jiramee@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและพัฒนาแบบฝึกซ่อมเสริม เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 1,000 สอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพ และ 2) เปรียบเทียบทักษะการคิดคำนวณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิธรรมาประชาสงเคราะห์) จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดทักษะการคิดคำนวณ 2) แบบฝึกซ่อมเสริม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกซ่อมเสริม เรื่อง การบวกและการลบจำนวนนับที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 1,000 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.63 /80.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2.นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิธรรมาประชาสงเคราะห์) มีทักษะการคิดคำนวณ เพิ่มขึ้นหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกซ่อมเสริม

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกซ่อมเสริม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเมืองการปกครองของไทย
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพีระยานุเคราะห์ 1
โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม

Development of Academic Achievement in the Social Studies Subject on
Thai politics and Governance. of Grade 6 Students at Peerayanukroh Border Patrol Police School By
Organizing learning Group process learning

กิตติชัย ชาลินี¹ และ พัสสรณ์ วิวรรณมงคล²

Kittichai chaleenop¹ and Phatsakon Wiwanthamongkhon²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาสังคมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315187@aru.ac.th; ²Email: Wphatsakon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องการเมืองการปกครองของไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องการเมืองการปกครองของไทย โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพีระยานุเคราะห์ 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 รายวิชาสังคมศึกษา จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเมืองการปกครองของไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 8 แผน การเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องการเมืองการปกครองของไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 4.25 และ 8.00ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนและหลังเรียน เท่ากับ 1.71 และ 0.82 ตามลำดับและ 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องการเมืองการปกครองของไทย โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36 สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเมืองการปกครองของไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพีระยานุเคราะห์ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ผลการวิจัยเป็นไปตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การพัฒนา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย
โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร
Developing academic achievement Thai language study group Creating Thai words
By using skills training of Mathayom 1 students at Pom Phet Community School.

ธัญชา รุกกลม¹ และ ชยานิต พันธุ์จินดาวรรณ²
Tanatcha Rupklom¹ and Chayanit Panjindawan²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315152@aru.ac.th; ² Email: jchan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการได้รับการใช้แบบฝึกทักษะการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการสร้างคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำในภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะการสร้างคำ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 91.55/94.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการได้รับการใช้แบบฝึกทักษะการสร้างคำในภาษาไทยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการได้รับการใช้แบบฝึกทักษะการสร้างคำในภาษาไทย อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการสร้างคำในภาษาไทย อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, การสร้างคำในภาษาไทย

การพัฒนาการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราโดยใช้แบบฝึกทักษะ
การเขียนมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดชุมพลนิกายาราม
Developing the spelling of words with spellings that do not conform to the standard using skill exercises.
The spelling of the writing does not follow the standard for students in Grade 4
at Wat Chumphon Nikayaram School.

อสมภรณ์ ขอนแก้ว¹ และ ชยานิต พันธุ์จินดาวรรณ²
Asamaporn Khonkaew¹ and Chayanit Panjindawan²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315160@aru.ac.th, ²Email: jchan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกดก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะมาตราตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดคำไม่ตรงตามมาตราที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.77/83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ทักษะการเขียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงตามมาตราอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาการเขียน, ทักษะการเขียนมาตราตัวสะกดไม่ตรงมาตรา, แบบฝึกทักษะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยใช้เกมบันไดงู
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางไทรวิทยา
Developing academic achievement About spelling By using the snakes
and ladders game of Mathayom 3 students Bang Sai Witthaya School

ปภัศวรรณ คุ่มสุวรรณ¹ และ ชญานิศ พันธุ์จินดาวรรณ²
Papatsawan Kumsuwan¹ and Chayanit Panjindawan²

¹นักศึกษาศาขการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315048@aru.ac.th; ²Email: jchan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาสื่อการสอนเกมบันไดงูการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำโดยใช้เกมบันไดงูการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เรื่อง การเขียนสะกดคำ โดยใช้เกมบันไดงูการเขียนสะกดคำ

ผลการศึกษาพบว่า 1.ประสิทธิภาพของสื่อการสอนเกมบันไดงูการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 82.50/86.75 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำโดยใช้สื่อการสอนเกมบันไดงูการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนเรื่อง การเขียนสะกดคำโดยใช้สื่อการสอนเกมบันไดงูการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, สื่อการสอนเกมบันไดงู, สื่อการสอน

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบอินเตอร์
ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนลุมพินชูปถัมภ์
The Development of Spelling Skills by Using Hunter's Learning Management
with Spelling Skills Exercises for Grade 3 Students of Lumpleechanupatham School

เมวรินทร์ สมังเชื้อ¹ และ วิชลดดา รอดแก้ว²
Mewarin Samungchues¹ and Vichollada Rodkaew²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315057@aru.ac.th; ²Email: r.vichol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอินเตอร์ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอินเตอร์โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบอินเตอร์ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนลุมพินชูปถัมภ์ จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนสะกดคำตามรูปแบบอินเตอร์ 2) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอินเตอร์ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ที่มีค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1 มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.9 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบ T แบบ Dependent ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอินเตอร์ร่วมกับชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีค่าเท่ากับมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.55/90.40 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อทักษะการเขียนสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบอินเตอร์ร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอยู่ในระดับมากที่สุด ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 3 ข้อ

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนสะกดคำ, การจัดการเรียนรู้รูปแบบอินเตอร์, แบบฝึกทักษะ

การจัดกิจกรรมการเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังของเด็กปฐมวัย
The organization of sets of play activities to develop the listening abilities of preschool children.

บุญธิตา สมรินทร์¹ และ บุญไท เจริญผล²
Bunthita somnarin¹ and Boonthai Charoenpol²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญไท เจริญผล สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315122@aru.ac.th; ²Email: Boonthai@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายปฐมวัย) จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกกลุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเล่นทั้งหมด 6 ชุด 2) แผนการจัดกิจกรรมการเล่นจำนวน 18 แผน 3) แบบประเมินพฤติกรรมความสามารถทางการฟังของเด็กปฐมวัย วิจัยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.6 – 1.0 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแบบทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเพื่อพัฒนาความสามารถทางการฟังหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยโดยมีคะแนนก่อนการจัดกิจกรรมการเล่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 18.41 และหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 26.62

คำสำคัญ: การจัดกิจกรรมการเล่น, ความสามารถด้านการฟัง, เด็กปฐมวัย

การส่งเสริมสุขภาวะอนามัยของเด็กปฐมวัย ด้วยกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ
Promoting the health of early childhood children With
storytelling activities with pictures

อัญชลี ศรีม่วงพงษ์¹ และ บุญไท เจริญผล²
Anchalee Srimangphong¹ and Boonthai Charoenpol²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315130@aru.ac.th; ²Email: Boonthai@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.) เพื่อศึกษาสุขภาวะอนามัยโดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบภาพ 2.) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางด้านสุขภาวะอนามัยของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานประกอบภาพ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กนักเรียนชั้นปฐมวัย 3 โรงเรียนศรีบางไทร จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1.) แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่านิทานประกอบภาพ 2.) แบบสังเกตพฤติกรรมสุขภาวะอนามัยของเด็กปฐมวัย 3.) นิทานที่ใช้สำหรับการจัดประสบการณ์กิจกรรมเสริมประสบการณ์การเล่านิทานประกอบภาพ ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบประเมินกับจุดประสงค์ (loc)

ผลการวิจัย 1.) จากการศึกษาศุขภาวะอนามัยของเด็กปฐมวัยหลังจากจัดกิจกรรมเล่านิทานประกอบภาพพบว่า มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้สุขภาวะอนามัย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดีทุกข้อ 2.) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางด้านสุขภาวะอนามัยของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้หนังสือนิทานประกอบภาพพบว่า ผลการสังเกตพฤติกรรมทางด้านสุขภาวะอนามัยของเด็กปฐมวัยโดยใช้หนังสือนิทานประกอบภาพ ที่ได้รับการจัดกิจกรรมหลังจัดกิจกรรมมีค่าสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

คำสำคัญ: สุขภาวะอนามัย, นิทานประกอบภาพ, เด็กปฐมวัย

ผลของการลดพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาโดยใช้ชุดสื่อเล่านิทาน
Effects of reducing hyperactive behaviors of students with intellectual disabilities
using a storytelling media sets

เกตุรุ้ง เปรียญขุนทด¹และ กิ่งสร เกาะประเสริฐ²
Ketrung Priankhunthod¹ and Kingsorn Kohprasert²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email:16315086@aru.ac.th; ²Email:kingsorn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดสื่อเล่านิทาน ในการลดพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้ชุดสื่อเล่านิทานก่อนและหลังการใช้ชุดสื่อเล่านิทานของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำนวน 3 คน ไม่มีความพิการซ้อน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนชะเง้อชะเง้อราษฎร์บำรุง โดยคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1)แผนการจัดกิจกรรมชุดสื่อเล่านิทาน 2)แบบบันทึกพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งของนักเรียนบกพร่องทางสติปัญญา แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single-Subject Design) โดยใช้วิธีหลายเส้นฐานต่างบุคคล โดยแบ่งการทดลองเป็น 2 ระยะ ระยะที่ 1 เส้นฐาน (A) บันทึกพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งของนักเรียนทั้ง 3 คน โดยไม่มีการแทรกแซงใดๆ ใช้เวลา 1 สัปดาห์ จำนวน 4 ครั้ง ระยะที่ 2 การจัดการกระทำ (B) เป็นการนำชุดสื่อเล่านิทานมาทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลา 5 สัปดาห์ จำนวน 20 ครั้ง บันทึกพฤติกรรมหลังการจัดการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ค่าร้อยละ และแสดงผลโดยกราฟ

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งลดลงหลังการใช้ชุดสื่อเล่านิทาน
- 2) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีพฤติกรรมอยู่ไม่นิ่งหลังจากการใช้ชุดสื่อเล่านิทานลดลงกว่าก่อนการใช้ชุดสื่อเล่า

นิทาน

คำสำคัญ: เด็กบกพร่องทางสติปัญญา, ชุดสื่อเล่านิทาน, พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

ชื่อ นางสาวเปรมฤดี ปักกัตตั้ง¹ และ อาจารย์ชาญเดช เทียนทอง²
Miss. Pemrudee Pakkattang¹ and Mr. Chandat Thianthong²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ชาญเดช เทียนทอง สาขาวิชาการสอนภาษาจีน ,คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322217@aru.ac.th; ²Email: chandat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์ ก่อนและหลังเรียน 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์ หลังเรียนโดยใช้บัตรคำศัพท์ หลังเรียนให้สูงกว่าร้อยละ 60 ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนเสนา”เสนาประสิทธิ์” จำนวนทั้งสิ้น 37 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือก แบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) บัตรคำศัพท์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โรงเรียนเสนา”เสนาประสิทธิ์” พบว่า ก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.27 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.26 คะแนนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.51 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.30 คิดเป็นร้อยละ 60 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/8 โดยใช้บัตรคำศัพท์ พบว่าคะแนนทักษะการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: ทักษะการอ่าน, บัตรคำศัพท์, ภาษาจีน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่านจับใจความ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม)

Development of academic achievement in the Thai language learning subject
group reading comprehension Using KWL Plus teaching techniques for Mathayom 1 students.
Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University Demonstration School (Secondary Division)

กิตติยาพร เจริญมั่นคง¹ และ จันทร์จิรา หาวิชา²
Kittiyaporn Charoenmonkong¹ and Janjira Havicha²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315148@aru.ac.th, ²Email: hjanjira@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านจับใจความด้วยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้กระบวนการสอน แบบเทคนิค KWL Plus 3) แบบวัดความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t -test และค่า E_1/E_2

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความสำคัญ โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายมัธยม) ที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 81.08/84.50 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การอ่านจับใจความ, เทคนิคการสอนแบบ KWL Plus

การพัฒนาทักษะการพูดรายงานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5โดยใช้ชุดกิจกรรมเชิงรุกผสม
เกณฑ์การศึกษา

Developing Thai language group report speaking skills for Grade 5 students by using a series of proactive
activities combined with educational games

กนกวรรณ นักดนตรี¹ และ หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร²
Karnokwan nugdontree¹ and Nuengruethai Chavanalikhikorn²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315236@aru.ac.th ²Email: naamnueng37@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมเชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษาเทคนิค(Team-pair-(Solo))สอนทักษะการพูดรายงานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนการพูดรายงานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษาเทคนิค(Team-pair-(Solo)) พูดรายงานกับเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80และ3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษาเทคนิค(Team-pair-(Solo)) ในพูดรายงาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทักษะการพูดรายงาน จำนวน 20 ข้อ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทักษะการพูดรายงาน และ3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษาเทคนิค(Team-pair-(Solo)) ในพูดรายงาน

ผลการวิจัยพบว่า 1 ชุดการพัฒนาทักษะการพูดรายงานพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.21/85.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการเรียนรู้โดยใช้แบบทดสอบสูงกว่าการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.5และ3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดรายงานการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษาอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการพูดรายงานโดยใช้ชุดกิจกรรมการพัฒนาทักษะการพูดรายงานการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานเกมการศึกษา ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียนสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการพูด, การพูดรายงาน, ชุดกิจกรรมเชิงรุก

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนบ้านแถววิทยาคาร

Developing reading comprehension skills Using reading skills exercises For Mathayom 2 students at Ban
Thaew Wittayakarn School.

พานิดา เพ็ญพรหม¹ และ จันทรจิรา หาวิชา²
Panida penprom¹ and Janjira Havicha²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315153@aru.ac.th; ²Email: hjanjira@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้ เรื่องการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแถววิทยาคาร อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน 2) แบบทดสอบทักษะการอ่าน มีค่าความสอดคล้อง (IOC) 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7609 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ T-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.44/84.17 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแถววิทยาคารที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเหมาะสมกับนักเรียนที่จะสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ : การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ, ทักษะการอ่านจับใจความ, แบบฝึกทักษะการอ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วโดยใช้แบบฝึกทักษะในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์บำรุง)

Development of prose reading skills using skill exercises in the form of electronic
books for Mathayom 2 students at Wat Pradu Songtham School. (Jeepan Bamrung)

ศิริวรรณ ผลทอง¹ และ จันทร์จิรา ทาวิชา²
Siriwan Phonthong¹ and Janjira havicha²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315157@aru.ac.th, ² Email: hjanjira@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการออกเสียงบทร้อยแก้วในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม(จียพันธ์บำรุง) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการออกเสียงบทร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงบทร้อยแก้วในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์บำรุง) ที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงบทร้อยแก้วในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม(จียพันธ์บำรุง) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียนจำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ชนิด ประกอบด้วย เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 4 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัยชนิด เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test (Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่าการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม(จียพันธ์บำรุง) มีประสิทธิภาพ 81.60/84.33 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ตามที่ตั้งไว้ 2) ทักษะทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม(จียพันธ์บำรุง) โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์บำรุง) ที่มีต่อการใช้แบบฝึกทักษะการออกเสียงบทร้อยแก้วในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะค่าเฉลี่ยความพึงพอใจ 4.80 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ย 0.40 และมีระดับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว, การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว, แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว, หนังสืออิเล็กทรอนิกส์

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญภาษาอังกฤษการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเทคนิค 4MAT
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ ๑”
The Development of English Reading Skill for Identifying Main Idea with 4MAT Techniques
for Grade 8 Students in Bang Pa-In “Rachanukroh 1” School

ดนัยพฤทธิ พชระวัฒนกุล¹ และ เนตริภา เจียมศักดิ์²
Napakrit Krasaithong¹ and Nednipa Jiemsak²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315204@aru.ac.th; ²Email: nednipa29@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญของนักเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเทคนิค 4MAT และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเทคนิค 4MAT ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ ๑” จำนวน 428 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ ๑” ทั้งหมด 38 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิค 4MAT 2) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ 3) แบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเทคนิค 4 MAT ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบด้วยสถิติที

ผลการศึกษาพบว่า 1) การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ ที่มีประสิทธิภาพ 82.14/86.38 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญของนักเรียนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเทคนิค 4MAT สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบเทคนิค 4 MAT ร่วมกับการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อจับใจความสำคัญ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .34

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบใช้เทคนิค 4 MAT, การอ่านจับใจความสำคัญ, ภาษาอังกฤษ

การพัฒนาความสามารถในการสร้างแบบรูปและความสัมพันธ์ด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย
Developing the ability to create patterns and relationships in mathematics in early childhood.

ศุภาพิชญ์ เถาสุมบูรณ์¹

Supapich Thaosombun ¹

¹นักศึกษาสาขารัฐบาลศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315128 @aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการสร้างแบบรูปและความสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการทำกิจกรรมการนับเลขด้วยกิจกรรมการนับเลขด้วยวัสดุธรรมชาติ ด้วยวัสดุธรรมชาติ และ 2) ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการสร้างแบบรูปและความสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัย ด้านความเหมือนความต่างด้านการต่อเข้าด้วยกัน ด้านการแยกออกจากกัน ด้านตำแหน่งของสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กัน ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการนับเลขด้วยวัสดุธรรมชาติ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย - หญิง อายุระหว่าง 5 - 6 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2565 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์ (นรสีวิทยาการ) จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการนับเลขด้วยวัสดุธรรมชาติ และ 2) แบบทดสอบความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเกมการศึกษามีทักษะคณิตศาสตร์ด้านแบบรูปและความสัมพันธ์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย, ความสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัย, วัสดุธรรมชาติ

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงท้ายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วย-ed โดยใช้เกมบิงโกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนวัดคานหัน

The Developing the pronunciation of English words ending with -ed sound by using a bingo game for Grade 2 students at Wat Khanham School.

พิมลภา แดงจ้อย¹ และ กรกนก ฮัปเปิล²
Phimonpa Daengjoi¹ and Kornkanok Hapl²

¹สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email:16315206@aru.ac.th; ²Email: k.hapl@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ผลของการใช้เกมบิงโกที่มีผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วย -ed โดยใช้เกมบิงโกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดคานหันและ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมบิงโกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดคานหัน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดคานหัน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการเรียนรู้โดยใช้เกมบิงโกจำนวน 6 แผน 2) แบบทดสอบการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ 4) เกมบิงโก สถิติที่ใช้ในการวิจัย ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียงท้ายคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วย-ed โดยใช้เกมบิงโกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดคานหัน มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมบิงโกอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วย -ed หลังการใช้เกมบิงโกในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ทักษะการอ่าน, เกมบิงโก, การออกเสียง, เสียงพยัญชนะท้ายภาษาอังกฤษ

การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR
ร่วมกับบาร์โมเดล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนาค
The Developing of Ability to Solve Addition and Subtraction Problems of 3rd Grade Students
Taught using the STAR Strategy Together with Bar Model method Wat Nak school

ชยณันต์ อดทน¹ และ ศิริรัตน์ ชาวนา²
Chayanon Otthon¹ and Sirirat Chaona²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ดร. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315003@aru.ac.th; ²Email: csirirat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR ร่วมกับบาร์โมเดลให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ ระหว่างก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR ร่วมกับบาร์โมเดล ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดนาค จำนวน 2 ห้อง รวม 61 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนวัดนาค จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์พื้นฐานเรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบ จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้ จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR ร่วมกับบาร์โมเดล สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดัชนีความสอดคล้อง E1/E2 และสถิติทดสอบ T-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหาการบวก การลบ โดยใช้การจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR ร่วมกับบาร์โมเดล มีประสิทธิภาพ 82.96.13/85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ หลังได้รับการจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR ร่วมกับบาร์โมเดลสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR ร่วมกับบาร์โมเดล อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.17, S.D. = 0.13)

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหา การจัดการเรียนรู้กลวิธี STAR บาร์โมเดล

การพัฒนากิจกรรมการปั้นประกอบการแต่งเรื่องเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย
The Development of Sculpting Activities For Composing Stories
To Promote Creativity in Early Childhood Children

ชนิตา กำลังดี¹ และ ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช²
Chanita Kamlangdee¹ and Tanawan Raksapongpanich²

¹นักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศิลปะปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร. สาขาวิชาการศึกษาศิลปะปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315121@aru.ac.th; ²Email: nunatanawan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1.เพื่อศึกษาระดับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการปั้นประกอบการแต่งเรื่องเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ 2.เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการปั้นประกอบการแต่งเรื่องเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ 3.เพื่อศึกษาความพึงใจของนักเรียนที่มีการพัฒนาการปั้นประกอบการแต่งเรื่องเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนวัดลาดชะโด (ประกาศวิทยาคาร) จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดกิจกรรมการปั้นประกอบการแต่งเรื่อง 2) แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยรวมและรายด้านหลังการจัดกิจกรรมการปั้นประกอบการแต่งเรื่องสูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการปั้นประกอบการแต่งเรื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

คำสำคัญ: การปั้นประกอบการแต่งเรื่อง, ความคิดสร้างสรรค์, เด็กปฐมวัย

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์"

The Development of Writing Skills on The Topic of Part of Speech
Using Skill Practice Exercises for 10th-Grade Students at Sena "Senaprasit" School.

ธัญชา ป่าขจร¹ และ ธมธร ยอดมิ่ง²

Thanutcha Phakachon¹ and Thamonthon Yordming²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315062@aru.ac.th; ²Email: thamonthon.y@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์" ปีการศึกษา 2566 จำนวน 352 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/4 โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์" จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) 2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 88.65/86.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่องหน้าที่ของคำ (part of speech) โดยมีค่าเฉลี่ยคือ 4.57 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 0.52 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย เรื่อง มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตรา
โดยใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเกมการศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกษ์ (นรสีห์วิทยาการ)

Improving spelling skills in the Thai language subject on the topic of spelling according to the rules. By using
skill exercises combined with educational games. of students in grade 3
Wat Pamok Municipality Community School (Narasi Witthayakhan)

เจษฎา สาร¹ และ หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร²
Chetsada Sasan¹ and Nuengruethai Chavanalikhorn²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร สาขาวิชาการศึกษาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email: 16315055@aru.ac.th; ²Email: naamnueng37@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะร่วมกับเกมการศึกษาการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตรา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะร่วมกับเกมการศึกษาการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตรา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตราร่วมกับเกมการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกษ์ (นรสีห์วิทยาการ) จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตรา 2) เกมการศึกษา 3) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่า E1/E2 ค่าสถิติ (t-test) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตราร่วมกับเกมการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80 /81.9 2) ทักษะทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตรา ร่วมกับเกมการศึกษา มีคะแนนทักษะทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตราร่วมกับเกมการศึกษา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนสะกดคำ, มาตรฐานตัวสะกดตรงตามมาตรา, แบบฝึกทักษะ, เกมการศึกษา, นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การพัฒนาทักษะทางการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับ
แบบฝึกเสริมทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระญาติการาม (ศุภสุขบำรุง)

A development of addition and subtraction problem solving skills by using learning management based on
real conditions combined with drill exercises of students Grade 3, Wat Phrayattikaram School
(Supasukbamrung).

วรรณวลี เรืองเขต¹, พรเทพ รุ่งแผน² และ วีรภัทร ภัทรกุล³

Wanwalee Ruangket¹, Pornthep Rupan² and Weeraphat Phattharakul³

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเทพ รุ่งแผน สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

³อาจารย์ ดร.วีรภัทร ภัทรกุล สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315107@aru.ac.th; ²Email: drpornthep@aru.ac.th; ³Email: p_weeraphat@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความก้าวหน้าของทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกเสริมทักษะ และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกเสริมทักษะ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดพระญาติการาม (ศุภสุขบำรุง) จำนวน 34 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ 2) แบบทดสอบ และ 3) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกเสริมทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดพระญาติการาม (ศุภสุขบำรุง) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ มีความก้าวหน้าของทักษะการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ จากการเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกเสริมทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง, แบบฝึกเสริมทักษะ, โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Past simple tense
โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนภาชี "สุนทรวิธานุกูล"

The Development of English listening skills for understanding the Past simple tense using English songs of
Mathayom 1/3 students at Phachi "Soonthorn Wittayanukul" School

สุชาดา อุบลวงศ์¹ และ ธมลธร ยอดมิ่ง²
Suchada Ubonwong¹ and Thamonthon Yordming²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315215@aru.ac.th ² Email: thamonthon.y@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเรื่อง Past simple tense โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Past simple tense ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภาชี "สุนทรวิธานุกูล" จำนวน 250 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 โรงเรียนภาชี "สุนทรวิธานุกูล" จำนวน 30 คนที่ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การใช้เพลงภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการฟังก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) การเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เรื่อง Past simple tense โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.71/87.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 และ 2) ผลสัมฤทธิ์การฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เพลงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการฟังเพลงในการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยจากคะแนนแบบสอบถาม เท่ากับ 4.51 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษ, เพลงภาษาอังกฤษ

ผลของการฝึกโดยใช้สปีดแลนเดอร์อัตโนมัติรูปตัวเอ็กซ์ (X) พัฒนาสมรรถภาพความเร็วความคล่องแคล่วว่องไว ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบางปะหัน

The results of training using the X-shaped automatic speed lander (X) develop speed, agility and agility.
of students in Mathayom 2/1 Bang Pahan School

จักรมงคล สิงห์วิ¹ และ ชีอ ชนกานต์ ชาวสำลี²

Chakmongkhon Singwi¹ and Chanakarn Khaosamlee²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315090@aru.ac.th; ²Email: chanakarn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้อุปกรณ์สปีดแลนเดอร์รูปตัวเอ็กซ์ (X) ที่มีต่อความคล่องแคล่วว่องไว 2) เปรียบเทียบผลการใช้อุปกรณ์สปีดแลนเดอร์รูปตัวเอ็กซ์ (X) ก่อนและหลังได้รับการฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบางปะหัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการใช้อุปกรณ์สปีดแลนเดอร์รูปตัวเอ็กซ์ (X) มีค่าความเที่ยงตรง 0.90 และแบบทดสอบความคล่องแคล่ว ว่องไว มีค่าความเชื่อมั่น 0.81 กับค่าความเที่ยงตรง 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบความคล่องแคล่ว ว่องไวก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาจากการเรียนด้วย การฝึกโดยใช้อุปกรณ์สปีดแลนเดอร์อัตโนมัติรูปตัวเอ็กซ์ (X) ทำให้คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ย ของการทดสอบก่อนเรียน และ 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคล่องแคล่วว่องไวก่อนและหลังการฝึกโดยใช้อุปกรณ์สปีดแลนเดอร์อัตโนมัติรูปตัวเอ็กซ์ (X) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/1 ก่อนการฝึกโดยใช้อุปกรณ์สปีดแลนเดอร์อัตโนมัติรูปตัวเอ็กซ์ (X) มีคะแนนเฉลี่ย 17.73 คะแนน หลังการฝึกโดยใช้โปรแกรม พบว่า มีคะแนนเฉลี่ย 26.86 คะแนน โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา เท่ากับร้อยละ 30.3 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 25) แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การฝึกโดยใช้สปีดแลนเดอร์อัตโนมัติรูปตัวเอ็กซ์(X), ความเร็ว, ความคล่องแคล่วว่องไว

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง)
ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย
The Development of Mathematics Achievement of Two Grade Students at Wat Khok Chang School
through the STAD Cooperative Learning together with Child Thai Folk Play Activities.

ปรมี งามสมมล¹ และ จิราภรณ์ มีสง่า²
Porramee Ngamsomol¹ and Jiraporn Meesanga²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315104@aru.ac.th; ²Email: Jiramee@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การวัดความยาว ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) ก่อนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 23 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การวัดความยาว ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย จำนวน 4 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การวัดความยาว ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย มีค่า E_1/E_2 เท่ากับ 82.39/86.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) หลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย สูงกว่าก่อนเรียน และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับกิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD, กิจกรรมการละเล่นของเด็กไทย

การพัฒนาบทเรียนมัลติมีเดียเรื่อง การใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
development of multimedia lessons on Using Microsoft Excel
Grade 1

ปราโมทย์ วิโรจน์รัตน์¹ และ กิตติภพ มหาวัน²
Pramote werodrat¹ and Kittiphop mahawan²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ดร. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email: 16215280@aru.ac.th; ²Email: thai2load@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านแกววิทยา 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วยบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนมัลติมีเดีย เรื่องการใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel ประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านแกววิทยา จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ บทเรียนมัลติมีเดีย แบบประเมินคุณภาพแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบประเมินความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าทดสอบที (t-test)

* Corresponding Author

การเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .053) ความพึงพอใจต่อการเรียนของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนแบบมัลติมีเดียโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$, S.D. = 0.78)

คำสำคัญ: บทเรียนมัลติมีเดีย , การใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ โดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม)

Development of Learning Achievement on Addition, Subtraction, Multiplication and Division of Counts
using Skill Exercises for 4th Grade Students Demonstration School of
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (Primary Division)

ศศิกานต์ ขำเลิศ¹ และ ศิริรัตน์ ชาวนา²

Sasikarn Khamlers¹ and Sirirat Chaona²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315011@aru.ac.th; ²Email: csirirat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) จำนวน 3 ห้อง รวม 102 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายประถม) จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ จำนวน 4 แบบฝึก 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้เท่ากับ 0.67 – 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.58 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ จำนวน 8 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหาเท่ากับ 1 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติทดสอบที (t - test dependent) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.11, S.D. = .24) โดยเมื่อพิจารณาจำแนกรายข้อตามรายการประเมิน พบว่า 3 ข้อรายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูงสุด ได้แก่ 1) ความง่ายของแบบฝึกทักษะ (\bar{X} = 4.57, S.D. = .56) 2) การมีความสุขกับการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ (\bar{X} = 4.31, S.D. = .68) และ 3) บรรยากาศในห้องเรียนมีความเหมาะสม (\bar{X} = 4.26, S.D. = .61)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การบวก ลบ คูณ หารจำนวนนับ, แบบฝึกทักษะ

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมประดิษฐ์ฉากนิทานจากวัสดุธรรมชาติ
The Development Of Creativity Of Early Childhood With Activities To Create Story Scenes From Natural
Materials.

พริษฐ์ภัทร จันทลอย¹ และ ณัฐชญา ธาราวุฒิ²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315124@aru.ac.th; ²Email: noojoyful@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ประดิษฐ์ฉากนิทานจากวัสดุธรรมชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุระหว่าง 3-4 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปฐมวัยปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา (ฝ่ายปฐมวัย) จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกสุ่มแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ จำนวน 6 แผน 2) นิทานที่ใช้สำหรับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ และ 3) แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) เด็กปฐมวัยกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดกิจกรรมการประดิษฐ์ฉากนิทานจากวัสดุธรรมชาติเพื่อพัฒนาด้านความคิดสร้างสรรค์หลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยโดยมีคะแนนก่อนการจัดกิจกรรมพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 7.59 และหลังได้รับการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.37

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์, การประดิษฐ์ฉากนิทานจากวัสดุธรรมชาติ, เด็กปฐมวัย

การพัฒนาการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี)
Development of English Spelling Writing Skill by Using English Exercises
for Grade 2 Students at WatYai Chaimongkol School

นุชธิดา แดงสุข¹ และ เนตรนิภา เจียมศักดิ์²
Nuttida Dangasuk¹ and Nednipa Jiemsak²

¹นักศึกษาลัทธิสุทธศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315066@aru.ac.th; ² Email: nednipa29@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียนสะกดคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์(80/802)เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี) จำนวน 76 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล(ภาวนารังสี)จำนวน38คนซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่1)แผนการจัดการเรียนรู้2)แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษด้านการเขียนสะกดคำศัพท์3)แบบทดสอบด้านการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า1)แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพเท่ากับ82.19/83.42ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ80/802)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3)ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.75และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .10

คำสำคัญ: การเขียนสะกดคำศัพท์, การเขียนภาษาอังกฤษ, แบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทศนิยมกับการวัด
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกลางคลองสระบัว(สำลีเคลือบราษฎร์บำรุง)
โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม
The development of learning achievement on decimals and measurement
of students in Grade 5 of Watkrangkongsabua (Samlee Khroat Rat Bamrung)
School using the 5-step knowledge inquiry process together with a set of activities.**

ภัทรชล ชื่นอรุรา ¹, นพวรรณ จำนวน ²
Pattarachon Chune-ura ¹, Noppawan Jumnuan ²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315175@aru.ac.th; ² Email: Noppawan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกลางคลองสระบัว(สำลีเคลือบราษฎร์บำรุง)ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E)ร่วมกับชุดกิจกรรมกับเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกลางคลองสระบัว(สำลีเคลือบราษฎร์บำรุง) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 29 คน ได้กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ปีการศึกษาเป็นหน่วยสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม ได้ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC) ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)เท่ากับ 1.00 ทุกแผน 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรมมีค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ โดยแบบสอบถามความพึงพอใจมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่าเฉลี่ยร้อยละ, ค่า E1/E2 , ค่าสถิติ t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรมเรื่อง ทศนิยมกับการวัด มีค่า $E_1 / E_2 = 91.21/85.52$ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) หลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 85.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 3) หลังการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E) ร่วมกับชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ 5 ขั้น(5E)ร่วมกับชุดกิจกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 4.31 , S.D. = 0.77) EDUCON 2024 การประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี "ครุฯ กรุงเทพฯ" ประจำปี พ.ศ. 2567 วันที่ 16 – 17 มกราคม พ.ศ. 2567 2 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา | <https://www.aru.ac.th/edu>

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น / 5E / คณิตศาสตร์ / ชุดกิจกรรม

การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง Daily life โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่างทอง(บุญบำรุงราษฎร์) Development of English Writing Skill in Daily
life Using English Writing Skill Exercises for Grade 4 students at Wat Changtong School

สุธิดา สมบุญ¹ และ เนตรนิภา เจียมศักดิ์²
Suthida Somboon¹ and Nednipa Jiemsak²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315071@aru.ac.th; ² Email: nednipa29@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Daily life ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง Daily life และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดช่างทอง (บุญบำรุงราษฎร์) จำนวน 48 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดช่างทอง (บุญบำรุงราษฎร์) จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Daily life 2) แบบทดสอบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง Daily life ก่อนและหลังเรียน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเรื่อง Daily life สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะเรื่อง Daily life เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.33/84.16 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการได้รับพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .72

คำสำคัญ: ทักษะการเขียน, ภาษาอังกฤษ, แบบฝึกทักษะการเขียน

การศึกษาพัฒนาผลสัมฤทธิ์การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรป และแอฟริกาโดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สืบค้นข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา
A study to develop the results of analyzing the physical characteristics of Europe and Africa using geographic tools to search for information. of Mathayom 2 students using CIPPA model teaching techniques

พัชรพล ใจดี¹ และ สมกมล กาญจนพิบูลย์²
Pachcharapol Jaidee¹ and Somkamol Kanchanapiboon²

¹ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315229@aru.ac.th ² Email: ksomkamol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาผลการเรียนวิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเรื่องการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรปและแอฟริกาโดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สืบค้นสำหรับนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 2และ2)สร้างความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมเรื่องการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรปและแอฟริกาโดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2ที่สอนโดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบชิปปากลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 จำนวน23 คน ซึ่งได้มาโดย การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)แผนการจัดการเรียนรู้แบบโมเดลชิปปา 2)แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องการวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรปและแอฟริกาโดยใช้เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ 3)การประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้ เทคนิควิธีสอนแบบโมเดลชิปปา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สถิติที่ใช้ในการวิจัย 1. หาค่าร้อยละ(percentage) 2. การวิเคราะห์ผลก่อนเรียนและหลังเรียน 3.การประเมินความพึงพอใจ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา(ฝ่ายมัธยม) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีพัฒนาการสัมพัทธ์เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ 18.56 อยู่ในระดับต้นและ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจ ต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภูมิศาสตร์โดยใช้รูปแบบชิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (M = 4.29) โดยประเด็นเรื่องบรรยากาศของการเรียนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อนเอง และกลุ่มมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาได้แก่นักเรียน มีความพึงพอใจในบรรยากาศของการเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม และกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็น ตามลำดับ

คำสำคัญ: เทคนิควิธีการสอนแบบโมเดลชิปปา,การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพของทวีปยุโรปและแอฟริกา , การพัฒนาผลสัมฤทธิ์

การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับเวลา และระยะเวลา
โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
DEVELOPING MATH PROBLEM - SOLVING SKILLS ON TIME AND DURATION PROBLEMS
BY USING KWDL LEARNING MANAGEMENT TECHNIQUE FOR GRADE 3 STUDENTS

พฤกษา รุจิโกชน ¹ และ อัครนันท์ สินธุประเสริฐ ²
Pruksa rujipoch ¹ and Akaranan Sinthuprasert ²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315172@aru.ac.th; ² Email: ssirapop@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL ให้มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าร้อยละ 70 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี) จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับเวลา และระยะเวลา จำนวน 6 แผน โดยมีค่าความเหมาะสมในระดับมาก 2) แบบทดสอบวัดทักษะในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ จำนวน 4 ข้อ โดยมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.97 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) และสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWDL มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ร้อยละ 70 คิดเป็นร้อยละ 83.68 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (= 4.49)

คำสำคัญ: ทักษะการแก้ปัญหา, การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWDL, ความพึงพอใจ

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ KWL Plus สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชาวน์วิศ

Developing Reading Comprehension skills with the KWL Plus teaching method For students in
grade 5, Chaowat School

นายเกรียงศักดิ์ ไสสุข

สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Email : 16215188@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ KWL PLUS กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL PLUS กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงทดลอง รูปแบบหนึ่งกลุ่ม วัดก่อนและหลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชาวน์วิศ อ.อุทัย จ. พระนครศรีอยุธยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 21 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ KWL PLUS เรื่อง การอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระการเรียนรู้ที่ 1 สาระการอ่าน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความเรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการสอนแบบ KWL PLUS สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ KWL PLUS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ T-Test แบบ Dependent

สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ KWL PLUS กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ KWL PLUS กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านจับใจความแบบ KWL PLUS กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านจับใจความ, วิธีการสอนแบบ KWL PLUS

การพัฒนาทักษะการฟังภาษาจีนโดยใช้คลิปเสียงคำศัพท์ภาษาจีน
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

นางสาวสุกัญญา มาตราเงิน¹ และ อาจารย์สุชานา หลงเจริญ²
Sukanya Mathanguan¹ and Suchana Longjaroen²

¹ นักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16322205@aru.ac.th; ² Email: lsuchana@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการเรียนรู้การฟังเสียงคำศัพท์ภาษาจีน และ 2) เพื่อเปรียบเทียบการฟังเสียงภาษาจีนก่อนเรียนกับหลังเรียน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา จำนวน 46 คน ซึ่งได้มาโดย การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการฟังเสียงภาษาจีน จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน ผลการศึกษาค้นพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการฟังเสียงภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังจากการใช้แบบฝึกทักษะการฟังคลิปเสียงคำศัพท์ภาษาจีน มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการฟังภาษาจีน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ภาษาจีน, ชุดฝึกทักษะ

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยน่ารู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3
โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคณิสสร
โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย
Developing skills in writing and spelling Thai words. of students in Grade 3 of Wat Tong Pu
Boran Khanisorn Municipal School By using learning management according to actual
conditionstogether with Thai spelling skills exercises.

นางสาวนารีรัตน์ จิมขุนทด¹ และ ชี้อ อัจฉราพรธน กันสุยะ²
Naleerat Ngimkhunthod¹ and Ajcharapun Kunsuya²

1 นักศึกษาลัทธิครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

2 อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315245@aru.ac.th; ² Email: Kajcharapun@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ก่อนและหลังเรียนจากการเขียนสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566โรงเรียนเทศบาลวัดตองปุโบราณคณิสสร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 12 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 10 แผน 2) แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย 3) แบบทดสอบวัดทักษะทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย มีทักษะในการเขียนสะกดคำภาษาไทยสูงขึ้น และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริงร่วมกับแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีทักษะทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: การเขียนสะกดคำ, การจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง, แบบฝึกทักษะ

การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง
Developing English reading and spelling skills by using drill exercises.
together with active learning for Grade 3 students Sappasamit Bamrung School.

ขวัญข้าว คิตรอบ¹ พรเทพ ฐัฒน² และ วีรภัทร ภัทรกุล³
Kwankhoa Kidrob¹, Pornthep Rupan² and Weeraphat Phattharakul³

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรเทพ ฐัฒน สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

³ อาจารย์ ดร. วีรภัทร ภัทรกุล สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315074@aru.ac.th; ² Email: drpornthep@aru.ac.th; ³ Email: p_weeraphat@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความก้าวหน้าของทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก และ 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน และ 3) แผนการจัดการเรียนรู้ สติติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ร้อยละส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) ความก้าวหน้าของทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังที่ได้ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการจัดการเรียนรู้เชิงรุกมีทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น 2) ทักษะการอ่านสะกดคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกเสริมทักษะเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านสะกดคำ, การจัดการเรียนรู้เชิงรุก, แบบฝึกทักษะ

การเตรียมบทความวิจัยสำหรับงานประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี
“ครุฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

วิชุดา พาละแพน¹ และ ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช²
Wichuda Palapan¹ and Tanawan Raksaphongpanich²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศิลปะ วิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
² อาจารย์ ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช สาขาวิชาการศึกษาศิลปะ วิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315039@aru.ac.th; ² Email: nunatanawan@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1)เปรียบเทียบทักษะภาษาของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยใช้สื่อเล่นของเด็ก ๆ แต่ละคนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชาย - หญิง อายุระหว่าง 4 – 5 ปีที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา อำเภอพระนครศรีอยุธยาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2566 จำนวน 30 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ (1) แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่2โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา(2)แบบทดสอบพัฒนาการทางด้านภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมโดยให้เด็ก ๆ นำวัสดุเหลือใช้ต่างๆมาเขียนชื่อเล่นของตนเองสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย(X)ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่าร้อยละและการทดสอบค่า (t – test dependent)

ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะภาษามีพัฒนาการด้านภาษาที่สูงกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การใช้สื่อเล่นสร้าง, ทักษะภาษา

การพัฒนาทักษะการพูดถามตอบภาษาอังกฤษโดยใช้เกมกระดานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนวัดฝั่งแดง (บุญสืบวิชชูปถัมภ์)
Development of English Speaking and Questioning Skills Using the Board Game of Grade 4
Students at Wat Pueng Dad (Boonsub Wicchanupatham) School

นฤพร อินทรโชติ¹ และ กรรณก ฮัปปิล²
Narueporn Intharachot¹ and Kornkanok Hapl²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ประจำ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315065@aru.ac.th; ² Email: k.hapl@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดถามตอบภาษาอังกฤษก่อนและหลังการได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมกระดาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมกระดาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดฝั่งแดง (บุญสืบวิชชูปถัมภ์) จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมกระดาน 2) แบบประเมินทักษะการพูดถามตอบภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบทักษะการพูดถามตอบภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมกระดาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดถามตอบภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการได้รับพัฒนาสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมกระดาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมกระดาน ในระดับมากที่สุดสรุปได้ว่า เกมกระดานสามารถช่วยพัฒนาทักษะการพูดถามตอบภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ดีขึ้น และสามารถสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีภายในห้องเรียนให้ดีขึ้นอีกด้วย

คำสำคัญ: เกมกระดาน, ทักษะการพูดถามตอบภาษาอังกฤษ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ
ด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด (Think – Pair - Share) เรื่อง ความคล้าย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย

THE DEVELOPMENT OF ACADEMIC ACHIEVEMENT IN MATHEMATICS
USING COOPERATIVE LEARNING WITH THE THINK-PAIR-SHARE TECHNIQUE
ON SIMILARITY FOR MATHAYOM 3 STUDENTS AT AYUTTHAYAWITTAYALAI
SCHOOL

วรวัลักษณ์ นະธิศรี¹ และ อัครนันท์ สินธุประเสริฐ²
Worawalak Nathisri¹ and Akaranan Sinthuprasert²

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315009@aru.ac.th; ² Email: ssirapop@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ความคล้ายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดและ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ความคล้าย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 4 แผน โดยมีความเหมาะสมในระดับมาก 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ความคล้าย ปรนัยจำนวน 20 ข้อโดยมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.79 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่อง ความคล้ายซึ่งมีความเหมาะสมในระดับมาก สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องความคล้ายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05และ2)นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิดเรื่อง ความคล้ายอยู่ในระดับมาก ($x = 4.06$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคเพื่อนคู่คิด, ความพึงพอใจ

การพัฒนาความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Active Learning
ร่วมกับแอปพลิเคชัน Blended Learning สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปะหัน
The Development of The Yanee 11 Epic Writing Ability by Using Active Learning Management
with Blended Learning Application for Grade 7 Student of Bangpahan School

ปิยธิดา ไจกล้ำ¹ และ วิชลดา รอดแก้ว²
Piyathida Jaikar¹ and Vichollada Rodkaew²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315049@aru.ac.th; ² Email: r.vichol@aru.ac.th@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้รูปแบบ Active Learning ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน Blended Learning ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/802) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแต่งกาพย์ยานี 11 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน Blended Learning ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ Active Learning ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน Blended Learning ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 โรงเรียนบางปะหัน จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 2) ชุดแบบฝึกทักษะด้านการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 1 ถึง 11 มีค่าความเชื่อมั่นค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.891 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทกาพย์ยานี 11 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (x) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สถิติทดสอบ T แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) เพื่อพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้รูปแบบ Active Learning ร่วมกับการจัดการเรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน Blended Learning ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.43/80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/802) ความสามารถด้านการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Active Learning ร่วมกับแอปพลิเคชัน Blended Learning สูงกว่าการจัดการเรียนรู้ใช้การจัดการเรียนรู้ Active Learning ร่วมกับแอปพลิเคชัน Blended Learning อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ Active Learning ร่วมกับแอปพลิเคชัน Blended Learning เรื่อง การแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning, Blended Learning แอปพลิเคชัน, ความสามารถการแต่งคำประพันธ์กาพย์ยานี 11

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย

Developing of Reading and Spelling Abilities by Using Collaborative Group Learning
Management, CIRC for Grade 5 Students of Rattanachai School

พิมพ์กานต์ หวังกำกลาง¹ และ วิชลดา รอดแก้ว²
PimpakanWongkamklang¹ and Vichoiida Rodkaew²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315154@aru.ac.th ; ² Email: r.vichol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านสะกดคำก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำโดยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านสะกดคำด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC จำนวน 12 แผน 2) แบบทดสอบการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ และ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC มีประสิทธิภาพ 83.83/88.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ผลการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC หลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านสะกดคำด้วยการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ CIRC ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถ, การอ่านสะกดคำ, การจัดการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ CIRC

ผลของการใช้กิจกรรมเกมดิจิทัลที่มีต่อความสามารถการอ่านคำในแม่ ก กา
ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

The effects of using digital game activities on Mae Kor-ka word reading skills of students with
intellectual disabilities

คอดียะ หมาดthing¹ และ กิ่งสร เกาะประเสริฐ²
Khodiyah Madthing¹ and Kingsorn Kohprasert²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315250@aru.ac.th: ² Email: k kingsorn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์1)เพื่อศึกษาความสามารถการอ่านคำในแม่กกาโดยใช้กิจกรรมเกมดิจิทัลสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา2)เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำในแม่กกาโดยใช้กิจกรรมเกมดิจิทัลสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ก่อนและหลังการใช้กิจกรรมเกมดิจิทัล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ไม่มีความพิการซ้อน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนฉะเชิงเทราปัญญาคุณ จำนวน 3 คนได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1)แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเกมดิจิทัล 2)แบบประเมินความสามารถการอ่านคำในแม่กกา แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single Subject Design)โดยใช้วิธีหลายเส้นฐานต่างบุคคล (Multiple Baseline across Individuals) โดยแบ่งการทดลองเป็น 2 ระยะ : ระยะที่ 1) เส้นฐาน (A)บันทึกผลความสามารถการอ่านคำในแม่ ก กา ของเด็กทั้ง 3 คน โดยไม่มีการแทรกแซงใดๆจำนวน 3 ครั้ง ระยะที่ 2 (B) การจัดการกระทำเป็นการนำกิจกรรมเกมดิจิทัล มาทดลองใช้กับเด็กกลุ่มตัวอย่างระยะนี้ใช้เวลา5สัปดาห์จำนวน15ครั้งบันทึกผลความสามารถของกลุ่มตัวอย่างหลังการสอนแต่ละครั้งวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และ แสดงผลโดยกราฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลของความสามารถการอ่านคำในแม่ ก กา โดยใช้กิจกรรมเกมดิจิทัลอยู่ในระดับสูงขึ้น 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำในแม่ ก กา โดยใช้กิจกรรมเกมดิจิทัล สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาหลังการใช้กิจกรรมเกมดิจิทัลอยู่ในระดับสูงกว่าก่อนการทดลอง

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านคำในแม่ ก กา, นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา, กิจกรรมเกมดิจิทัล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่อง เลขยกกำลัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์”

The Developing academic achievement using a problem-based learning management model on exponents of Grade 7 students. Sena “Senaprasit” School

กชนิภา ใจปันทา¹ และ สิริร หาสาสนศรี²
Khotchanipa Chaipantha¹ and Sion Hasadsri²

¹ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315163@aru.ac.th; ² Email: hSION@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การพัฒนางานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1)เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/802)เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1โดย การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน(PBL)3)เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL)ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงทดลองรูปแบบกลุ่มเดียว ทำการวัดก่อนเรียนและหลังเรียน ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์” จำนวน 9 ห้อง ทั้งหมด 360 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/2 จำนวน 39 คนโดยกำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้การจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่อง เลขยกกำลัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน4 แผน มีความพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.77 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.21 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 และ 3)แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่1ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน(PBL) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.71 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (f), ค่าเฉลี่ย (\bar{x}), ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ร้อยละ, ค่า E 1 /E 2 และสถิติทดสอบค่า T แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (T-test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการสอนเรื่อง เลขยกกำลัง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (PBL) มีประสิทธิภาพ (E 1 /E 2) เท่ากับ 80.19/82.44 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2)หลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน(PBL) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3)ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (PBL) เรื่องเลขยกกำลัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด (

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบปัญหาเป็นฐาน (PBL), ความพึงพอใจ

ผลของการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ที่มีต่อความสามารถ
ในการรู้จักจำนวน 1-10 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
Effects of using mathematics activity sets to abilities
of counting numbers 1 - 10 of students with intellectual disabilities.

วาสนา ลอยเกตุ¹ และ กิ่งสร เกาะประเสริฐ²
Wassana Loykeat¹ and Kingsorn Kohprasert²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศิลปะ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศิลปะ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315085@aru.ac.th ² Email: k kingsorn@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ เรื่อง การรู้จักจำนวน 1 – 10 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเรียนรู้ด้านคณิตศาสตร์ ในการรู้จักจำนวน 1-10 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาและไม่มีควมพิการซ้อน จำนวน 3 คน กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 ได้มาจากการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดชุดกิจกรรมด้านคณิตศาสตร์2) แบบประเมินความสามารถการรู้จักจำนวน 1 – 10 แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มตัวอย่างเดี่ยว (Single Subject Design) โดยใช้วิธีหลายเส้นฐานต่างบุคคล (Multiple Baseline across Individuals) โดยแบ่งการทดลองเป็น 2ระยะ ระยะที่ 1 เส้นฐานบันทึกผลความสามารถการรู้จักจำนวน 1 – 10 ของเด็กทั้ง 3 คนโดยไม่มีกรแทรกแซงใดๆ จำนวน 3 ครั้ง ระยะที่ 2 การจัดกระทำนำชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์มาใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 5 สัปดาห์ จำนวน 20 ครั้งบันทึกผลความสามารถกลุ่มตัวอย่างหลังการสอนแต่ละครั้ง การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ และแสดงผลโดยกราฟ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ โดยใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ เรื่องการรู้จักจำนวน 1 – 10 อยู่ในระดับสูงชัน 2) นักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ หลังการทดลอง ใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ เรื่องการรู้จักจำนวน 1 – 10 สูงกว่าก่อนการทดลอง

คำสำคัญ: เด็กบกพร่องทางสติปัญญา, ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์, จำนวน 1 - 10

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

The Development of Learning Achievement by Using Think-Pair-Share Techniques on Integer, With Math Game, of matthayomseuksa 1 Student, Chomsurang Upatham School

ปิยะวดี ลีเจริญ¹ และ สิริร หาสาสน์ศรี²
Piyawadee Leecharoen¹ and Sion Hasadsri²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สิริร หาสาสน์ศรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315007@aru.ac.th; ² Email: hSION@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง จำนวนเต็ม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ก่อนเรียน และ หลังเรียน 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง จำนวนเต็มหลังการเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ เทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อเทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็มกลุ่มตัวอย่างนักเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 39คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยได้จากการจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง จำนวนเต็ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 2)แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็ม 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน- หลังเรียน เรื่อง จำนวนเต็ม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรนัยแบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และ 4)แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง จำนวนเต็ม สถิติที่ใช้ในการวิจัย หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้สูตรดัชนีค่าความสอดคล้อง (IOC) หาค่าความยากง่าย (P) หาค่าอำนาจจำแนก (D) ค่าเฉลี่ย () ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)และสถิติทดสอบค่า T แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่สัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า 1)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องจำนวนเต็มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับเกมคณิตศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง จำนวนเต็มหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับเกมคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพร้อยละ 87.70ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 80 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิด เรื่อง จำนวนเต็ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก(= 4.82 ,S.D.=0.20)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด, เกมคณิตศาสตร์, ความพึงพอใจ

การพัฒนาทักษะการเขียนเล่าเรื่อง โดยใช้วิธีการสอนแบบ CIRC ร่วมกับชุดแบบฝึกหัดการเขียน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
The Development of Storytelling Writing skills by Using CIRC Teaching Methods with
The Writing Exercise Set of Grade 8 Students

ณัฐธิชา ลิ่นนาค¹ และ วิชลดดา รอดแก้ว²
Nutthicha Linnak¹ and Vichollada Rodkaew²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315149@aru.ac.th ; ² Email: r.vichol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1)เพื่อเปรียบเทียบทักษะด้านการเขียนเล่าเรื่องก่อนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน 2)เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดย การสุ่มอย่างง่าย (Simple Randomsampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน จำนวน 6แผน 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนแบบอัตนัยเรื่องการเขียนเล่าเรื่องจำนวน3ข้อ3)แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1)ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนเล่าเรื่องก่อนและหลังเรียน โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ ร่วมมือ เทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียนนักเรียนมีคะแนนหลังการจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 2)ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การเขียนเล่าเรื่องก่อนและหลัง เรียน โดยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ร่วมกับแบบฝึกการเขียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมระดับมากผลการวิจัยที่ได้สอดคล้องสมมติฐานทั้ง 2 ข้อที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค CIRC,ชุดแบบฝึกทักษะการเขียน,การเขียนเล่าเรื่อง

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์
เรื่องประเภทของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1
โดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม**

Development of learning achievement in history subject: Types of historical evidence for
Mathayom 1 students. By organizing learning as a group process

ธนภรณ์ เงินดี¹ และ ชีระวัฒน์ มอนไธสง²
Thanaporn Ngoendee¹ and Teerawat Montaisong²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315192@aru.ac.th and ² Email: teerawatmontaisong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์1)ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์เรื่องประเภทของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2)เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1ที่เรียนด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม มีเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้(2) เกมประกอบการสอน(3) แบบทดสอบวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (4) แบบประเมินความพึงพอใจ โดยมีกลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้มที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 34 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องประเภทของหลักฐานทางประวัติศาสตร์การจัดการเรียนรู้ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มสถิติผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม เรื่อง ประเภทของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์80.49/94.60 โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนที่ได้รับการจัดการจัดการเรียนแบบกระบวนการกลุ่มในรายวิชาสังคมศึกษา เรื่องประเภทของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่1มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80 คือ 86.62/94.60 และ 2)นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มในรายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ประเภทของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ สรุปได้ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่ม, ชุดฝึกทักษะ

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพีระยานุเคราะห์ฯ 1

The Development of Diphthong Word Writing Skill By Using The Diphthong Word Writing Skill
Practice Package For The Third Grade Students of Peerayanukroh 1 Border Patrol Police
School

อนุชา พันตรี¹ และ รุ่งทิวา สุภานันท์²
Anucha Phantri¹ and Rungtiva Supanunt²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315237@aru.ac.th; ² Email: rungtiva@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ1)เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน80/802)เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ และ3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพีระยานุเคราะห์ฯ 1จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1)แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่3จำนวน10ชุด2)แบบทดสอบทักษะเขียนสะกดคำควบกล้ำและ3)แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเขียนสะกดคำควบกล้ำสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย () ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบ T แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะเขียนสะกดคำควบกล้ำ ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 90.25/86ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80ที่กำหนดไว้2)ทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเขียนสะกดคำควบกล้ำสูงกว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเขียนสะกดคำควบกล้ำอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ3)ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำอยู่ในระดับมากที่สุดสรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพีระยานุเคราะห์ฯ1ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักเรียนสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการเขียน, การเขียนสะกดคำควบกล้ำ, แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำควบกล้ำ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ
โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรพินิตพิทยาคาร
Development of learning achievement in mathematics on the subject of multiplication
using skill training For Grade 3 students Pornpinit Pittayakhan School

จิตสุภา กรัตนุถะ¹ และ อัครนันท์ สินธุประเสริฐ²
Jitsupha Karatnutha¹ and Akaranan Sinthuprasert²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315001@aru.ac.th; ² Email: ssirapop@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพรพินิตพิทยาคาร จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ ระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 แผน 2) แบบฝึกทักษะ เรื่องการคูณระดับประถมศึกษาปีที่ 3 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.72 และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์เรื่องการคูณสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.30/81.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, ความพึงพอใจ

การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการเขียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es)
ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐาน เรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Developing scientific communication skills in writing Using inquiry-based learning (5Es)
with learning activities using simulation as a basis About changing the state of matter
of students in grade 5

พลอยชมพู สุวพงษ์¹ และ พัชรภร พูลบุญ²
Ploychompoo Suwapong¹ and Patcharaporn Poolbun²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ ดร. พัชรภร พูลบุญ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315182@aru.ac.th; ² Email: ppatcharaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการเขียนเรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล (ภาวนารังสี) จำนวน 45 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานเรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร 2) แบบประเมินทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการเขียน และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานเรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัก

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการเขียนเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้เป็นระดับดีมีค่าเฉลี่ยของคะแนนที่เพิ่มขึ้น 6.88 คิดเป็นร้อยละ 22.9 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.10 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานเรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานะของสสาร มีค่าเฉลี่ย 4.38 คิดเป็นร้อยละ 87.5 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.14 สรุปได้ว่าการพัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการเขียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานเรื่องการเปลี่ยนแปลงสถานะของสสารนักเรียนได้เรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองตามความถนัด ความสนใจ การแสดงออกได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่มีความหลากหลายตลอดจนได้ทำกิจกรรมกลุ่มมีการวางแผนและสร้างแบบจำลองร่วมกับเพื่อนสมาชิกในกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับการทำงานของสมองส่งผลให้นักเรียนรู้สึกผ่อนคลายไม่มีความกังวลในการเรียนรู้จึงนำไปสู่การพัฒนาทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์ด้านการเขียนในทางที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5Es) แบบจำลองเป็นฐาน, ทักษะการสื่อสารทางวิทยาศาสตร์

การพัฒนาทักษะการคัดลายมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ Improving handwriting skills of students in grade 1 using skill training

วิสุดา แหยมนุด¹ และ สุพัตรา ฟ้าอ่อน²
Wisuda Yeamnud¹ and Supattra Faton²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email: 16315080@aru.ac.th¹; Email: pupoedu@aru.ac.th²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1.) เพื่อพัฒนาทักษะการคัดลายมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2.) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการคัดลายมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยหลังการใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเขาวนัฒน์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 5 คน ซึ่งได้มา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการคัด ลายมือ จำนวน 15 ชุดและแบบทดสอบวัดความสามารถในการคัดลายมือ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิง ทดลอง (Experimental Research) โดยใช้ รูปแบบการทดลองแบบกลุ่มเดียว (One Group Pretest Posttest Design) มีการทดสอบก่อนใช้และหลังใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ คือ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายซึ่งได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการคัดลายมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความสามารถในการคัดลายมือนักเรียนจำนวน 5 คนได้คะแนนก่อนการใช้แบบฝึกทักษะมีคุณภาพในระดับ ดี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20 หลังการฝึกทักษะ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 100 คุณภาพระดับพอใช้ ก่อนการฝึกทักษะมี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 80 หลังการใช้แบบฝึกทักษะ จำนวน 0 คนคิดเป็นร้อยละ 0 และมีคุณภาพระดับควรปรับปรุง ก่อนการใช้แบบ ฝึกทักษะ จำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0 หลังการใช้แบบฝึกทักษะจำนวน 0 คน คิดเป็นร้อยละ 0

คำสำคัญ: ทักษะการคัดลายมือ, แบบฝึกทักษะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย
ในวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง อ่านสนุก เขียนเพลิดเพลิน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดคานหัน

Development of Reading and Writing Achievement in Basic Thai Words In Thai Language
Using the Skill Set on Fun Reading and Writing Pleasure of 1 st grade students
at Wat Khan Ham School

ชรินทร์ เกิดโกคา¹ และ ประยูร บุญใช้²
Charinrat Kerdphokha¹ and Prayoon Boonchai²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315242@aru.ac.th; ² Email: prayoon@aru.ac.th@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะเรื่องอ่านสนุกเขียนเพลิดเพลินกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดคานหันให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง อ่านสนุก เขียนเพลิดเพลินกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง อ่านสนุกเขียนเพลิดเพลิน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดคานหัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 17 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดฝึกทักษะ เรื่อง อ่านสนุกเขียนเพลิดเพลิน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนและ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าว หน้าและการทดสอบด้วยสถิติที่ (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะเรื่องอ่านสนุกเขียนเพลิดเพลินกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดคานหัน ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้น มีค่าเท่ากับ 80.29/83.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องอ่านสนุกเขียนสบายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะ เรื่อง อ่านสนุก เขียนเพลิดเพลิน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การอ่าน การเขียนสะกดคำ ภาษาไทย ชุดฝึกทักษะ

การพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบนโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังน้อยวิทยาคม
Development of two-handed ball playing skills using student skill exercises
Mathayom 3, Wang Noi Wittayapoom School.

ชัยยศ ดีพยุง¹ และ ดร.วรวุฒิ ธาราวุฒิ²
Chaiyos Deephayung¹ and Vorawood Tarawood²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต(4ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ดร. สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315134@aru.ac.th; ² Email: Vorawood@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือบนโดยใช้แบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเล่นลูกสองมือบนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3 โรงเรียนวังน้อยวิทยาคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนโรงเรียนวังน้อยวิทยาคม จำนวน 30 คนได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือบน(การเซต) มี 3 แบบฝึก 1) แบบฝึกการเซตไปด้านหน้า 2) แบบฝึกการเซตไปด้านหลัง 3) แบบฝึกกระโดดเซต สถิติที่ใช้ในการวิจัยการหาค่าประสิทธิภาพของนวัตกรรม ค่าเฉลี่ยร้อยละ และความก้าวหน้า t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า1)ผลของการทดสอบการใช้แบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเล่นลูกสองมือบนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่3โรงเรียนวังน้อยวิทยาคม หลังการฝึกไปแล้ว 6 สัปดาห์ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.2 ส่วนคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ26.86 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 10.83 คะแนน เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้น(คะแนนความก้าวหน้า)ตั้งแต่7ถึง17คะแนนแสดงว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือบน(การเซต)มีผลทางการเรียน วิชาพลศึกษาสูงขึ้น

คำสำคัญ: การเล่นลูกสองมือบน,แบบฝึกทักษะ,ก่อนและหลังเรียน

ผลการใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการตีลูกโฟร์แฮนด์ และแบ็คแฮนด์ ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไว ในกีฬาเทเบิลเทนนิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล”

The Effects of forehand and backhand tabletennis training program for agility of Students Mathayom "Phachi soonthorn Wittayanukul School ";

สุวรรณา กล่อมฤทธิ์¹ และ ดร.วรวุฒิ ธาราวุฒิ²
Suwanna Klomrit¹ and Vorawood Tarawood²

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต(4ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

² ดร. สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email: 16315144@aru.ac.th; ² Email: Vorawood@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกทักษะการตีลูกโฟร์แฮนด์ และแบ็คแฮนด์ และ 2) พัฒนาทักษะการตีลูกโฟร์แฮนด์ และแบ็คแฮนด์ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาเทเบิลเทนนิส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1/1 โรงเรียนภาชี “สุนทรวิทยานุกูล” จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบ (อิลินอยส์อะจิลิตีรันเทส) 2) โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสานสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D), Dependent Samples t – test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบระดับความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาเทเบิลเทนนิส โดยการทดสอบ Illinois Agility run test ก่อนใช้โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน อยู่ระดับปานกลาง จำนวน 4 คน ระดับต่ำ จำนวน 5 คน ระดับต่ำมาก จำนวน 31 คน หลังการใช้โปรแกรม พบว่า มีการพัฒนาความคล่องแคล่วว่องไวดีขึ้น คือ ระดับดีมาก จำนวน 14 คน ระดับดี จำนวน 22 คน ระดับปานกลาง จำนวน 1 คน ระดับต่ำ จำนวน 3 คน 2) ผลการเปรียบเทียบระดับความคล่องแคล่วว่องไว ก่อนและหลังการฝึกโปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน จากผลการทดสอบ Illinois Agility Run test ก่อนใช้โปรแกรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.95 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.89 วินาที หลังใช้โปรแกรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.37 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.22 วินาที ส่วนต่างของค่าเฉลี่ยทั้งสองครั้ง เท่ากับ 6.58 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.67 สรุปได้ว่าจากการวิจัยในครั้งนี้ นักเรียนเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 1/1 พัฒนาการที่ดีด้านความคล่องแคล่วว่องไวดีขึ้น

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึกแบบผสมผสาน, ความคล่องแคล่วว่องไว, กีฬาเทเบิลเทนนิส

การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเรื่อง Vocabularies เกี่ยวกับทักษะชีวิตและอาชีพโดยใช้บอร์ดเกมบันไดงู
ของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิระยานุเคราะห์๑ จังหวัดสระแก้ว
Developing English speaking skills on Vocabularies about life and career skills using the snakes
and ladders game board of students at the Peerayanukroh Boys' Patrol Police School 1 Sa
Kaeo Province

เจริญทรัพย์ นันทะจินดา¹ และ ธานี ชุกำเน็ด²
Charoensap Nantajinda¹ and Dr.Thanee Chukamnerd²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร.สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315083@aru.ac.th; ²Email: Cthaneer@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาบอร์ดเกมบันไดงูเรื่อง Vocabularies ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2) เปรียบเทียบทักษะการพูดของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกมบันไดงูเรื่อง Vocabularies
3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกมบันไดงูเรื่อง Vocabularies ใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงทดลอง
ประชากรในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิระยานุเคราะห์๑ จำนวน 28 คน
กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิระยานุเคราะห์๑ จำนวน 8 คน
ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive-Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน
4 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) บอร์ดเกมบันไดงู และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกมบันไดงู
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) บอร์ดเกมบันไดงูเรื่อง Vocabularies ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ
82.19/90.63 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงกว่าก่อนการได้รับการจัดการเรียนรู้
โดยใช้บอร์ดเกมบันไดงูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้บอร์ดเกม
บันไดงูอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, บอร์ดเกม, ทักษะชีวิตและอาชีพ, โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

โรงเรียนพรพินิตพิทยาคาร

The Development of Learning Achievement in Thai Language Subject on The Clusters Articulation By Using Enhanced Reading Skill Exercises of Grade 5 in Pornpinit Pittayakhan School

นัจญวา อิสลาม¹ และ รัชดาภรณ์ ตัณฑิกุล²
najva islam¹ and Rachadaporn Tantikul²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315217@aru.ac.th; ²Email: trachadaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนพรพินิตพิทยาคาร จำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.50/85.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และ คำควบกล้ำไม่แท้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน ร้อยละ 12.7

**คำสำคัญ: การอ่านออกเสียง, แบบฝึกเสริมทักษะ, คำควบกล้ำ

ผลของการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน
เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

The Effect of the Using Learning Activity on Living Cells together with Game-based Learning
Management to Develop Learning Achievement of Grade 7 Students.

นริศรา ธรรมวิจารณ์¹ และ พัชรพล เกษธรรมพิทักษ์²

Naritsara Tumvijan¹ and Phatcharaphon Taothamphitak²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315014@aru.ac.th; ²Email: tphatcharaphon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐานตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผ่านการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 35 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายและกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต จำนวน 20 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน 5) แบบวัดประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน มีค่าประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 88 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84 มีประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม (E_1/E_2) สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องเซลล์ของสิ่งมีชีวิต ก่อนและหลังเรียน พบว่านักเรียนมีค่าคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 35 คน และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต ร่วมกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็น พบว่าโดยภาพรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.80, ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = 0.40)

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน, ผลการเรียนรู้

การพัฒนาทักษะการทดลองและผลการเรียนรู้ เรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลอง

The Development of Experimental Skills and Learning Achievement on Force and Movement of Objects for Grade 3 Students using Inquiry-based Learning (5E) together with the Experimental Skills Assessment Kit.

ธัญญารัตน์ บัวประดิษฐ์¹ และ พัทชรพล เกษธรรมพิทักษ์²
Tunyarat Buapradit¹ and Phatcharaphon Taothamphitak²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315257@aru.ac.th; ²Email: tphatcharaphon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลองเรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลองเรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลองเรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้อธิบายเรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุ โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลอง 2) ชุดประเมินทักษะการทดลองเรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุโดยใช้กระบวนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบด้วยสถิติที (t-test for dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) อยู่ในระดับคุณภาพดีมาก 2) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลองเรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ร่วมกับชุดประเมินทักษะการทดลองเรื่อง แรงกับการเคลื่อนที่ของวัตถุ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับความพึงพอใจมาก

คำสำคัญ: ทักษะการทดลอง, การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E), ชุดประเมินทักษะการทดลอง

การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกม Word search
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพุทธไธศวรารักษ์

The Development of English Vocabulary Writing and Spelling Skills Using Word search Game
for fourth-grade students at Watphutthaisawan School

นุรไอนี โตะดือราแม¹ และ ธมลธร ยอดมิ่ง²

Nur-i-nee Tohdueramae¹ and Thamonthon Yordming²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315239@aru.ac.th; ²Email: thamonthon.y@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม Word search 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมภาษาอังกฤษ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพุทธไธศวรารักษ์ จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดความสามารถทักษะการเขียนก่อนและหลังเรียน และ 2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป PSPP

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้เกมในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยจากคะแนนแบบสอบถาม เท่ากับ 4.51 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำศัพท์, เกม Word search

การพัฒนาทักษะทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์แสนสนุก
DEVELOPING MATHEMATICS SKILLS OF PRESCHOOL CHILDREN IN K.3 USING A SET OF FUN
MATHEMATICS GAMES.

ปิยรัตน์ พรหมชัย¹ และ ภัทราวรรณ จันทร์เนตร²
Piyarat Promchai¹ and Pattarawan Channate²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315123@aru.ac.th; ²Email: cpattarawan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์แสนสนุก 2) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 โรงเรียนวัดกระโถงทอง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) แผนการจัดกิจกรรมเกมการศึกษา การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์แสนสนุก 2) เกมการศึกษาสำหรับพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ จำนวน 4 เกม 3) แบบประเมินทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรม สถิติที่ใช้คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย \bar{X} และค่าตรวจสอบความสอดคล้อง (IOC)

ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์แสนสนุก โรงเรียนวัดกระโถงทอง มีการพัฒนาสูงขึ้นที่ร้อยละ 86.37 สูงขึ้นกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ไว้ที่ร้อยละ 75 มีการพัฒนาที่สูงขึ้นโดยคะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาได้เท่ากับร้อยละ 5.37/9.00 จากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างการจัดกิจกรรมเกมการศึกษาเด็กปฐมวัย มีพัฒนาการทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์สูงกว่าเกณฑ์ทุกคน และแสดงพฤติกรรมที่สะท้อนถึงพัฒนาการทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ ได้แก่ การแสดงความสนใจ ความกระตือรือร้น และความตั้งใจ ในขณะที่จัดกิจกรรมด้วยการซักถามขณะปฏิบัติกิจกรรม และให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 3 , ทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์, ชุดเกมคณิตศาสตร์แสนสนุก

โปรแกรมการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานกีฬาฟุตบอลที่ส่งผลต่อทักษะการรับ-ส่งลูกบอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ชั้นปีที่ ๕ โรงเรียนวัดพระงาม (อรรถกฤษณ์พระราชรัฐ)

The Effect of Basic football training program for receiving and passing skill
of student 4th grade Wat Phra ngam

พลพัฒน์ รัศมีนา¹ และ ดร.วรวุฒิ ธาราวุฒิ²
Phonlaphat Rasmina¹ and Vorawood Tarawood²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต(4ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร. สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315139@aru.ac.th; ²Email: Vorawood@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอล เรื่องการรับ-ส่งลูกบอล และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะกีฬาฟุตบอลก่อนและหลัง การฝึกโดยใช้โปรแกรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 5 โรงเรียนวัดพระงาม (อรรถกฤษณ์พระราชรัฐ) จำนวน 18 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบเรื่องการรับ-ส่งลูกบอลในกีฬาฟุตบอล สถิติที่ใช้ในการวิจัย 1) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3) การหาร้อยละความก้าวหน้าของผลการเรียนรู้ 4) การหาค่าทีแบบ Dependent (t-test dependent sampling)

ผลการวิจัยพบว่า 1) จากการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา รายวิชาทักษะกีฬาฟุตบอลจากการเรียนด้วย โปรแกรมการฝึกทักษะการรับ-ส่งลูกบอล ทำให้คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปว่าโปรแกรมการฝึกทักษะขั้นพื้นฐานกีฬาฟุตบอลที่ส่งผลต่อการรับ-ส่งลูกบอล ที่สร้างขึ้นสามารถพัฒนาผู้เรียนได้ตามที่กำหนดไว้ในสมมติฐาน

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึกทักษะ, การรับ-ส่งลูกบอล, กีฬาฟุตบอล

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา
Developing literacy skills Using exercises to read the sections with the correct spelling.

ชื่อ นางสาววิภารัตน์ บุญเขต และ ชื่อ นางสาวสุพัตรา พิภอ่อน
Wiparat Boonket and Miss Supattra Faton

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email: 16315198@aru.ac.th; Email: pupoedu@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อให้ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2) การพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านมาตราตัวสะกดตรงมาตรา ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการแบบทดสอบการเขียนคำตามคำบอก

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสามเพลง จำนวน 1 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง(Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกหัดเขียนตามคำบอกมาตราตัวสะกด มีค่าความสอดคล้องระหว่างแบบฝึกหัด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 2) แบบฝึกหัด ซึ่งสร้างแบบฝึกหัดโดยการศึกษาจากตำราสถิติที่ใช้ในการวิจัย 1) ค่าเฉลี่ย 2) ร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 สรุปได้ว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดสามเพลงผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 มีค่าสูงกว่าที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนสะกดคำ, แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ, ชุดฝึกทักษะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะ
เรื่อง การคูณทศนิยม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพระงาม (อรรถกฤษณ์ประชารัฐ)
Developing Mathematics Learning Achievement using Models Think - Pair Share with Skills
Exercise in Multiplying Decimals Grade 5 Wat Phra Ngam School (Atthakrit Pracharath)

ปภัตสร สาธรัตน์¹ และ ศิริรัตน์ ชาวนา²
Papatsorn Saturat¹ and Sirirat Chaona²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315006@aru.ac.th; ²Email: csirirat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณทศนิยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่องการคูณทศนิยม โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่อง การคูณทศนิยม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดพระงาม (อรรถกฤษณ์ประชารัฐ) จำนวน 16 คน ซึ่งได้มาโดยได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะประกอบด้วยแบบฝึกทักษะเรื่อง การคูณทศนิยม จำนวน 1 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 5 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการคูณทศนิยม จำนวน 20 ข้อ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ร้อยละของค่า E_1/E_2 และค่าสถิติ t-test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิดร่วมกับแบบฝึกทักษะเรื่อง การคูณทศนิยม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 84/87.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์หลังการเรียนเรื่อง การคูณทศนิยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เรื่องการคูณทศนิยม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 0.25) ประเด็นนักเรียนที่ความพึงพอใจสูงสุด 3 ประเด็น ได้แก่ เอกสารประกอบการเรียนทำให้เข้าใจเนื้อหาบทเรียนมากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.82) นักเรียนชอบที่สื่อการเรียนรู้ง่ายให้สนใจบทเรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.84) และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์มากขึ้น ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.78)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จัดการเรียนรู้แบบเพื่อนคู่คิด แบบฝึกทักษะ

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย

Development of reading comprehension skills by using English short stories
practice exercises of Mathayomsuksa 1 students at Ayutthaya Wittayalai School

วรารี เทียงเจริญ¹ และ กรกนก ฮับเปล²
Wararee Thiangcharoen¹ and Kornkanok Haplova²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315070@aru.ac.th; ²Email: k.hapl@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องสั้นภาษาอังกฤษและ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/6 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) แบบฝึกทักษะเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะและ 4) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ T และ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.5 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องสั้นภาษาอังกฤษ พบว่ามีภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, แบบสอบถามความพึงพอใจ

การพัฒนาทักษะการทดลอง เรื่องพลังงานเสียง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการทดลอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

Developing experimental skills about sound energy by Using inquiry-based learning (5Es) with an experimental skill training set of students in grade 5

จิตตินาถ พิมมะ¹ และ พัชรภร พูลบุญ²

Jittinat Pimma¹ and Patcharaporn Poolbun²

¹นักศึกษาลัทธิศรัทธาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. พัชรภร พูลบุญ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315180@aru.ac.th; ²Email: ppatcharaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียน เรื่องพลังงานเสียงโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการทดลอง 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการทดลอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยการสุ่มแบบเจาะจง โรงเรียนวัดพนัญเชิง (ไตรรัตน์ นายก) จำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการทดลอง เรื่องพลังงานเสียง 2) แบบวัดทักษะการทดลอง 3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการทดลอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 มีทักษะการทดลอง โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการทดลอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.57 คิดเป็นร้อยละ 67.80 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการทดลอง ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 คิดเป็นร้อยละ 87.50

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น (5Es) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการทดลองเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการทดลองด้วยตนเองจากสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการทำงานเป็นกลุ่ม โดยมีการวางแผนและออกแบบวิธีการทดลอง การบันทึกผลการทดลอง และวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผลการทดลอง จึงส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการทดลองได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะ 5 ชั้น, ชุดฝึกทักษะ, ทักษะการทดลอง

การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Developing reading comprehension skills Using the SQ4R teaching method, Mathayomsuksa 1,
Ayutthaya Wittayalai School

ไกรสร ศรีเจริญ¹ และ หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร²
Krisorn Sricharoen¹ and Nuengruethai Chavanalikhikorn²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์หนึ่งฤทัย ชวนะลิขิกร สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315058@aru.ac.th; ²Email: naamnueng37@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/11 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จ.พระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 45 คน ได้มาโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R เรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จ.พระนครศรีอยุธยา มีจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ 2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ เรื่อง การอ่านจับใจความ โดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จ.พระนครศรีอยุธยา โดยสร้างเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จ.พระนครศรีอยุธยา ที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ T-Test แบบ Dependent สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนอ่านจับใจความแบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านจับใจความ, วิธีการสอนแบบSQ4R, นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การพัฒนาทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล เรื่อง แรงโน้มถ่วงของโลก โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

Developing skills in drawing conclusions from data on the topic of Earth's gravity by Using 7E inquiry-based learning management with activity sets of students in grade 4

บัณฑิตา วงษ์วิหก¹ และ พัชรภร พูลบุญ²
Bunthita wongwihok¹ and Patcharaporn Poolbun²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. พัชรภร พูลบุญ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315258@aru.ac.th; ²Email: ppatcharaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการลงความเห็นจากข้อมูลของนักเรียนโดยใช้ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของ นักเรียนต่อ การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/2 โรงเรียนชุมชนเทศบาลวัดป่าโมกข์ (นรสีห์ วิทยาคาร) จำนวน 17 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม 2) แบบประเมินทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเที่ยงตรง

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีทักษะการลงความเห็นจากข้อมูลเพิ่มขึ้น จากระดับปานกลาง เป็นระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 4.83 คิดเป็นร้อยละ 32.2 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.08 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง แรงโน้มถ่วงของโลก อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.58 คิดเป็นร้อยละ 91.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7E ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน ได้ฝึกการลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและได้ฝึกการลงความคิดเห็นจากข้อมูลจากสถานการณ์ และเงื่อนไขต่าง ๆ ของ ชุดกิจกรรม ซึ่งผู้เรียน จะต้องมีการบันทึก ข้อมูลอย่างละเอียด เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อสรุป ตามความคิดและความเข้าใจของตนเอง อันเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการลงความเห็นจากข้อมูล ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบการสืบเสาะหาความรู้ 7E, ชุดกิจกรรม , ทักษะการลงความคิดเห็นจากข้อมูล

การพัฒนาการคิดรวบยอดของเด็กปฐมวัยด้วยการจัดกิจกรรมการพิมพ์ภาพกับแม่พิมพ์หลากหลาย
DEVELOPING THE CONCEPTUAL THINKING OF EARLY CHILDHOOD CHILDREN BY
ORGANIZING PICTURE PRINTING ACTIVITIES WITH VARIOUS MOLDS.

กัญญารัตน์ แก้วมัตย์¹ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทราวรรณ จันทร์เนตร²
Kanyarat Kaewmat¹ and Pattarawan Channate²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภัทราวรรณ จันทร์เนตร สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email: 16315117@aru.ac.th; ²Email: cpattarawan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการคิดรวบยอดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการพิมพ์ภาพกับแม่พิมพ์หลากหลาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยชาย-หญิง อายุระหว่าง 2-3 ปี จำนวน 27 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการพิมพ์ภาพกับแม่พิมพ์หลากหลาย 2) แบบทดสอบวัดการคิดรวบยอดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า การคิดรวบยอดของเด็กปฐมวัยหลังการทดลองจัดกิจกรรมการพิมพ์ภาพกับแม่พิมพ์หลากหลายสูงกว่าก่อนทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้ว พบว่า การคิดรวบยอดด้านสังเกต/รับรู้และด้านจำแนกความแตกต่างสูงกว่าก่อนการทดลอง

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย, การคิดรวบยอด, กิจกรรมการพิมพ์ภาพกับแม่พิมพ์หลากหลาย

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา สาระเศรษฐศาสตร์ เรื่องการออมและการลงทุน
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันทำกิจกรรม (TGT)
ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning : PBL)
Development Of Educational Achievement Economics About Savings And Investment Qf
Mathayom 2 Students Using The Learning Management Model Of Group Activity Competition
(TGT) Together With The Problem-Based Learning Management Model (PBL)**

**ธนพล กลิ่นน้ำหอม¹ และ ปิยะ มือนันต์²
Thanapon Klinnamhom¹ and Piya Meeanunt²**

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315228@aru.ac.th; ²Email: Piyatogether2516@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม (TGT) ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม (TGT) ที่ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ สาระเศรษฐศาสตร์ โดยใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม (TGT) ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) เป็นจำนวน 8 แผน 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระเศรษฐศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม (TGT) ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) แบบปรนัยเลือกตอบจำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้อง (IOC)ระหว่าง 0.67-1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 3) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน สาระเศรษฐศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม (TGT) ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test แบบ (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมสาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม (TGT) ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม (TGT) ที่ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) อยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระเศรษฐศาสตร์ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม (TGT) ร่วมกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้การใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning : PBL) สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยในครั้งนี้ 1) ควรจัดเวลาการสอนให้เหมาะสมต่อการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น 2) ผู้วิจัยควรติดตามพัฒนาการทางการเรียนของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง 3) ผู้วิจัยควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน อย่างต่อเนื่อง 4) ควรศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาทางการเรียนรู้และพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม ร่วมกับกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน และกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบอื่น ๆ ที่ต่างออกไป

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มแข่งขันกันทำกิจกรรม, รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

การเตรียมบทความวิจัยสำหรับงานประชุมวิชาการระดับปริญญาตรี
“ครูฯ กรุงเทพฯ” ครั้งที่ 2 ประจำปี พ.ศ. 2567 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี
Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

ชื่อ นางสาวเกษศรา เอกสันฐาน¹ และ ชื่อ อาจารย์นภัสสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี²
Miss Ketsara Aeksanthan¹ and Miss Napatsorn Lueangsaksri²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์นภัสสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322443@aru.ac.th; ²Email: lnapatsorn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และเพื่อเปรียบเทียบทักษะเรื่องการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดม่วงหวาน (ส่วน กระบวนยุทธ ประชาสรรค์) อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประจำปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดม่วงหวาน (ส่วน กระบวนยุทธ ประชาสรรค์) อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาจากวิธีเลือกนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านออกเสียงสัทอักษร (พินอิน) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาจีน เรื่อง สัทอักษร (พินอิน) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2) สื่อมัลติมีเดีย 3) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาจีน เรื่องสัทอักษร (พินอิน) การวิเคราะห์ข้อมูล ทำได้โดยการ วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยรวมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 เมื่อ พิจารณาคะแนนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 5 คน
2. ก่อนเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 10 คะแนน คะแนนต่ำสุด 8 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 9 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 0.7 และหลังเรียนโดย ใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนทำคะแนนสูงสุดได้ 17 คะแนน คะแนนต่ำสุด 16 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) 16.60 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 0.55 แสดงให้เห็นว่า หลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดีย นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงสัทอักษร(พินอิน) สูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ชุดฝึกทักษะ

ผลของนวัตกรรมเป้ถ่วงน้ำหนักที่มีผลต่อความเร็วในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัด
ประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์ุบำรุง)

Effects of weighted backpack innovation on speed in futsal of Grade 5 students from Wat
Pradu Songtham School (Chiyaphan Bamrung)

กิตติพันธ์ พินภาค¹ และ วัชรินทร์ เสมามอน²
Kittiphan Pinpark¹ and Watcharin Semamon²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315088@aru.ac.th ; ²Email: semamon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนานวัตกรรมเป้ถ่วงน้ำหนักที่มีผลต่อความเร็วในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์ุบำรุง) และ 2) เปรียบเทียบความเร็วก่อนและหลังการฝึกในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์ุบำรุง) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ ประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นวัตกรรมเป้ถ่วงน้ำหนัก มีความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 และแบบทดสอบความเร็วระยะ 20 เมตร มีความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบก่อนและหลังฝึกใช้นวัตกรรม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการทดสอบความเร็วระยะ 20 เมตร ก่อนการใช้นวัตกรรมเป้ถ่วงน้ำหนัก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.15 และหลังการฝึกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.13 โดยมีค่าเฉลี่ยความก้าวหน้าสูงขึ้นอยู่กับ 0.97 และ 2) ผลการเปรียบเทียบความเร็วในการวิ่งระยะ 20 เมตรที่ใช้นวัตกรรมเป้ถ่วงน้ำหนักก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 พบว่า สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า นวัตกรรมเป้ถ่วงน้ำหนักสามารถพัฒนาความเร็วในการวิ่งของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์ุบำรุง) ได้ตามที่กำหนดไว้ในสมมติฐาน

คำสำคัญ: นวัตกรรมเป้ถ่วงน้ำหนัก, ความเร็ว

การแก้ไขปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้องของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสุพรรณสนธิวงศ์พิทยา โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด
Correct Thai Word Writing Problems of Grade 4 students
at Suwaphansanitwongpittaya School by Using the Spelling Skills Exercises

นัฐนรี รารามนัส¹ และ ประยูร บุญไช้²
Natnaree Raramnat¹ and Prayoon Boonchai²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315244@aru.ac.th; ²Email: prayoon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) แก้ปัญหาการเขียนคำภาษาไทยไม่ถูกต้อง โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสุพรรณสนธิวงศ์พิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จำนวน 10 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนคำตามมาตราตัวสะกด 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ และ 3) แบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด สถิติที่ใช้ในวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test for dependent samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 83.14/86.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำในมาตราตัวสะกด อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การเขียนสะกดคำ แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ

เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องปัจจัยความเจริญสมัยอยุธยาและการปกครอง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อการเรียนรู้กิจกรรมเกมบิงโก

Subject: Development of academic achievement Regarding the factors of Ayutthaya period
prosperity and governance Grade 5 using learning media for bingo game activities

นพรุจ สวัสดิ์¹ และ ธีระวัฒน์ มอนไธสง²
Nopparut sawatdee¹ and Teerawat Montaisong²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนไธสง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315195@aru.ac.th; ²Email: teerawatmontaisong@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา สาระประวัติศาสตร์เรื่องปัจจัยความเจริญสมัยอยุธยาและการปกครอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อการเรียนรู้กิจกรรมเกมบิงโก 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อสื่อการเรียนรู้กิจกรรมเกมบิงโก วิชาประวัติศาสตร์สาระประวัติศาสตร์ เรื่องปัจจัยความเจริญสมัยอยุธยาและการปกครอง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดยม(เครือวรศรราชบุรุษบำรุง) อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 20 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการด้วยสื่อการเรียนรู้กิจกรรมเกมบิงโกแผนการจัดการเรียนรู้และแบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อการเรียนรู้กิจกรรมเกมบิงโก แล้ววิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเฉลี่ยร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อการเรียนรู้กิจกรรมเกมบิงโก มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 24.7 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.61 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.33 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน, กิจกรรมเกมบิงโก

การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนาบดี

The development of spelling reading skills using reading spelling exercises. For
prathomseuksa 4 students, Senabodee School

ศุภรัตน์ มีชอบ¹ และ จันทร์จิรา หาวิชา²

Mr. Suparat Meechob¹ and Janjira Havicha²

¹นักศึกษาคณะครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email : 16315158@aru.ac.th ,²Email : hjanjira@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนาบดีให้มีประสิทธิภาพ ผ่านเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนาบดี ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเสนาบดี กลุ่มเป้าหมายใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 ของโรงเรียนเสนาบดี อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยมีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ แบบประเมินความพึงพอใจการอ่านสะกดคำ แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.70 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 หรือ 89% สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า T (T-Test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำที่พัฒนาขึ้นนี้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.92/81.66 ผ่านเกณฑ์ 80/80 2) ทักษะการอ่านสะกดคำหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.5 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำในระดับมาก

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านสะกดคำ, แบบฝึกทักษะ, การอ่านสะกดคำ

การสร้างสรรคงานกระดาษแบบร่วมใจที่มีต่อพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

Collaborative paper craft creation has an effect on the social behavior of preschool children.

นางสาวจุฑาทิพย์ คิตพิณิจ¹ และ อาจารย์ณัฐชญา ธาราวุฒิ²
Juthathip Kitphinit¹ and Natchaya Tarawut²

¹นางสาวจุฑาทิพย์ คิตพิณิจ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ณัฐชญา ธาราวุฒิ อาจารย์ประจำสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315120@aru.ac.th; ²Email: noojoyful@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมงานกระดาษก่อนและหลังการทดลอง และ 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยกิจกรรมงานกระดาษ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนวัดฝั่งแฉด(บุญสืบวิชชนูปถัมภ์)อำเภอบางปะหัน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายโดยระยะเวลาในการทดลอง 16 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 25-30 นาที

รวม 16 ครั้งเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์การสร้างสรรคงานกระดาษแบบร่วมใจและแบบสังเกตพฤติกรรมด้านสังคมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความสอดคล้องระหว่าง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ One – Grop Pretest – Posttest Design สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่า t-test Dependent Sample

ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมด้านสังคมของเด็กปฐมวัยหลังการทำกิจกรรมสร้งสรรคงานกระดาษแบบร่วมใจสูงกว่าก่อนกิจกรรมสร้งสรรคงานกระดาษแบบร่วมใจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.1

คำสำคัญ: เด็กปฐมวัย, การจัดกิจกรรมสร้งสรรคด้วยกิจกรรมงานกระดาษ, พฤติกรรมด้านสังคม

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจโดยใช้แบบฝึกทักษะ
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง
"Developing English reading skills
for Matthayom 2 at Samphasamitbamrung Municipality School."

อรุณศิริ ศรีชื่น¹ และ ผศ.ดร. ภัทรพร หลั่งประยูร²
Arunsi Srichuen¹ and Asst.Prof.Dr. Patthaporn Langprayoon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315211@aru.ac.th; ²Email: patthaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกหัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ (82.24 /82.30) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจสถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ T-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพ เท่ากับ (82.24 /82.30) 2) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ, การอ่านภาษาอังกฤษ

ผลของโปรแกรมการฝึก SHMZ ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนวัดช่างเหล็ก(พิบูลเกียรติ)

Effects of the SHMZ training program on agility in futsal of Mathayom 3 students, Wat Chang Lek School (Phibun Kiat)

ณัฐวุฒิ แทนรัตน์¹ และ ประวิทย์ ประมาน²
Natthawut tanrat¹ and Prawit Pramann²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315137@aru.ac.th; ²Email: prawit@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึก SHMZ ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาฟุตบอล และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกโปรแกรมการฝึก SHMZ ก่อนและหลังการฝึก ที่มีผลต่อความคล่องแคล่วว่องไวในกีฬาฟุตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดช่างเหล็ก (พิบูลเกียรติ) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมการฝึก SHMZ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 และแบบทดสอบ Illinois Agility run test มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.88 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบความคล่องแคล่วว่องไวก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบระดับความคล่องแคล่วว่องไว จากผลการทดสอบ Illinois Agility Run test ก่อนใช้โปรแกรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.83 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.57 วินาที หลังใช้โปรแกรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.41 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 วินาที มีส่วนต่างของค่าเฉลี่ยทั้งสองครั้ง เท่ากับ 6.42 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.45 และ 2) ผลเปรียบเทียบระดับความคล่องแคล่วว่องไว ก่อนและหลังการฝึกโปรแกรมการฝึกแบบ XHMZ จากผลการทดสอบ Illinois Agility Run test ก่อนใช้โปรแกรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.83 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.57 วินาที หลังใช้โปรแกรม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.41 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.45 วินาที มีส่วนต่างของค่าเฉลี่ยทั้งสองครั้ง เท่ากับ 6.42 วินาที ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.12 สรุปได้ว่า โปรแกรมการฝึก SHMZ สามารถแก้ไขปัญหาความคล่องแคล่วว่องไวของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดช่างเหล็ก(พิบูลเกียรติ) ได้

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึก SHMZ, ความคล่องแคล่วว่องไว, กีฬาฟุตบอล

การพัฒนากิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมลายเส้นเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย
The Development of Art Activities for Drawing and Adding Lines To Promote
Creativity in Early Childhood Children.

แก้วมณี ศรีอนงค์¹ และ ธนาวรรณ รักษาพงษ์พานิช²
Kaewmanee Srianong¹ and Tanawan Raksapongpanich²

¹นักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ดร. สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315132@aru.ac.th; ²Email: nunatanawan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมลายเส้น และ 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความคิดสร้างสรรค์รายด้านของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมลายเส้น กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนวัดวังชะโด (สุภาราสราษฏร์อนุเคราะห์) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดประสบการณ์ศิลปะการวาดภาพต่อเติมลายเส้น 2) แบบประเมินความคิดสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมลายเส้นสูงขึ้น และความคิดสร้างสรรค์ก่อนการจัดกิจกรรมและระหว่างการจัดกิจกรรมศิลปะการวาดภาพต่อเติมลายเส้นในแต่ละช่วงสัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์, เด็กปฐมวัย, ศิลปะการวาดภาพต่อเติมลายเส้น

การพัฒนาการออกเสียงโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีนกลาง
สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา
Developing pronunciation using Mandarin reading skills exercises
for students For 1 year Vocational Certificate students
Phra Nakhon Si Ayutthaya Technical College

วนาพร โชติมณี¹ และ นภัตสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี²
Vanaporn Chotmanee¹ and Napatsorn Luengsakri²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์นภัตสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322203@aru.ac.th; ²Email: lnapatson@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลาง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ (T-Test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนกลางของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 แผนกเมคคาทรอนิกส์ วิทยาลัยเทคนิคพระนครศรีอยุธยา พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ, ภาษาจีน, การอ่านออกเสียง, นักเรียน

การพัฒนาความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย
โดยใช้หนังสือสามมิติประกอบปริศนาคำทาย
Developing the speaking ability of early childhood children
by using three-dimensional books with riddles.

อโนมา วรยศ¹ และ บุญไท เจริญผล²
Anoma Vorayos¹ and Boonthai Charoenpol²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บุญไท เจริญผล สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315041@aru.ac.th; ²Email: Boonthai@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหนังสือสามมิติประกอบปริศนาคำทาย ตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้หนังสือสามมิติประกอบปริศนาคำทาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยอายุระหว่าง 4 - 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2566 โรงเรียนชุมชนวัดศีลขันธาราม (วิทยาคม) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จำนวน 25 คน ซึ่งได้มา โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือสามมิติประกอบปริศนาคำทาย 2) แผนการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือสามมิติประกอบปริศนาคำทาย มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67 3) แบบทดสอบวัดความสามารถ ด้านการพูดของเด็กปฐมวัย 4) แบบประเมินวัดความสามารถด้านการพูดของเด็กปฐมวัย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน และ E1/E2

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาประสิทธิภาพของหนังสือสามมิติประกอบปริศนาคำทาย ให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ ผู้รายงานพัฒนาขึ้นเท่ากับ 80.22/87.54 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดของเด็ก ปฐมวัย อายุ 4 – 5 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้หนังสือสามมิติประกอบปริศนาคำทาย หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง เท่ากับ 8.25 และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง เท่ากับ 10.68 มี คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 2.16 ($t = 11.45$)

คำสำคัญ: หนังสือสามมิติ, ปริศนาคำทาย, การพูด, พัฒนาการพูด, เด็กปฐมวัย

ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานชุดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสระเอี้ยและสระอัว
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร

"The outcomes of integrative, proactive learning activities aimed at developing the vowel
reading skills of Vowels Ere and Oor among first-grade students of Chumchon Pomphet
School."

นางสาวฐิตาภา แยมสะอาด¹ และ ดร.สุมน ไวยบุญญา²
Thitapa Yaemsaard¹ and Dr.Sumon Waiboonya²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315102@aru.ac.th; ² Email: mookdajaidee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สาระภาษาไทย โดยการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานชุดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสระเอี้ย สระอัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านสระอ่านสระเอี้ย สระอัว ก่อนและหลังเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการอ่านสระอ่านสระเอี้ย สระอัว กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 22 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.95 2) แบบประเมินทักษะการอ่านสระอ่านสระเอี้ยและสระอัว สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานชุดกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสระอ่านสระเอี้ย สระอัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร มีค่าดัชนีความสอดคล้องในภาพรวมของแผนเท่ากับ 0.95 และสามารถพัฒนาทักษะการอ่าน สระเอี้ยและสระอัว ของนักเรียนได้ โดยมีผลคะแนนเฉลี่ยของการประเมินทักษะการอ่าน สระเอี้ยและสระอัว เท่ากับ 17.47 และ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านสระเอี้ยและสระอัว ของนักเรียนระหว่างก่อนและหลังการใช้แผนการจัดการเรียนรู้พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แผนการจัดการเรียนรู้เชิงรุกผสมผสานชุดกิจกรรม, ทักษะการอ่านสระเอี้ยและสระอัว

การพัฒนาทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสตรีอ่างทอง
Developing mathematical problem-solving skills using SSCS learning management
of secondary 1 students at Satri Angthong School

ธีรนนท์ จำปาเงิน¹ และ ปิยะธิดา ทองอร่าม²
Teeranan Champangoen¹ and Piyathida Tongaram²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315168@aru.ac.th; ²Email: piyathida.to@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS ให้มีคุณภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/5 โรงเรียนสตรีอ่างทอง จำนวน 40. คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS เรื่องเลขยกกำลัง จำนวน 6 แผน เวลา 8 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่องเลขยกกำลัง แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .75 ข้อ 3) แบบประเมินวัดความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS เรื่องเลขยกกำลัง จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่า t แบบ dependent samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS เรื่องเลขยกกำลัง ที่พัฒนามีคุณภาพเท่ากับ 78.26/81.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 และ 2) ทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์หลังเรียนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS เรื่องเลขยกกำลัง สูงกว่าก่อนเรียนการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS เรื่องเลขยกกำลัง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.82 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .15

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้รูปแบบ SSCS , การแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ , ความพึงพอใจ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศษส่วน โดยใช้แบบฝึกทักษะ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสนาบดี

Development of learning achievement on fractions by using the skills training of grade 5
students, Senabdi School

นภัสกร มั่นยิ่ง¹ และ ปิยะธิดา ทองอร่าม²

Napassakon manying¹ and Piyathida Tonaram²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315169@aru.ac.th; ²Email: piyathida.to@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง เศษส่วน ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสนาบดี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสนาบดี จำนวน 100 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนเสนาบดี จำนวน 33 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ คือ (1) ชุดแบบฝึกทักษะเรื่อง เศษส่วน (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง เศษส่วน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าที (t-test) และทดสอบประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ที่ผู้วิจัยรายงานพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 83.16/85.05 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ (2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเสนาบดี มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์เรื่อง เศษส่วน โดยใช้แบบฝึกทักษะ อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ชุดฝึกทักษะ, ความพึงพอใจ

การพัฒนาชุดเกมการเล่นเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย The Development of playing game sets to promote self-awareness in early childhood

รัชพร ยอดสุข¹ และ สุภัทรา คงเรือง²
Radchaporn Yodsuk¹ and Supatthara Kongruang²

¹นักศึกษา สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Email: 16315126@aru.ac.th, Email: ksupatthara@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาชุดเกมการเล่นเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย 2) เพื่อเปรียบเทียบการตระหนักรู้ในตนเองของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้ชุดเกมการเล่น กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาล 3 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 16 คน โรงเรียนมาลาอิสสระเคราะห์ ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ชุดเกมการเล่นเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้ในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยประกอบด้วย 4 ชุด ได้แก่ ชุดเกมแยกประเภทขยะ ชุดเกมขยะที่สัมพันธ์กัน ชุดเกมล้อโตโตเกี่ยวกับขยะ ชุดเกมขยะกระโดดตามตัวเลข มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67 – 1.00 2) แบบประเมินพฤติกรรมการตระหนักรู้ในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67 – 1.00 3) แบบทดสอบความสามารถการตระหนักรู้ในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 - 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลวิจัยพบว่า 1) ชุดเกมการเล่นเพื่อส่งเสริมการตระหนักรู้สำหรับเด็กปฐมวัย ชุดที่ 1 มีค่าคะแนนการตระหนักรู้ในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัย อยู่ในระดับ ปานกลาง ชุดที่ 2 3 และ 4 มีค่าอยู่ในระดับ สูง 2) ผลคะแนนความสามารถการตระหนักรู้ในตนเองสำหรับเด็กปฐมวัยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ชุดเกมการเล่น การตระหนักรู้ในตนเอง เด็กปฐมวัย

การพัฒนาทักษะการส่งลูกบอลโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูก 2 มือระดับอกในกีฬาบาสเกตบอล
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา(ฝ่ายมัธยม)
Developing basketball delivery skills using chest-level 2-handed ball skills exercises in
basketball for students in Mathayom Suksa 3, Demonstration School of Ayutthaya Rajabhat
University (Secondary Dept.)

อมิตา พงษ์พิภกิจ¹ และ วัชรินทร์ เสมามอน²
Amita Pongpikid¹ และ Watcharin Semamon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำวิชา สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315252@aru.ac.th; ²Email: Semamon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการส่งลูกบอลโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูก 2 มือระดับอกในกีฬาบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา(ฝ่ายมัธยม) ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบทักษะการส่งบอลระดับอกก่อนและหลังฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา(ฝ่ายมัธยม) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 32 คน ซึ่งได้มาโดยแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการส่งลูกบอลโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูก 2 มือระดับอก 2) แบบทดสอบความแม่นยำในการรับส่งบอล2มือระดับอกในกีฬาบาสเกตบอล สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย(\bar{X}) ,ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ,และทดสอบสถิติค่า t – test dependent samples

ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างก่อนการฝึกทักษะการส่งลูกบอลโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูก 2 มือระดับอกในกีฬาบาสเกตบอลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.97 2) กลุ่มตัวอย่างหลังการฝึกทักษะการส่งลูกบอลโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูก 2 มือระดับอกในกีฬาบาสเกตบอลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.00 สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของทักษะการส่งลูกบอลโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูก 2 มือระดับอกในกีฬาบาสเกตบอลในช่วงหลังการฝึกสูงกว่าก่อนฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการส่งลูกบอลโดยใช้แบบฝึกทักษะการเล่นลูก 2 มือระดับอกในกีฬาบาสเกตบอล, แบบฝึกทักษะความแม่นยำในการรับส่งลูกบอล

ผลของโปรแกรมการฝึกกระโดดที่มีต่อพลังของกล้ามเนื้อขาในการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศ
ของกีฬาฟุตซอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตู่ชัย
Effects of a fence jumping training program on the power of leg muscles in aerial jumping
in futsal for students, Grade 5, Pratu Chai School

อิทธิชัย คมคาย¹ และ เสาวลักษณ์ ประมาน²
Ittichai komkay¹ and Saowaluk Pramann²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315145@aru.ac.th; ²Email: saowaluk57@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกกระโดดที่มีต่อพลังของกล้ามเนื้อขาในการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศของกีฬาฟุตซอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตู่ชัย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบพลังของกล้ามเนื้อขาก่อนและภายหลังใช้โปรแกรมฝึกกระโดด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตู่ชัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 40 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการฝึกกระโดด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.88 และแบบทดสอบพลังของกล้ามเนื้อขา มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบพลังของกล้ามเนื้อขาก่อนและภายหลังใช้โปรแกรมการฝึกกระโดด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลของโปรแกรมการฝึกกระโดดที่มีต่อพลังของกล้ามเนื้อขาในการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศของกีฬาฟุตซอล ก่อนใช้โปรแกรมฝึก มีค่าเฉลี่ย 54.7 และภายหลังใช้โปรแกรมฝึกสัปดาห์ที่ 8 มีค่าเฉลี่ย 58.9 และ 2) ผลการเปรียบเทียบพลังของกล้ามเนื้อขา ระหว่างก่อนและภายหลังใช้โปรแกรมฝึกกระโดด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังจากใช้โปรแกรมการฝึกกระโดด สรุปได้ว่า โปรแกรมการฝึกกระโดด สามารถพัฒนาพลังของกล้ามเนื้อขาที่มีผลต่อการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศในกีฬาฟุตซอลได้ โดยมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่มีต่อการฝึก คือ ควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการฝึก ทั้งร่างกายและอุปกรณ์ ควรฝึกอย่างสม่ำเสมอ ฝึกตามโปรแกรมทั้งหมดที่วางไว้ ควรตั้งใจฝึกและฝึกให้ครบตามเวลา

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึกกระโดด, พลังกล้ามเนื้อ, กระโดด

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาหน้าที่พลเมืองเรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวันและสิทธิมนุษยชน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐาน(PBL)ร่วมกับเกมการศึกษา

Development of learning achievement in civic duties regarding laws in daily life and human rights. Secondary school year 3 using a problem-based learning process (PBL) combined with educational games.

นายรัฐภูมิ ม่วงไทย¹ และ ปิยะ มือนันต์²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315231@aru.ac.th; ²Email: Piyatogether2516@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐานผสมผสานเกมการศึกษา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหน้าที่พลเมือง เรื่องกฎหมายในชีวิตประจำวันละสิทธิมนุษยชน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐาน(PBL)ร่วมกับเกมการศึกษา ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนท่าเรือ “นิตยานุกูล” จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษารายวิชาสังคมศึกษา 2) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) แบบสอบถามความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4) เกณฑ์การประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา 5) เกม บอร์ดเกมชุดกิจกรรมการเรียนรู้สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา คำนวณจากสูตร KR – 20 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบ (IOC) ค่าความเชื่อมั่น ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่า (t – test) แบบ dependent วิเคราะห์แบบสอบถามความพึงพอใจด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบราค

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐาน(PBL)ร่วมกับเกมการศึกษา วิชาหน้าที่พลเมืองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้จัดทำได้ค่าเท่ากับประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 45.16/81 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐาน(PBL)ร่วมกับเกมการศึกษา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐาน(PBL)ร่วมกับเกมการศึกษา วิชาหน้าที่พลเมืองโดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ควรมีการนำเอารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐาน(PBL)ร่วมกับเกมการศึกษา ไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองในเรื่องอื่น ๆ อีก เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างคงทน และสามารถนำเอาความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไปได้ 2) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาหน้าที่พลเมืองตามการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางปัญหาเป็นฐาน(PBL)ร่วมกับเกมการศึกษา ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในบทเรียนอื่น และระดับชั้นอื่นๆ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แนวทางปัญหาเป็นฐาน, เกมการศึกษา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การพัฒนาการออกเสียงวรรณยุกต์โดยใช้คำศัพท์ภาษาจีน Development of tone pronunciation using Chinese vocabulary

ปฏิภาณ พวงแย้ม¹ และ สุชนา หลงเจริญ²
Patipan puangyeam¹ and Suchana Longjaroen²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สุชนา หลงเจริญ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322441@aru.ac.th; ² Email: lsuchana@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาในการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 จำนวน 39 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าสถิติที (t - test)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1/1 มีผลสัมฤทธิ์ในการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีนโดยใช้แบบประเมินการอ่านออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาจีน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: วรรณยุกต์, แบบฝึกทักษะ, ภาษาจีน, นักเรียน

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนพิธีโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค
LT (Learning Together) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสนาบดี**
Development of academic achievement in social studies
on important Buddhist days and meetings by organizing collaborative learning using LT
(Learning Together) of 6th grade students.Senabodee School

นางสาวสารिता ศรีดาวเรือง¹ และ ดร.สมกมล กาญจนพิบูลย์²
Miss Sarisa Sridaoreaung¹ and Dr.Somkamol Kanchanapiboon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16215060@aru.ac.th, ²Email: ksomkamol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสังคมศึกษา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และศาสนพิธีโดยการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) วิชาสังคมศึกษา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา และศาสนพิธีโดยการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนเสนาบดี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรูแบบโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย \bar{X} ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test แบบ (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรูแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) วิชาสังคมศึกษา เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนพิธี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) วิชาสังคมศึกษา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนพิธีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนพิธี โดยการจัดการเรียนรูแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT (Learning Together) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเสนาบดี สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี

คำสำคัญ: การเรียนรูแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค LT, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, พระพุทธศาสนา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของสาร
โดยใช้การจัดการแบบกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง)

Development of academic achievement and scientific experimentation skills on the topic of
change of substances By using the 5-step inquiry process management method together with
the use of learning activity sets of students in Grade 5, Wat Khok Chang School(Rad Bamrung)

แพรว งามนิมิตร¹ และวิชชุดา พลายนอก²

Praew Ngamnimit¹ and Witchuda Pongyongnok²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315186@aru.ac.th; ²Email: witchuda.wp@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของสาร ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการทดลอง โดยใช้การเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งกำลังศึกษาในรายวิชาวิทยาศาสตร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) จำนวน 25 คน โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของสาร จำนวน 5 แผน 9 คาบเรียน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน และหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) แบบวัดทักษะการทดลองทางวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลทำได้โดยหาค่าค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ T-Test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.6 คะแนน และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 15.79 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) 1.86 ดังนั้น ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) ผลการวิเคราะห์คะแนนทักษะการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ทักษะการทดลองมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 10.42 และหลังเรียนเท่ากับ 15.08 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น ร่วมกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของสาร ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงขึ้น และมีทักษะการทดลองดีที่ยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะการทดลอง, การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ 5 ขั้น, ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเปลี่ยนแปลงของสาร

การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดอินทกัลยา

Improving reading comprehension ability using cooperative learning, jigsaw technique
of grade students at 4 a Wat Inkalaya school

หทัยกาญจน์ กล้าหาญ¹ และ รุ่งทิวา สุภานันท์²
Hathaikan Klahan¹ and Rungtiva Supanunt²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315053@aru.ac.th, ²Email: Rungtiva.s@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ 80/80 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดอินทกัลยา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบ One group Pretest Posttest Design เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ จำนวน 4 แผน แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แบบฝึกการอ่านจับใจความจำนวน 4 ชุด และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ T แบบ Dependent (T-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์ มีประสิทธิภาพ 84.07/86.90 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์สามารถพัฒนาด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนได้ดีขึ้น

คำสำคัญ : การอ่านจับใจความ, ความสามารถในการอ่านจับใจความ, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคจิกซอร์

ผลของโปรแกรมฝึกทักษะการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3
โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร

The results of the table tennis ball-serving skills training program for Mathayom 1/3 students.
Pom Phet Community School

ลัคณา ยอดแก้ว¹ และ สมชาย สุวรรณะ²
Lakkhana yotkao¹ and Somchay suwan²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315096@aru.ac.th; ²Email: Somchays3414@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิส ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร และ 2) เปรียบเทียบผลการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิส ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวนทั้งสิ้น 36 คน เป็นเพศชาย 24 คน และหญิง 12 คน ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบทักษะการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิส 0.88 และโปรแกรมการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิส 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบทักษะการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิส ก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 สถิติที่ใช้ ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า

1) ผลการพัฒนาทักษะการเสิร์ฟหน้ามือลูกเทเบิลเทนนิสก่อนการฝึกมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 23.03 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.87 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 30.78 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.40 และทักษะการเสิร์ฟหลังมือลูกเทเบิลเทนนิสก่อนการฝึกมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 24.56 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.77 และหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 31.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.12 ซึ่งคะแนนหลังการฝึกสูงกว่าคะแนนก่อนการฝึก 2) ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิสระหว่างก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 6 พบว่า มีคะแนนสูงกว่าก่อนการฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า โปรแกรมการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิส ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถนำไปพัฒนาทักษะการเสิร์ฟแบบหน้ามือและหลังมือให้นักเรียนได้

คำสำคัญ: ทักษะการเสิร์ฟลูกเทเบิลเทนนิส, เทเบิลเทนนิส

ผลการพัฒนาทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ในกีฬาแชร์บอลสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

The results of the development of one-handed over-the-shoulder control and monitoring
skills in the shareball sport for the metal class, Year 4

Watrattanachai School Phra Nakhon Si Ayutthaya Province

วัลลภ วุฒิพัคค์¹ และ ประวิทย์ ประมาน²

Wanlop wutthpak¹ and Prawit Praman²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315235@aru.ac.th; ²Email: prawit@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ในกีฬาแชร์บอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ในกีฬาแชร์บอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 และแบบทดสอบทักษะการส่งบอลมือเดียวเหนือไหล่ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.88 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบทักษะการส่งบอลมือเดียวเหนือไหล่ก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทีแบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการทดสอบทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.30 และภายหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 8.75 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยการพัฒนาสูงขึ้น 3.45 และ 2) ผลการเปรียบเทียบผลทดสอบทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ในกีฬาแชร์บอล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ สามารถพัฒนาทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่ในกีฬาแชร์บอลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้

คำสำคัญ: ทักษะการส่งลูกบอลมือเดียวเหนือไหล่, กีฬาแชร์บอล

ผลของโปรแกรมฝึกทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัย

Results of the program to practice futsal ball passing skills with the inside of the foot for Mathayom 3 students at Uthai School.

วงศ์ธร เจ็กจัน¹ และ สมชาย สุวรรณะ²
Wongsathorn Jekjun¹ and Somchay suwan²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315097@aru.ac.th, ²Email: Somchays3414@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในก่อนฝึกและหลังฝึกด้วยโปรแกรมฝึกเพื่อพัฒนาทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัย และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอุทัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 19 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเลือกเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมฝึกทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยมีความสอดคล้อง ทุกโปรแกรมฝึกมีค่าเท่ากับ 0.67-1.00 และแบบทดสอบทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67-1.00 และแบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งเป็นมาตราประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.67-1.00 และมีความเที่ยงเท่ากับ 0.42 สถิติที่ใช้การวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการเปรียบเทียบทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ก่อนฝึกด้วยโปรแกรมฝึก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.79 และหลังฝึกด้วยโปรแกรมฝึก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.37 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังฝึกสูงกว่าก่อนฝึก

2) ความพึงพอใจในการฝึกนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 เมื่อพิจารณาความพึงพอใจรายข้อพบว่า มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ได้เรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงและชอบกิจกรรมการฝึกด้วยโปรแกรมฝึกทุกขั้นตอน โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.29 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.69 รองลงมา คือ โปรแกรมฝึกทำให้ส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านในได้ง่ายขึ้นจริง โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.24 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.74 และของนักกีฬาฟุตบอลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก คือ โปรแกรมฝึกมีการเรียงลำดับจากง่ายไปยาก โดยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.09 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.68

คำสำคัญ: โปรแกรมฝึกทักษะการส่งลูกฟุตบอลด้วยข้างเท้าด้านใน, ความพึงพอใจของนักเรียน

ผลของการใช้โปรแกรมการฝึกที่มีผลต่อทักษะการเลี้ยงลูกบอลของกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผักไห่สุทธาประมุข

Effects of using a training program that affects ball dribbling skills.
of futsal of Mathayom 2 students at Phakhai Suttapramuk School

ชินวัตร พุ่มโพธิ์¹ และ ชนกานต์ ชาวสำลี²
Chinnawat Phumpho¹ and Chanakarn Khaosamlee²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

1Email: 16315136@aru.ac.th; 2Email: chanakarn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการฝึกที่มีผลต่อทักษะการเลี้ยงลูกบอลของกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผักไห่สุทธาประมุข 2) เปรียบเทียบทักษะการเลี้ยงลูกบอลของกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผักไห่สุทธาประมุข กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 31 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการฝึกทักษะการเลี้ยงลูกบอลของกีฬาฟุตซอล มีค่าความเที่ยงตรง 1.0 และแบบทดสอบการเลี้ยงลูกบอล มีค่าความเที่ยงตรง 1.0 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบการเลี้ยงลูกบอลก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาผลการใช้โปรแกรมการฝึกทักษะกีฬาฟุตซอลการเลี้ยงลูกบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผักไห่สุทธาประมุข ก่อนการฝึกมีค่าเฉลี่ย 7.8 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.31 และหลังการใช้โปรแกรมการฝึกสัปดาห์ที่ 8 มีค่าเฉลี่ย 7.81 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 17.31 และ 2) ผลการเปรียบเทียบทักษะการเลี้ยงบอลของกีฬาฟุตซอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนผักไห่สุทธาประมุข ระหว่างก่อนการฝึกกับหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 พบว่า สูงกว่าก่อนการใช้โปรแกรมการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: ทักษะการเลี้ยงลูกบอล, กีฬาฟุตซอล

โครงการวิจัย เรื่อง การพัฒนาการอ่านภาษาจีน จากการใช้วงล้อสะกดคำ
สำหรับนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 5

The Development of Improving Chinese reading skills by the spelling wheel
for Grade 5 student at Panitandekdee School

กัญญ์วรา เทพทัม¹ และ นภัตสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี²
Kunwara Thepthum¹ and Napatson Luengsakri²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์นภัตสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

Email: 16322198@aru.ac.th; Email: lnapatson@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบการอ่านภาษาจีนก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงล้อสะกดคำ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการจำคำศัพท์ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงล้อสะกดคำ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 20 คน ของโรงเรียนปณิธานเด็กดี ซึ่งได้มาจากการเลือกนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องการจดจำคำศัพท์และมีทักษะด้านภาษาและสติปัญญาที่แตกต่างกัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) วงล้อสะกดคำ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน และ 3) แบบประเมินการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการหาค่าร้อยละ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ การหาค่าดัชนีความ สอดคล้อง IOC ของความคิดเห็นในการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ การหาค่าความเที่ยงแบบสอดคล้องภายใน ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอน บาดจากโปรแกรมสำเร็จรูป PSPP ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วงล้อสะกดคำ พบว่า ในภาพรวมวงล้อสะกดคำ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 84.2/91.1 และ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการจำคำศัพท์ก่อนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ วงล้อสะกดคำ สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนา, ทักษะการออกเสียง, ภาษาจีน, วงล้อสะกดคำ, พินอิน (pinyin)

การพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำร่วมกับเกมจับคู่ประสมคำกับภาพ
developing reading and spelling skills of students in grade 2 Using exercises to practice
reading and spelling skills along with matching games to mix words with pictures

สุพิชชา ลิ้มประเสริฐศักดิ์¹ และ จิราภรณ์ มีสง่า²
Suphitcha Limprasertsak and Jiraporn Meesanga²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315111@aru.ac.th; ²Email: jiramee@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำร่วมกับเกมจับคู่ประสมคำกับภาพ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านสะกดคำก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำร่วมกับเกมจับคู่ประสมคำกับภาพ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 คน ซึ่งได้มาโดย การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำร่วมกับเกมจับคู่ประสมคำกับภาพ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า 2.)แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำร่วมกับเกมจับคู่ประสมคำกับภาพ มีค่าเท่ากับ 80.88/80.44 และ 2) ทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านสะกดคำร่วมกับเกมจับคู่ประสมคำกับภาพ สูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ชุดฝึกทักษะ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานสระแสนสนุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำ
ที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย
Learning management by using "Sara Saen Sanuk" tales for enhancing first-grade students'
spelling abilities through enjoyable vowel-rich narratives at Rattanachai Municipal School.

รุ่งรัตน์ กาญจนเรखा¹ และ ดร.สุมน ไวยบุญญา²
Rungrat Kanjanareka¹ and Dr.Sumon Waiboonya²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 1631221@aru.ac.th; ²Email: mookdajaidee@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานสระแสนสนุก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานสระแสนสนุก กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือก แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) หนังสือนิทานสระแสนสนุก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 3) แบบประเมินความสามารถในการอ่านสะกดคำ ก่อนเรียนและหลังเรียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย \bar{X} ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานสระแสนสนุกเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้ 1) ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานสระแสนสนุกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 94.76/90.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดตามมาตรฐาน 80/80 2) ความสามารถในการอ่านสะกดคำที่ประสมด้วยสระเสียงยาว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือนิทานสระแสนสนุก พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: ความสามารถในการอ่านสะกดคำ, หนังสือนิทาน

การพัฒนาการเคลื่อนไหว เดิน วิ่ง
กระโดดโดยใช้โปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหว
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดโตนดเตี้ย

Development of movement, walking, running Jump using a motor skills
training program For 4rd grade students, Wattanodtia School

กิตติธัช โพลังสกุล¹ และ สมชาย สุวรรณ²
Kittithat polangsakul and Somchai Suwanna

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315087@aru.ac.th; ²Email: somchAys3414@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกทักษะ การพัฒนาการเคลื่อนไหว เดิน วิ่ง กระโดดโดยใช้โปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหว 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการพัฒนาการเคลื่อนไหว เดิน วิ่ง กระโดดโดยใช้โปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหว ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนโรงเรียน วัดโตนดเตี้ย จำนวน 60 คน กลุ่มตัวอย่างทำการเลือกแบบเจาะจง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือโปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหว โดยทำการฝึกเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 ครั้ง มีการทดสอบการเคลื่อนไหว เดิน วิ่ง กระโดด ก่อนการฝึกและหลังการฝึก นำผลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาเรื่อง การเคลื่อนไหวก่อนและหลังเรียนใช้สถิติทดสอบค่า "ที" (Independent t test) และทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยวิธีของ Bonferroni ซึ่งกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ผลการวิจัย พบว่า ผลของการทดสอบการใช้โปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหวสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/1 โรงเรียนวัดโตนดเตี้ย หลังการฝึกไปแล้ว 6 สัปดาห์ โดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 10.09 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.63 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น + 12.54 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้น (คะแนนความก้าวหน้า) ตั้งแต่ +8 ถึง +15 คะแนน แสดงว่านักเรียนที่เรียนจากโปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหวมีผลทางการเรียนวิชาพลศึกษาสูงขึ้นคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 10.09 และ 22.63 ตามลำดับ โดยมีค่าร้อยละความก้าวหน้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษา เท่ากับร้อยละ 39.1 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (ร้อยละ 25) แสดงว่า นักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพลศึกษาสูงขึ้น

สรุปได้ว่า การเรียนโดยใช้โปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหวทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทาง การ เรียน ใน ราย วิชา พล ศึกษา เรื่อง การเคลื่อนไหว สูงขึ้นจริง

คำสำคัญ : โปรแกรมแบบฝึกทักษะการเคลื่อนไหวการเคลื่อนไหว เดิน วิ่ง กระโดด

การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจุฬามณี(ชุมชนจันทนประชาสรรค์)
The development of English writing skills by using English writing exercises
for students in grade 8 of Watchulamanee school.

กานต์รวี ศรีชาติ¹ และ ผศ.ดร. ภัทรพร หลังประยูร²
Kanravee Srichat¹ and Ass.Prof.Dr. Patthaporn Langprayoon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315060@aru.ac.th; ²Email: patthaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจุฬามณี (ชุมชนจันทนประชาสรรค์) จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียนก่อนและหลังเรียน 3) แผนการจัดการเรียนรู้ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.47/81.55
- 2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ, แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

การพัฒนาทักษะการเล่นลูกสองมือล่างโดยใช้การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดช่างทอง (บุญบารุงราษฎร์)

Improving the skills of playing with two lower hands using peer-to-peer teaching. of students
in Grade 6, Wat Chang Thong School (Boonbarungrat)

พีรพัฒน์ พงษ์นิกร¹ และ วัชรินทร์ เสมามอญ²
Peerapat pongnikorn¹ and watcharin Semamon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัชรินทร์ เสมามอญ สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹E-mail 16315140@aru.ac.th ²semamon@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เปรียบเทียบทักษะการเล่นลูกสองมือล่างระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดช่างทอง (บุญบารุงราษฎร์) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) การฝึกกอลเลย์บอลแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีค่าความเที่ยงตรง 0.95 และ 2) แบบทดสอบความแม่นยำในการเล่นลูกสองมือล่าง 0.95 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบก่อนและหลังการสอบแบบเพื่อนช่วยเพื่อน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง ก่อนการฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 13.09 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.95 และหลังการฝึกทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 24.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 8.88

คำสำคัญ: ทักษะการเล่นลูกสองมือล่าง, การฝึกสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลของโปรแกรมการฝึกกระโดดที่มีต่อพลังของกล้ามเนื้อขาในการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศ
ของกีฬาฟุตซอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแถววิทยาคาร
Effects of a fence jumping training program on the power of leg muscles in aerial jumping
in futsal for students, Grade 6, Ban Thaeo Witthayakhan School

ธัชชา เลหาบุตร¹ และ ประวิทย์ ประมาน ²
Thanatcha Laohabut¹ and Prawit Pramann ²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹ Email:16315138@aru.ac.th; ²Email: prawit@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการฝึกกระโดดที่มีต่อพลังของกล้ามเนื้อขาในการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศของกีฬาฟุตซอล สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแถววิทยาคาร 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบพลังของกล้ามเนื้อขาก่อนและภายหลังใช้โปรแกรมฝึกกระโดด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านแถววิทยาคาร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการฝึกกระโดด ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.0 และแบบทดสอบพลังของกล้ามเนื้อขา มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.0 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบพลังของกล้ามเนื้อขาก่อนและภายหลังใช้โปรแกรมการฝึกกระโดด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่มีอิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลของโปรแกรมการฝึกกระโดดที่มีต่อพลังของกล้ามเนื้อขาในการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศของกีฬาฟุตซอล ก่อนใช้โปรแกรมฝึก มีค่าเฉลี่ย 54.7 และภายหลังใช้โปรแกรมฝึกสัปดาห์ที่ 8 มีค่าเฉลี่ย 58.9 และ 2) ผลการเปรียบเทียบพลังของกล้ามเนื้อขา ระหว่างก่อนและภายหลังใช้โปรแกรมฝึกกระโดด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยหลังจากใช้โปรแกรมการฝึกกระโดด สรุปได้ว่า โปรแกรมการฝึกกระโดด สามารถพัฒนาพลังของกล้ามเนื้อขาที่มีผลต่อการกระโดดเล่นลูกกลางอากาศในกีฬาฟุตซอลได้ โดยมีแนวทางในการแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่มีต่อการฝึก คือ ควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการฝึก ทั้งร่างกายและอุปกรณ์ ควรฝึกอย่างสม่ำเสมอ ฝึกตามโปรแกรมทั้งหมดที่วางไว้ ควรตั้งใจฝึกและฝึกให้ครบตามเวลา

คำสำคัญ: โปรแกรมการฝึกกระโดด, พลังกล้ามเนื้อ, กระโดด

การพัฒนาความสามารถด้านคณิตศาสตร์ โดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์สำหรับเด็กปฐมวัย Developing mathematics abilities Using a set of mathematics for early children.

เด่นนภา เรืองนารี¹ และ สุภัทรา คงเรือง²
Dennapha Reangnaree¹ และ Supatthara Kongruang²

¹สาขาวิชาการศึกษাপฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการศึกษাপฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email : 16315131@aru.ac.th ; ²Email : ksupatthara@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยก่อน และหลังการจัดประสบการณ์กิจกรรมโดยชุดเกมคณิตศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาในชั้นปฐมวัยปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา – ฝ่ายปฐมวัย จำนวน 24 คน ซึ่งได้มาจากการกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย คือ 1) แผนการจัดประสบการณ์ชุดเกมคณิตศาสตร์ จำนวน 6 แผน ได้แก่เรื่องเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย เรียงลำดับจากน้อยไปหามาก บวกจำนวนตัวเลข ลบจำนวนตัวเลข รูปแบบและความสัมพันธ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67 – 1.00 2) แบบประเมินความสามารถด้านคณิตศาสตร์ โดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์ ได้แก่ ชุดเกมเรียงลำดับจากมากไปน้อย, เรียงลำดับจากน้อยไปมาก, บวกจำนวนตัวเลข และลบจำนวนตัวเลข มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถด้านคณิตศาสตร์ โดยใช้ชุดเกมคณิตศาสตร์หลังการจัดกิจกรรม น้อยกว่าก่อนการจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถด้านคณิตศาสตร์, ชุดเกมคณิตศาสตร์, เด็กปฐมวัย

การพัฒนาทักษะการเดาะหน้ามือสลับหลังมือกีฬาเทเบิลเทนนิส โดยใช้แบบฝึกผสมผสานของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดม่วงหวาน

On the development of forehand and backhand bouncing skills in tabletennis by using
a mixed practice of Mathayomsuksa 1 students at Watmuangwan School

ภูธนศ บัวบาน¹ และ ชนกานต์ ชาวสำลี²

Phuthanet Buaban¹ and Chanakarn Khaosamlee²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315141@aru.ac.th; ²Email:chanakarn @aru.ac.th;

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาทักษะการเดาะลูกหน้ามือสลับหลังมือของกีฬาเทเบิลเทนนิส ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 % 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเดาะลูกหน้ามือสลับหลังมือของกีฬาเทเบิลเทนนิส ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดม่วงหวาน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนรายวิชาเทเบิลเทนนิส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดม่วงหวาน โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

ผลการวิจัยพบว่า ผลของการทดสอบการใช้แบบฝึกผสมผสาน เพื่อพัฒนาทักษะการเดาะลูกหน้ามือสลับหลังมือของกีฬาเทเบิลเทนนิส ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดม่วงหวาน หลังการฝึกไปแล้ว 6 สัปดาห์ โดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.2 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 26.86 คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น + 10.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนเพิ่มขึ้น (คะแนนความก้าวหน้า) ตั้งแต่ +7 ถึง +17 คะแนน แสดงว่านักเรียนที่เรียนจากแบบฝึกทักษะการเดาะลูกหน้ามือสลับหลังมือ มีผลทักษะการเรียนวิชาพลศึกษาสูงขึ้น

คำสำคัญ: แบบฝึกผสมผสาน , พัฒนาการเดาะลูกหน้ามือสลับหลังมือ , กีฬาเทเบิลเทนนิส

การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัยโดยการ ฉีก ปะ ประกอบเรื่องราว

Developing creativity in early childhood by tearing, patching and putting assemble stories.

วริศรา เกตุภู¹ และ ภัทราวรรณ จันทร์เนตร²Waritsara Katepoo¹ and Pattarawan Channate²¹นักศึกษาศาสาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา¹Email : 16315038@aru.ac.th , ²Email : cpattarawan@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ฉีก ตัดปะ ประกอบเรื่องราว ก่อนและหลังได้ทำกิจกรรม กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ เด็กปฐมวัย ชาย - หญิง อายุ 4-5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเทศบาลวัดเจ้าเจ็ดนอก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ทั้งหมด 4 แผน โดยทั้งหมดแบ่งออกเป็น 4 เรื่อง ได้แก่ 1 เรื่องหน่วยผลไม้ 2 เรื่องหน่วยสัตว์ 3 เรื่องหน่วยครอบครัว 4 เรื่องหน่วยบ้านของฉัน 2) แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัดปะ ประกอบเรื่องราว สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (Dependent Samples t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. เด็กปฐมวัยมีความคิดสร้างสรรค์หลังจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัดปะ ประกอบเรื่องราว สูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. เด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัดปะ ประกอบเรื่องราว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.53$, S.D. = 0.89)

คำสำคัญ: ความคิดสร้างสรรค์, กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์, เด็กปฐมวัย

การพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดท่าใหม่
The Development of Basic Word Writing Skills in Thai Language Subject
By Using Skill Exercises of Grade 5 in Watthummai School

ศิริปัญญา หวังผล¹ และ รัชดาภรณ์ ตันติกุล²
Siripanya Hwangphon¹ and Rachadaporn Tantikul²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315081@aru.ac.th; ²Email: trachadaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดท่าใหม่จำนวน 16 คนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sample) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน 2) แบบประเมินทักษะการเขียนคำพื้นฐาน และ 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการหาค่าร้อยละของความก้าวหน้า ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83/88.13 2) ทักษะการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ร้อยละ 38.8 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำพื้นฐานอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ, การเขียนคำพื้นฐาน

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการทดลองทางวิทยาศาสตร์
เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิธรรมมาประชาสงเคราะห์)
Developing academic achievement and scientific experimentation skills
About living cells Using 7 steps inquiry-based learning
of High School Grade 7th at Wat Sakae School (Sutthitham Prachasongkroh)

นิรชา ดีปัญญา¹ และ วิชชุดา พลยางนอก²
Niracha Deepanya¹ and witchuda Ponyangnok²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315015@aru.ac.th; ²Email: witchuda.wp@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (7E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของทักษะการทดลองทางวิทยาศาสตร์ กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิธรรมมาประชาสงเคราะห์) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (7E) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต จำนวน 8 คาบ

2) แบบวัดสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบวัดทักษะการทดลอง สถิติที่ใช้ในวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (7E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ย 41.00 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 79.00 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 2) ผลคะแนนทักษะการทดลองวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง เซลล์ของสิ่งมีชีวิต โดยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (7E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 8.2 คะแนน และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 15.8 คะแนน ซึ่งคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ทักษะการทดลองทางวิทยาศาสตร์, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เซลล์ของสิ่งมีชีวิต, การจัดการ เรียนรู้แบบสืบเสาะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง โข่อาหาร
รายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนชุมชนป้อมเพชร

Developing academic achievement using skill training on food chains
Science and technology subjects of students in grade 5 Pom Phet Community School

จณิสตา คงสัตย์¹ และ ชมพูนุท สุขหวาน²
Janista kongsat¹ and Chompunut sukwan²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315256@aru.ac.th; ²Email: chompunut@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะเรื่อง โข่อาหาร ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง โข่อาหาร กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้หน่วยเรียนที่ 6 ชีวิตกับสภาพแวดล้อม เรื่อง โข่อาหาร 2) แบบฝึกทักษะ เรื่อง โข่อาหาร 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน รายวิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน เรื่อง โข่อาหาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ จำนวน 15 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง โข่อาหาร รายวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 80.11 / 82.22. ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80 2) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะเรื่อง โข่อาหารสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, แบบฝึกทักษะ

การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์
โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบสอบแบบแนะแนวทาง เรื่อง การดำรงชีวิตพืช
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

Action Research to Develop Scientific Reasoning Ability of Grade Seventh Students
on Plant's Living by Using Guided Inquiry Model

อภิวัฒน์ สุขชีวดี¹ และ ภัทรภร พิกุลขวัญ²
Apiwat Sukkeewoot¹ and Pattaraporn Pikunkwan²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315021@aru.ac.th ²Email: ppattaraporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การให้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์เป็นความสามารถพื้นฐานของการรู้วิทยาศาสตร์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบแบบแนะแนวทาง เรื่อง การดำรงชีวิตพืชของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) หาแนวปฏิบัติที่ดีในการพัฒนาความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบแบบแนะแนวทาง กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำนวน 41 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการสืบสอบแบบแนะแนวทาง 2) แบบวัดความสามารถในการให้เหตุผลทางวิทยาศาสตร์ และ 3) อนุทินหลังสอน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาทักษะการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ เรื่อง การดำรงชีวิตพืช ของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้านการให้เหตุผลแบบนิรนัย สูงที่สุด เมื่อเทียบกับ 3 ด้านที่เหลือ ได้แก่ ด้านการให้เหตุผลแบบอุปนัย ด้านการให้เหตุผลแบบสมมติ และด้านการให้เหตุผลโดยการตั้งสมมติฐานนิรนัย โดยในด้านนิรนัย พบว่า นักเรียนสามารถระบุและควบคุมตัวแปร ได้มากที่สุด (ร้อยละ 89.70) รองลงมา คือ สามารถสร้างสมมติฐานที่เป็นไปได้ (ร้อยละ 86.99) ขณะที่พบนักเรียนน้อยมากที่มีความสามารถในการให้เหตุผลเชิงสัดส่วน (ร้อยละ 82.92)

2. ข้อค้นพบของแนวทางการปฏิบัติที่ดีได้แก่ 1) ควรมีตัวอย่างที่น่าสนใจเพื่อที่จะมากระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจ 2) การใช้คำถามเพื่อนำไปสู่การให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์

คำสำคัญ : การให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์, การจัดการเรียนรู้แบบสืบสอบแบบแนะแนวทาง, แนวปฏิบัติที่ดี

การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กโดยใช้กิจกรรมการสร้างสรรค์สร้างปะติดสร้างเรื่องราว Developing the ability to use small muscles by using creative activities to create stories.

กชกร การเขตต์¹ และ สุภัทรา คงเรือง²
Kochakon Karnkhet¹ and Suatthara Kongrauang²

¹นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้กิจกรรมสร้างภาพปะติดเรื่องราว กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนประตูลี้ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย 1) แผนการจัดประสบการณ์ กิจกรรมการจัดกิจกรรมการสร้างสรรค์สร้างปะติดสร้างเรื่องราว ทั้งหมด 12 แผน โดยทั้งหมดแบ่งออกเป็น 4 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ 1 หน่วยครอบครัว เรื่องที่ 2 หน่วยผลไม้ เรื่องที่ 3 หน่วยเรื่องที่ 4 หน่วยสัตว์ ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 2) แบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลวิจัยพบว่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยการใช้การจัดกิจกรรมปะติดสร้างเรื่องราวหลังการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก, การสร้างสรรค์ปะติดเรื่องราว, เด็กปฐมวัย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD
Development of academic achievement Subject: Buddhism for Mathayom 1 students using
cooperative learning using the STAD technique.

ภาวิณี จิตรีชาติ¹ และ อีระวัฒน์ มอนโรสง²
Pawinee Jittreechat¹ and Teerawat Montaisong²

¹นักศึกษาลัทธิศรัทธาธรรม บัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา ,คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315220@aru.ac.th; ²Email: teacher@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 39 คนซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พระพุทธศาสนา แบบปรนัยชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 20 3) แบบสอบถามความพึงพอใจแบบประเมินค่าชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย 1) ค่าร้อยละ (Percentage) 2) ค่าเฉลี่ย (Mean) 3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พระพุทธศาสนา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เรื่อง พระพุทธศาสนา อยู่ในระดับมาก สรุปได้ว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน เท่ากับ 7.59 และเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 12.69 สอดคล้องกับจุดประสงค์ข้อที่ 1 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD เรื่อง วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 และค่า S.D. เท่ากับ 0.71 2) กิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64 และค่า S.D. เท่ากับ 0.93 3) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนและครูผู้สอน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และค่า S.D. เท่ากับ 0.67

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง สมบัติของเลขยกกำลังโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
เทคนิค TAI ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดพนัญเชิง (ไทรรัตนนายก)

The Development of Learning Achievement in Mathematics on the subject of Properties of
Exponents. Using Cooperative Learning Methods, TAI Techniques, for Mathayom 2 Students at
Wat Phanan Choeng School. (Trai Rattananayok)

ศิริพร ภัคธำ¹ และ สุพินดา เพชร²

Siriphorn Pakkham¹ and Supinda Petchara²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315177@aru.ac.th; ²Email: supinda@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยแบบผสมผสานมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTAI กับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง สมบัติของเลขยกกำลังประชากร คือ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 ที่อยู่ในโรงเรียนกลุ่มชัยมงคลจำนวน 8 ห้อง เป็นจำนวน 280 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดพนัญเชิง (ไทรรัตนนายก) จำนวน 24 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่อง สมบัติของเลขยกกำลังของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 10 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง(IOC) 0.67 – 1.00 ถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTAI มีค่าความสอดคล้องระหว่าง (IOC) 0.67 – 1.00 ถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย, ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน, ค่ามัธยฐาน, ฐานนิยม, ร้อยละ, และค่าสถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI ค่าเฉลี่ยร้อยละเท่ากับ 81.65 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เรื่อง สมบัติของเลขยกกำลัง หลังการสอนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคTAI สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ลักษณะของข้อมูล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.17 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.31 ค่ามัธยฐาน 8 คะแนน ค่าฐานนิยม 9 คะแนน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI พบว่านักเรียนให้ความสนใจกับการทำกิจกรรม แสวงหาและแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน เกิดการช่วยเหลือกันในกลุ่ม และพัฒนาตนเองได้ดียิ่งขึ้น 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่องสมบัติของเลขยกกำลัง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.34

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAI, ความพึงพอใจ

ผลของการใช้สมุดสะสมคะแนนที่มีต่อการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการส่งงาน
ในวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สาระพระพุทธศาสนา ของนักเรียน
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 จังหวัดสระแก้ว

The effect of using loyalty books on motivation for achievement in social studies. Religion
and Culture Religion of students of Pracharathbumrung Border Patrol Police School 1
Sa Kaeo Province

สวิตตา เอี่ยมกลิ่น¹ และ ธานี ชุกาเนต²
Sawitta Aeamkarn¹ and Thanee Chukamnerd²

¹นักศึกษาลัทธิศรัทธาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315110@aru.ac.th; ²Email: cthane@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการใช้สมุดสะสมคะแนนในการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการส่งงานในวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 จังหวัดสระแก้ว กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 17 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) สมุดสะสมคะแนน 2) แบบสังเกตพฤติกรรม ในการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการส่งงาน โดยอาศัยของรางวัลเป็นตัวเสริมแรง สถิติที่ใช้ในการวิจัยเปรียบเทียบร้อยละการส่งส่งงานของนักเรียนก่อนและหลังใช้สมุดสะสมคะแนนในการสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการส่งงานและวิเคราะห์คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า ผลของการใช้สมุดสะสมคะแนนหลังจากการเรียนโดยใช้สมุดสะสมคะแนนกลุ่มสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำงานปรากฏว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนประชารัฐบำรุง 1 จังหวัดสระแก้วมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำงานและการส่งงานสูงขึ้น (ร้อยละ 89.71)

คำสำคัญ: สมุดสะสมคะแนน, การสร้างแรงจูงใจใฝ่ผลสัมฤทธิ์, พระพุทธศาสนา, โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

**การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษา
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิดรมาประชาสงเคราะห์)**
**Development of reading comprehension skills with SQ4R teaching method combined
with educational games, Secondary School Year 1, Wat Sakae School
(SutthithammaPrachasongkroh)**

ดวงทอง หวังดี¹ และ รุ่งทิวา สุภานันท์²
Tuangthong Hwangdee¹ and Rungtiva Supanunt²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email: 16315150@aru.ac.th; ²Email: Rungtiva.s@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิดรมาประชาสงเคราะห์) ตำบลข้าวเม่า อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการอ่านจับใจความด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษา เรื่อง การอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิดรมาประชาสงเคราะห์) เป็นการจัดการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ที่ 1 สาระการอ่าน โดยมีลักษณะสำคัญ คือ ขั้นตอนนำไปพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ มุ่งส่งเสริมให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติฝึกฝนการจับใจความ ได้ลงมือในการฝึกปฏิบัติได้ด้วยตนเอง สามารถเกิดทักษะการอ่านให้ มีประสิทธิภาพตามความเหมาะสม มีจำนวน 4 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ เรื่อง การอ่านจับใจความโดยใช้วิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษา สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิดรมาประชาสงเคราะห์) โดยสร้างเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อและแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสะแก (สุทธิดรมาประชาสงเคราะห์)ที่มีต่อการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ T-Test แบบ Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้การอ่านจับใจความ ด้วยวิธีการสอนแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน และ 2) ความพึงพอใจในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านจับใจความแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมาก สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนอ่านจับใจความแบบ SQ4R ร่วมกับเกมทางการศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สามารถพัฒนาด้านการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนได้ดีขึ้น

คำสำคัญ: ทักษะการอ่านจับใจความ, วิธีการสอนแบบ SQ4R, เกมทางการศึกษา

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โดยใช้สื่อมัลติมีเดียการคูณ โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน พระราชสิทธิ์มิ่งมงคล (สวัสดี โสถถิตโต)
Developing academic achievement Mathematics subject group of students in Grade 4
by using multimedia multiplication of Salapoon school.

สิริลักษณ์ อาวาส¹ และ อัจฉราพรรณ กันสุขะ²
Siriluk Awas¹ and Ajcharapun Kunsuya²

¹นักศึกษาลัทธิศูทรศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315082@aru.ac.th; ²Email: kajcharapun@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาสื่อมัลติมีเดียการคูณกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียการคูณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูนที่มีต่อการเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียการคูณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดศาลาปูน จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สื่อมัลติมีเดียการคูณ แบบทดสอบการคูณแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ร้อยละ ความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) สื่อมัลติมีเดียการคูณกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยสื่อมัลติมีเดียการคูณ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) การศึกษาผลความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียการคูณโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, สื่อมัลติมีเดีย, กลุ่มสาระคณิตศาสตร์

การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดฝั่งแคต (บุญสีวิชชูปถัมภ์)
Development of pronunciation of true diphthongs and false diphthongs. Using exercises
to enhance reading skills of students in grade 5 Wat puengdad School
(BoonsuebWichanupatham)

ชนากานต์ สิทธิ์น้อย¹ และ อัจฉราพรรณ กันสุยะ²
Chanakan Sitnoy¹ and Ajcharapun Kunsuya²

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email: 16315241@aru.ac.th; ²Email: kajcharapun@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และไม่แท้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดฝั่งแคต (บุญสีวิชชูปถัมภ์) 2) เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดฝั่งแคต (บุญสีวิชชูปถัมภ์) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 16 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนวัดฝั่งแคต (บุญสีวิชชูปถัมภ์)สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 1 ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกับแบบฝึกเสริมทักษะ 2) แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ 3) แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานร้อยละความก้าวหน้า

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดฝั่งแคต (บุญสีวิชชูปถัมภ์) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และไม่แท้ นักเรียนมีพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ, ทักษะการอ่านออกเสียง

**การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ เรื่อง เลขยกกำลัง
โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง**
Development of learning achievement in mathematics on the of exponents.
Using the think-pair-share technique with mixed media. of Mathayom 1 students
Sappasamit Bamrung Municipal School

ณัฐณิชา ดวงรัตน์¹ และ นพวรรณ จำนวน²
Nattanicha Duangrad¹ and Noppawan Jumnuan²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315004@aru.ac.th; ²Email:Noppawan@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสมให้มีประสิทธิภาพเกณฑ์ 80/80 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุงหลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสมโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุงประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาลสรรพสามิตบำรุง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 1 ห้อง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ทั้งหมด 44 คน ได้กลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Room Sampling) โดยใช้ปีการศึกษาเป็นหน่วยในการสุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม ได้ค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกแผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.98 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยร้อยละ , E 1 / E 2 และการทดสอบค่า t-test Dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม เรื่อง เลขยกกำลัง มีค่า E 1 / E 2 = 87.61/80.45 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 2) หลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม เรื่อง เลขยกกำลัง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 3) หลังการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคเพื่อนคู่คิดร่วมกับสื่อผสม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.76, S.D.=0.41$)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, เทคนิคการสอนเพื่อนคู่คิด, คณิตศาสตร์, สื่อผสม, นักเรียน

การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนวิเศษไชยชาญ (ตันติวิทยานุกูมิ)
Development of Chinese Language Pronunciation through Electronic Media by 3rd Year
High School Students at Wiset Chai Chan School (Tanti Witthayapoom)

กิงกานจัน ทงประเสริฐ¹ และ สุชานา หลงเจริญ²
Ginggan Thongprasert¹ and Suchana Longjaroen²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322199@aru.ac.th; ²Email: lsuchana@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงภาษาจีนที่ถูกต้องของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยานุกูมิ” ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์คำศัพท์ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง คำศัพท์ภาษาจีนกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยานุกูมิ” จำนวน 38 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) สื่ออิเล็กทรอนิกส์คำศัพท์ จำนวน 30 คำ 2) แบบฝึกทักษะ ในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าสถิติ(T-Test)

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวิเศษไชยชาญ “ตันติวิทยานุกูมิ” มีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์คำศัพท์ประกอบแบบฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, สื่ออิเล็กทรอนิกส์, แบบฝึกทักษะ, นักเรียน

ผลของแบบฝึกทักษะเพื่อส่งเสริมความสามารถพื้นฐานกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย

The results of the skill training to promote the basic skills of Sepak Takraw students
of Mathayomsuksa 3/4 students, Ayutthaya Witthayalai School

ปิ่นณธร ทองเกต¹ และ เสาวลักษณ์ ประมาณ²
Pannathorn Thonggrat¹ and Saowaluk Pramann²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต (4 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315093@aru.ac.th; ²Email: saowaluk57@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการทดสอบทักษะกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนอยุธยาวิทยาลัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 44 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.88 และแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 1.00 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบฝึกทักษะกีฬาเซปักตะกร้อและแบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติกีฬาเซปักตะกร้อไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า E1/E2 และค่า t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกทักษะกีฬาเซปักตะกร้อสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.46/82.39 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 และ 2) ผลการทดสอบทักษะกีฬาเซปักตะกร้อของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : แบบฝึกทักษะ, ทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ

การพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนโดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบางปะอิน "ราชานุเคราะห์ 1"

กนกพร กิจที่พึ่ง¹ และ นภัตสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี²
Kanokporn Kitepung¹ and Napatsorn Luengsakri²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322195@aru.ac.th; ²Email: lnapatsorn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 โรงเรียนบางปะอิน"ราชานุเคราะห์ 1" ผ่านการใช้ทักษะการสะกดคำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบางปะอิน"ราชานุเคราะห์ 1" สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาเขต 3 โดยเลือกกลุ่มประชากรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 มีจำนวน 38 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวนนักเรียน 10 คนเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่อง 我的身体 (ร่างกายของฉัน) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่อง 我的身体 (ร่างกายของฉัน) แบบทดสอบความสามารถการอ่านก่อนเรียน – หลังเรียน ผลที่ได้จากแบบทดสอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 แบบเจาะจง จำนวน 10 คน มีนักเรียน 1 คนไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่ตั้งไว้ และนักเรียน จำนวน 9 คน ผ่านตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้าความยากง่าย และการทดสอบด้วยสถิติที (t-test for dependent)

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3/7 ที่ใช้แบบฝึกทักษะการสะกดคำเรื่อง 我的身体 (ร่างกายของฉัน) มีความสามารถในการอ่านภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะสะกดคำ, การอ่านออกเสียง, ภาษาจีน

การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยการสร้างสื่อการสอน และเกมผ่านแอปพลิเคชัน PowerPoint เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง

Preparation of Manuscript for 2nd Conference of Education Faculty
in Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University (EduCon2024)

ธัญญรัตน์ ลิ้มสุวรรณศิลป์¹ และ สุชานา หลงเจริญ²
Thanyarad Limsuwansin¹ and Suchana Longcharoen²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322200@aru.ac.th; ²Email: lsuchana@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเพิ่มทักษะการจดจำคำศัพท์ ความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง 2) เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาจีน การจดจำคำศัพท์ และความหมายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง หลังการจัดการเรียนรู้ให้สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนร้อยละ 50 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลวัดอ่างทอง จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยแบบเจาะจง(Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) สื่อการสอนและเกมผ่านแอปพลิเคชัน PowerPoint 2) แผนการจัดการเรียนรู้ และ 3) แบบทดสอบ ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า 1) คะแนนค่าเฉลี่ยของการจดจำคำศัพท์ ความหมาย โดยใช้สื่อการสอน และเกมผ่านแอปพลิเคชัน PowerPoint และทำการทดสอบ ผลคะแนนค่าเฉลี่ยเพิ่มสูงขึ้นเป็นลำดับขั้น หลังจากผ่านการใช้สื่อการสอน และเกมผ่านแอปพลิเคชัน PowerPoint เมื่อทดสอบหลังเรียน พบว่ามีคะแนนเพิ่ม 49.38 โดยมีค่า t-test มีค่าเท่ากับ 11.30 และค่า sig ที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.00 ดังนั้นคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า คะแนนหลังเรียนภายหลังจากการใช้สื่อการสอน และเกมผ่านแอปพลิเคชัน PowerPoint หลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจดจำคำศัพท์ และความหมาย, สร้างสื่อการสอน, เกมโดย PowerPoint

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ฐิติกาญจน์ ศรีลาธรรม¹ และ สุชานา หลงเจริญ²
Thitikan Srilatham¹ and Suchana Longjaroen²

¹นักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322439@aru.ac.th; ²Email: lsuchana@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนอนุบาลพระนครศรีอยุธยา จำนวน 44 คน โดยวิธีเลือกกลุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้เป็นข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาจีน

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ภาษาจีน

การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1”

ไหมทอง ทองน้อย¹ และ นภัตสรณ์ เหลืองศักดิ์ศรี²
Maithong Thongnoi¹ and Napatsorn Luengsakri²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322208@aru.ac.th; ²Email: lnapatsorn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” ผ่านการใช้ทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์โดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีน 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาจีนและหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบางปะอิน “ราชานุเคราะห์ 1” จำนวน 39 คน 1 ห้องเรียนได้โดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบไปด้วย บัตรคำศัพท์เรื่อง 家庭 (ครอบครัว) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 แผนการจัดการเรียนรู้ การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่าน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 มีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาจีนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.65 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: บัตรคำศัพท์, การอ่านออกเสียง, ภาษาจีน

การพัฒนาการส่งเสริมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีน

นันท์ชญาณ์ ภัทร์อารงเกียรติ¹ และ ชาญเดช เทียนทอง²
Nanchaya Phatthamrongkiat¹ and Chandat Thianthong²

¹นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16322201@aru.ac.th; ²Email: chandat@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบการพัฒนาการส่งเสริมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีนก่อนและหลังเรียนและ 2) เปรียบเทียบการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้บัตรคำศัพท์ภาษาจีนหลังการจัดการเรียนรู้ ให้หลังสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนร้อยละ 60 3) วัดความพึงพอใจต่อการของนักเรียนต่อการจดจำคำศัพท์ ในการจัดการเรียนรู้กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนเสนา”เสนาประสิทธิ์” จำนวนทั้งสิ้น 40 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือก แบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) บัตรคำศัพท์ 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนเสนา”เสนาประสิทธิ์” พบว่า ก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 7.45 คะแนนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 1.06 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.06 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โดยใช้บัตรคำศัพท์ พบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนด 2) ผลการศึกษาความพึงพอใจการพัฒนาการส่งเสริมการจดจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้บัตรคำศัพท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/8 โรงเรียนเสนา”เสนาประสิทธิ์”พบว่า การจดจำคำศัพท์ภาษาจีน โดยใช้บัตรคำศัพท์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย รวมอยู่ที่ 4.26 โดยเฉพาะรายการประเมินที่10 นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพิ่มมากขึ้น มีคะแนนการประเมินสูงสุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนรายการประเมินที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือรายการประเมินที่ 3 การจัดเรียงลำดับแต่ละแบบฝึกเรียงจากง่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ซึ่งอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: การจดจำคำศัพท์, ความหมาย

การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E)
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
Developing Analytical Thinking Skills Using Inquiry-Based Learning (5E)
on Grade 7 Students'

อมรรัตน์ สาลีผล¹ และ ภูษณิศา สุวรรณศิลป์²
Amonrat Saleephon¹ and Pusanisa Suwansil²

¹นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16215049@aru.ac.th; ²Email: pusanisa.suwansil@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้สืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง องค์ประกอบของอากาศ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการคิดวิเคราะห์ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่กำลังศึกษาในรายวิชาวิทยาศาสตร์ พื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบางซ้ายวิทยา จำนวน 37 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้สืบเสาะหาความรู้ (5E) 2) แบบวัดทักษะการคิดวิเคราะห์ 3) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 4) แบบประเมินความพึงพอใจสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง องค์ประกอบของอากาศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.6/80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ทักษะการคิดวิเคราะห์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการคิดวิเคราะห์, การเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E), ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลของโปรแกรมการกระโดดตบมือเหนือศีรษะที่มีต่อความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประตู่ชัย

Effects of the overhead clapping program on physical movement ability,
Grade 1, Pratu Chai School

ศิริวัส อุทัยธรรม¹ และ เสาวลักษณ์ ประมาน²
Sirawas U-thaitam¹ and Saowaluk Pramann²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email:16315218@aru.ac.th; ²Email: saowaluk57@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการกระโดดตบมือเหนือศีรษะที่มีต่อความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียน และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการกระโดดตบเหนือศีรษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประตู่ชัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/6 จำนวน 20 คนได้มาโดยวิธีเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมการกระโดดตบมือเหนือศีรษะ มีค่าความเที่ยงตรงเท่ากับ 0.67 และแบบทดสอบทักษะการปฏิบัติ มีค่าความเที่ยงตรง เท่ากับ 0.67 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการทดสอบความสามารถในการเคลื่อนไหวก่อนและหลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 สถิติที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติที่แบบไม่อิสระ t-test dependent samples

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาของโปรแกรมการกระโดดตบมือเหนือศีรษะที่มีต่อความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 57.5 และ หลังการใช้โปรแกรม สัปดาห์ที่ 8 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 78.5 โดยมีผลค่าเฉลี่ยของความสามารถสูงขึ้น และ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายก่อนและหลังการใช้โปรแกรมการกระโดดตบเหนือศีรษะของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าโปรแกรมการกระโดดตบมือเหนือศีรษะสามารถพัฒนาความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประตู่ชัยได้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลปรากฏอาจเกิดกับปัจจัยต่อไปนี้ นักเรียนที่ได้รับการฝึกเนื่องจากนักเรียนที่มาฝึกทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย มีทักษะการเคลื่อนไหวร่างกาย อยู่ในเกณฑ์ ควรปรับปรุงการเคลื่อนไหวไม่ดี เมื่อนักเรียนฝึกทักษะการเคลื่อนไหวเพิ่มเติมทักษะเข้าไปทำให้นักเรียนมีความสนใจในกิจกรรมและไม่เคยฝึกทักษะนี้มาก่อน ซึ่งอาจถือได้ว่าการที่ผลสัมฤทธิ์ทางการฝึกของนักเรียนระดับทักษะสูงขึ้นเป็นผลมาจากการที่นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายดีขึ้นจากการปฏิบัติกิจกรรมเวลาที่ใช้ในการฝึกเนื่องจากเวลาที่ใช้ในการฝึกเป็นช่วงพักกลางวันนักเรียนมีเวลามาฝึกทักษะการเคลื่อนไหวร่างกายได้ทุกวันไม่ติดเวลาเรียนและการกลับบ้านของนักเรียน และยังมีเวลาฝึกเพิ่มเติมในช่วงเวลาพักพลศึกษา ทำให้นักเรียนมีทักษะการเคลื่อนไหวเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: โปรแกรมการกระโดดตบมือเหนือศีรษะ, การเคลื่อนไหวร่างกาย

การพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน การเขียนโน้ตไทย ที่ผลส่งต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยเพียงออ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนอยุธยาอนุสรณ์

สุพลวงษ์ งามขำ¹

¹นักศึกษาลัทธิสุทธครุศาสตร์บัณฑิต สาขาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ การพัฒนาทักษะในด้านการอ่าน การเขียนโน้ต ซึ่งเป็นผลส่งถึงการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยเพียงออ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ด้วยวิธีการประเมินที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ ซึ่งได้ทำการศึกษาแก่นักเรียนจำนวน 2 คน ที่มีปัญหาในด้านการอ่านสะกดคำ

ผลการวิจัย พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนสามารถเขียน อ่านโน้ตสากลที่กำหนดให้ได้อยู่ในเกณฑ์ 53.33, 55.00 จากเกณฑ์ร้อยละ 80 ผู้วิจัยได้ทำการแก้ไขปัญหโดยใช้แนวการสอนและเทคนิคต่าง ๆ ในการที่จะให้นักเรียนมีความเข้าใจในทักษะในด้านการเขียนอ่านโน้ตและการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยเพียงออและได้ให้เพื่อน ๆ ในห้องได้มีส่วนร่วมในการแนะนำหลักและวิธีการจำตำแหน่งของเสียงต่าง ๆ หลังจากนั้นครูได้ใช้ชุดแบบทดสอบชุดเดิม ให้นักเรียนได้ฝึกทดลองอ่านโน้ตไทยอีกครั้งหนึ่ง ผลปรากฏว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในด้านการอ่านและการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยเพียงออโดยคิดเป็นร้อยละ 100.00, 97.50 แสดงว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะในด้านการอ่านที่ดีขึ้นจึงส่งผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีขลุ่ยเพียงอออยู่ในเกณฑ์ที่ดี

คำสำคัญ: ขลุ่ยเพียงออ

เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ความสามารถการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย ตามแนวคิดของดาลโครซ

นางสาวทิพย์สุดา บั่นทอง¹

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email:16322184@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ความสามารถการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยตามแนวคิดของดาลโครซ และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย ตามแนวคิดของดาลโครซตัวอย่างที่ใช้ทดลองสื่อในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลวัดแม่นางปลื้ม จำนวน 31 คนโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาความสามารถการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย 2) แบบประเมินความสามารถการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัย พบว่า 1) จากการสอนโดยใช้แนวคิดของดาลโครซ สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีคะแนนความสามารถการบรรเลงเครื่องดนตรีไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน คือ 5.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.07 และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน คือ 7.64 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คือ 1.11 และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียน และค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน พบว่า มีค่า t-test เท่ากับ 12.768 และค่า Sig. เท่ากับ 0.01 แสดงว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ความสามารถการบรรเลงเครื่องดนตรีไทย ตามแนวคิดของดาลโครซ ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น 2) การสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีการเรียนการสอนตามแนวคิดของดาลโครซ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 เมื่อพิจารณาในรายด้านแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 รองลงมาด้านการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การบรรเลงเครื่องดนตรีไทย

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI

นายสรวิชัย จรรย์รักษ์¹

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email:16322191@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากลโดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากลโดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ตัวอย่างที่ใช้ทดลองสื่อในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนอุทัย จำนวน 31 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการอ่านโน้ตดนตรีสากล โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (t-test) แบบ Dependent

ผลการวิจัย พบว่า 1) หลังการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI นักเรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนโดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียน 7.64 (=7.67) และค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียน 5.32 (= 5.32) แสดงว่าการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI ช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น 2) การสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีผู้เรียนที่ได้เรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 เมื่อพิจารณาในรายด้านแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจด้านผู้สอน อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 รองลงมาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.53 ตามลำดับ

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ
CIPPA MODEL เรื่อง รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนวัดพระขาว(ประชานุเคราะห์)

The Development of Learning Achievement by By Using CIPPA MODEL Learning on
Two-dimensional and three- dimensional geometric figures of Mathayom 1 Students
Watphrakhao (Prachanukroh) School

รฐนนท์ กองสุผล¹ และ สุพินดา เพชรา²
Ratthanon Kongsuphol¹ and Supinda Pectchara²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315254@aru.ac.th; ²Email: Supinda@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบCIPPA MODEL และ 2) ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติที่มีต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566จำนวน 2 ห้อง ทั้งหมด 35 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 จำนวน 18 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL จำนวน 5 แผนมีความพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.77 และ S.D. 0.21 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง (IOC) 0.67 -1.00 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.78 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ มีค่าความสอดคล้องระหว่าง (IOC) 1 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.), ฐานนิยม, มัธยฐาน, ร้อยละ % และค่าสถิติ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ลักษณะของข้อมูล มี $M = 17.39$ S.D. = 1.88 ค่ามัธยฐาน 17 คะแนนและค่าฐานนิยม 17 คะแนน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL ทั้งหมด 5 แผนการจัดการเรียนรู้พบว่า ชั้นที่ 1 ขึ้นทบทวนความรู้เดิม พบว่า นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เรื่องเดิม เห็นได้จากการตอบคำถามและการทำกิจกรรม ชั้นที่ 2 ขึ้นแสวงหาความรู้ใหม่ พบว่า นักเรียนสืบค้นวิธีการแก้ปัญหาจากกิจกรรม ชั้นที่ 3 ศึกษาทำความเข้าใจของข้อมูลนักเรียนวางแผนแก้ปัญหาและเริ่มดำเนินการแก้ปัญหา ชั้นที่ 4 ขึ้นแลกเปลี่ยนความรู้ พบว่า นักเรียนนำองค์ความรู้ที่นำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสะท้อนความคิดของตน ชั้นที่ 5 ขึ้นสรุปและจัดระเบียบความรู้ พบว่า นักเรียนสามารถสรุปเป็นแนวคิดของตนเองได้ ชั้นที่ 6 ขึ้นแสดงผลงาน พบว่านักเรียนสามารถนำเสนองานและสามารถสังเคราะห์ว่าแนวคิดของแต่ละกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่ ชั้นที่ 7 ประยุกต์ใช้ความรู้ พบว่า นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือเพื่อแก้ปัญหาในสิ่งที่ต้องการคำตอบ 2) ความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL เรื่อง รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ = 4.69 และ S.D. = 0.33 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การจัดการเรียนรู้แบบ CIPPA MODEL, รูปเรขาคณิตสองมิติและสามมิติ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องทฤษฎีบทพีทาโกรัส
โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
โรงเรียนวัดจุฬามณี(ชุมชนจันทนประชาสรรค์)

The Development of academic achievement in mathematics About the Pythagorean theorem
Using the inquiry-based learning method (5E) for Mathayom 2 students.
Wat Chulamane School (Chunhachantanaprachasan)

นันธิญา ทองเพชร¹ และ สุพินดา เพชร²
Nanthiya Thongphet¹ and Supinda Pectchara²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ประจำสาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315005@aru.ac.th; ²Email: supinda@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสาน มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องทฤษฎีบทพีทาโกรัส ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(5E) 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(5E) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนในโครงการกองทุนการศึกษาที่อยู่ในความดูแลของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 4 ห้อง ทั้งหมด 60 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจุฬามณี(ชุมชนจันทนประชาสรรค์) จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่องทฤษฎีบทพีทาโกรัสจำนวน 8 แผน คุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 และค่า S.D. เท่ากับ 0.46 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องทฤษฎีบทพีทาโกรัส มีค่าIOC เท่ากับ 0.5 ขึ้นไปจำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.77 และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(5E) มีค่าIOC เท่ากับ 0.5 ขึ้นไปจำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย มัชยฐาน ฐานนิยม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติทดสอบค่า t แบบ dependent samples t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ทฤษฎีบทพีทาโกรัส หลังใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(5E) สูงกว่าก่อนใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(5E) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า t เท่ากับ 13.26 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.98 ค่ามัชยฐานและฐานนิยมเท่ากับ 17 ลักษณะข้อมูลเป็นการแจกแจงแบบโค้งปกติ จากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(5E) ทั้งหมด 8 แผน พบว่าภาพรวมในการจัดการเรียนรู้ขั้นที่ 1 นักเรียนมีความสนใจ เกิดความสงสัยกระตือรือร้นอยากที่จะเรียนและมีส่วนร่วมในการถาม-ตอบกับครูผู้สอน ขั้นที่ 2 นักเรียนสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับตนเองได้ มีการพูดคุยปรึกษาหารือ ดำเนินการหาวิธีการต่างๆและได้ลองคิดด้วยตนเอง ขั้นที่ 3 นักเรียนมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนสิ่งที่ได้สืบค้นวิธีการแก้ปัญหาต่างๆกับครูผู้สอนแล้วนำมาอภิปรายหาข้อสรุปร่วมกัน ขั้นที่ 4 นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงในสถานการณ์อื่นๆ สามารถทำแบบฝึกหัด แก้ไขปัญหาต่างๆที่ครูกำหนดให้ได้และขั้นที่ 5 นักเรียนสามารถสรุปความรู้ที่ได้รับ ตอบคำถามในสิ่งที่ครูถามได้ สามารถทำใบงานมาส่งได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตรงตามวัตถุประสงค์ที่ครูกำหนดไว้ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้(5E) ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ4.08 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน,ทฤษฎีบทพีทาโกรัส,วิธีสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E)

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์โดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

Development of mathematics achievement Using math skills exercises on fractions, Grade 6

ธิตพงษ์ พลเจียก¹ และ สิริร หาสาสน์ศรี²
Thitipong ponjiak¹ and Sion hasadsri²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315253@aru.ac.th; ²Email: hSION@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/802) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม (จียพันธ์บำรุง) จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกสุ่มโดยง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 6 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศษส่วน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 ข้อ 4 ตัวเลือก มีค่าความสอดคล้องระหว่าง 0.67 - 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.63 และแบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (s) และสถิติทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ เรื่อง เศษส่วน มีประสิทธิภาพ (E 1 / E 2) เท่ากับ 81.5/84.5 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งคือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และ 3) ความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ เรื่อง เศษส่วน อยู่ในระดับมากที่สุด (= 4.70)

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์, เศษส่วน, ชุดแบบฝึกทักษะ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา สาระประวัติศาสตร์ เรื่อง สมัยสุโขทัยในดินแดนไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน โรงเรียนเสนา “เสนาประสิทธิ์”

Development of academic achievement in social studies subjects historical content

About the Sukhothai period in Thai territory of Mathayom 1 students

Using game-based learning management

ธราธร สุขสมนาค¹ และ ดร.สมกมล กาญจนพิบูลย์²

Tharathon Suksomnak¹ and Dr.Somkamol Kanchanapiboon²

¹นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²อาจารย์ ดร. ประจำสาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 1615194@aru.ac.th , ²Email: ksomkamol@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา สาระประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน วิชาสังคมศึกษาสาระประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/3 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุตัวอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์โดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางเรียน เรื่องสมัยสุโขทัยในดินแดนไทย มีค่าความสอดคล้องระหว่าง (IOC) 1.00 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.706 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องสมัยสุโขทัยในดินแดนไทย โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมสาระประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้แบบเกมเป็นฐาน สาระประวัติศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การเรียนการรู้แบบเกมเป็นฐาน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ประวัติศาสตร์

การพัฒนาการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย

Improving English vocabulary retention using games for Prathomsueksa 5
Students at Wat Rattanachai Municipal School.

พียดา จินดา¹ และ ช่อ ผศ.ดร.ภัทรพร หลังประยูร²
Piyada Jinda¹ and Patthaporn Langprayoon²

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315207@aru.ac.th; ²Email: patthaporn@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลวัดรัตนชัย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 17 คน ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 3 แผน แบบทดสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เกม และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ T-Test

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมในการจดจำคำศัพท์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: คำศัพท์ภาษาอังกฤษ, ทักษะการจำ, เกม

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ตามทฤษฎีของโซลตัน โคดาเย

รัชนิกร อ่อนน้อมดี¹

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email:16322315@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโคดาเยให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของ โคดาเยกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ (3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง การเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ที่ใช้ทฤษฎีของโคดาเย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ นักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนเทศบาล วัดแม่นางปลื้มวัดแม่นางปลื้มอำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 3 ห้องเรียน ทั้งหมด 25 คน เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย (3.1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎี ของโคดาเย (3.2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (3.3) แบบทดสอบ ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ (3.4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ย รีคอร์เดอร์ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ใช้การทดสอบแบบกลุ่มเดียว (One-Sample t-test)

ผลการวิจัยพบว่า (1) กิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโคดาเย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.06/88.00 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโคดาเยกับเกณฑ์ร้อยละ 80 แบ่งได้เป็น 2 ตอนดังนี้ (2.1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ ตามทฤษฎีของโคดาเย สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 (2.2) ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ตามทฤษฎีของโคดาเยสูงกว่า เกณฑ์ร้อยละ 80อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 (3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาศึกษาปีที่ 4-6 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ที่ใช้ทฤษฎีของโคดาเย อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.91$, $S.D.= 0.26$)

การพัฒนาทักษะการอ่านตัวโน้ตไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนวัดใหญ่ชัยมงคล

ธนกร เกิดทรัพย์¹

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

งานวิจัยในชั้นเรียนฉบับนี้ผู้วิจัยได้แรงจูงใจจากนักเรียนไม่เข้าใจหลักของการอ่านโน้ตไทย การแก้ปัญหาดังกล่าวในครั้งนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจหลักการอ่านโน้ตมากยิ่งขึ้น และผู้วิจัยยังหวังว่างานวิจัยเรื่องนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านเพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้บ้างตามสมควร ในการสอนที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนในบางส่วน ยังขาดทักษะในด้านการอ่านโน้ต จึงส่งผลมา ให้ต้องมีการปรับปรุงและต้องมีการพัฒนาในทักษะนี้อย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นผลต่อการปฏิบัติเครื่องดนตรีและจากการเรียนการสอนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากจำนวน 16 คนมีนักเรียนที่มีปัญหาในด้านทักษะการอ่านโน้ตอยู่มาก ดังนั้น ผู้ที่ทำการวิจัยจึงหาวิธีการที่จะดำเนินการเพื่อที่จะไขปัญหา และพัฒนาให้นักเรียนได้เกิดทักษะในด้านการอ่านโน้ตให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น ดังนั้นในการพัฒนาในครั้งนี้จะใช้วิธีการประเมินนักเรียนควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนการสอน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ ทำแบบฝึกทักษะการอ่านโน้ตขึ้นมาเพื่อให้นักเรียนเข้าใจมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ทักษะการอ่านตัวโน้ตไทย โน้ตไทย ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การใช้แบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตู่ชัย

นายพรชัย คุณตะโหนด¹

¹นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตู่ชัย มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3. เพื่อศึกษาเจตคตินักเรียนที่มีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตู่ชัยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วย 7 เนื้อหา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 1.แบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบก่อนใช้และหลังใช้เรียน 2. แบบสังเกตการปฏิบัติการใช้ 3.แบบวัดเจตคติสำหรับนักเรียนที่มีต่อเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. แบบฝึกทักษะการปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตู่ชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.97 / 83.15$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ 2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประตู่ชัย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น หลังใช้สูงกว่าก่อนใช้ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ 3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนแบบฝึกปฏิบัติอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.62, S.D = 0.52$)

เรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาดนตรีการพัฒนาทักษะการเป่าขลุ่ยของนักเรียน

ทิพวรรณ พรหมภักดี¹

¹นักศึกษาลัทธิศาสตร์ครุศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
¹Email:16322185@aru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะเรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการจัดการเรียนรู้ 3) เปรียบเทียบทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะเรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออกลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนครหลวงอุดมรัชต์วิทยา อำเภอนครหลวงจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2565 จำนวน 150 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน สถิติที่ใช้ได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test (OneSample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 86.53/85.97 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ มีค่าเท่ากับ 0.8154คิดเป็นร้อยละ 81.54 3) นักเรียนมีทักษะการเป่าขลุ่ยเพียงออหลังเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ใช้กระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะเรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงออ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 130 คน จากนักเรียนจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 94.44 และ 4)ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ที่ใช้กระบวนการปฏิบัติประกอบแบบฝึกทักษะเรื่องการเป่าขลุ่ยเพียงอ้อมีความพึงพอใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : การเป่าขลุ่ยเพียงออ

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้เศรษฐศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ด้วยกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบสื่อประสมการเรียนรู้
Development of Learning Achievement in Economics Grade 1
with the process of organizing multimedia learning.

ณิชนันท์ สอนแก้ว¹ และ ปิยะ มือนันต์²
Nitchanan Sornkaew¹ and Piya Mee-Anunt¹

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

¹Email: 16315191@aru.ac.th; ²Email: Piyatogether2516@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาการเรียนหน่วยการจัดการเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงที่จัดการเรียนรู้ด้วยสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน สารเศรษฐศาสตร์ด้วยสื่อประสม หน่วยเศรษฐกิจพอเพียงกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนเรียนนครหลวงอุดมรัชต์อำเภอนครหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 36 คน ซึ่งได้มาโดยกลุ่มเลือกเจาะจง(Purposive Sampling)เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบสืบเสาะหาความรู้ (5E) เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 6แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน สารเศรษฐศาสตร์ หน่วย เศรษฐกิจพอเพียงสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบด้วยสถิติ (T-test for dependent)สถิติที่ใช้ในการวิจัย การหาประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2

สรุปผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้หน่วย เศรษฐกิจพอเพียง ที่จัดการเรียนรู้ด้วยสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้รายงานพัฒนาขึ้นจึงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.90/84.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ และ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเศรษฐศาสตร์ หน่วยเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดการเรียนรู้ด้วยสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า 1) ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเศรษฐศาสตร์โดยสื่อประสมจัดการเรียนรู้ หน่วยเศรษฐกิจพอเพียง ที่จัดการเรียนรู้ด้วยสื่อประสมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.90 /84.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมเรียนรู้ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์และได้รับการประเมินตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือ ต่างๆ จากผู้เชี่ยวชาญก่อนที่จะนำไปใช้จริง 2) ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยสื่อประสมจัดการเรียนรู้ หน่วยเศรษฐกิจพอเพียงที่จัดการเรียนรู้ด้วยสื่อประสมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดการ เรียนรู้ โดยวิธีสื่อประสมจัดการเรียนรู้เป็นวิธีการสอนให้นักเรียนได้ร่วมกันทำกิจกรรมโดยใช้สื่อที่ครูเตรียมมาศึกษาเรียนรู้ และได้ชมวีดิทัศน์ประกอบการเรียนการสอนแล้วสรุปเป็นความคิดรวบยอด

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, สื่อประสมการเรียนรู้